των ιερέων. Ο Ταμίνο δίνει όρκο σιωπής.
Ο Μονόστατος βρίσκει την Παμίνα να κοιμάται και προσπαθεί να την πλησιάσει, αλλά καταφθάνει η Βασίλισσα της Νύχτας δίνοντας στην κόρη της ένα μαχαίρι. Της εξηγεί ότι η μόνη της ελπίδα να αποκτήσει δύναμη είναι να σκοτώσει το Ζαράστρο.
Ο Μονόστατος επιστρέφει μόλις φεύγει η Βασίλισσα, αλλά την ίδια στιγμή έρχεται και ο Ζαράστρο. Της λέει ότι γνωρίζει τα σχέδια της Βασίλισσας για εκδίκηση και ότι η αδελφότητα την προστατεύει για το καλό της. Ο Παπαγκένο συναντάει το βλέμμα της ιδανικής γυναίκας για Παπαγκένα, αλλά αυτή τον απορρίπτει μέχρι ο Παπαγκένο να κριθεί από τους ιερείς.
Η Παμίνα νομίζει ότι ο Ταμίνο την έχει εγκαταλείψει και προσπαθεί να αυτοκτονήσει, αλλά την εμποδίζουν τα τρία παιδιά. Την πηγαίνουν στον Ταμίνο και αποφασίζει να περάσει μαζί του τις δοκιμασίες της φωτιάς και του νερού.
Το κατορθώνουν με ασφάλεια παίζοντας το μαγικό αυλό. Ο Παπαγκένο ενώνεται με την Παπαγκένα.
Η Βασίλισσα, οι Τρεις Κυρίες και ο Μονόστατος επιτίθενται στο ναό, αλλά τους νικούν οι κεραυνοί πριν προλάβουν να ανατρέψουν το Ζαράστρο και τους ακολούθους του. Οι άλλοι γιορτάζουν τη νίκη του φωτός κατά του σκότους και η όπερα τελειώνει με ένα χορικό γεμάτο ευχαριστίες στους θεούς της Αιγύπτου, Ίσις και Όσιρις.

Συντελεστές
Εθνικό Θέατρο Μαριονέτας της Πράγας
Παραγωγοί: **Jan Dvořák** και **Viktor Měska**
Σκηνοθεσία: **Karel Brožek**
Σκηνικό & Μαριονέτες: **Alois Tománek**
Χορογραφία: **Jiří Ouřada**
Φωτισμοί & Ήχος: **Karel Vacek – Stage Servis**
Παραγωγή: **Petr Vodička**
Διανομή
Ταμίνο: **Ondřej Lážnovský**
Παπαγκένο: **Michal Džula**
Ζαράστρο & Μονόστατος: **Josef Pikner**
Παπαγκένα & 3η Κυρία: **Hana Vaverová**
Παμίνα & 2η Κυρία: **Taťana Zlesáková**
1η Κυρία: **Taťana Zemanová**
Βασίλισσα της Νύχτας: **Vlasta Žaludová**
Η πρώτη παράσταση του *Μαγικού Αυλού* δόθηκε στις 26 Ιανουαρίου του 2006, στο Teatro Principal Orense της Ισπανίας, με αφορμή την επέτειο των 250 ετών από τη γέννηση του Mozart.

Ντον Τζοβάννι
Μουσική: **W.A. Mozart**
Λιμπρέτο: **Lorenzo Da Ponte**
Σύνοψη
Πράξη Πρώτη
Ο Λεπορέλλο περιμένει ανυπόμονα τον Ντον Τζοβάννι, που έχει μπει στο σπίτι του Κομμεντατόρε για να ξελογιάσει την κόρη του, Ντόνα Άννα.

plans for revenge but that the brotherhood acts only by love. Papageno is raunted by a fleeting glimpse of his ideal young Papagena, but is deprived of her until the priests judge him worthy.
Convinced that she has been deserted by Tamino, Pamina is about to stab herself but is prevented by the Three Boys.
They take her to Tamino and she joins him in the trials of fire and water. They are brought through safely by Tamino playing his magic flute. Papageno is reunited with Papagena. The Queen, the Three Ladies and Monostatos are engulfed in a clap of thunder before they can overthrow Sarastro and his followers. The others celebrate the victory of light over darkness and the opera ends with a chorus of thanksgiving to the gods Isis and Osiris.

Participants
National Marionette Theatre of Prague
Producers: **Jan Dvořák** and **Viktor Meška**
Director: **Karel Brožek**
Stage Design & Marionettes: **Alois Tománek**
Choreography: **Jiří Ouřada**
Lighting and Sound: **Karel Vacek – Stage Servis**
Production: **Petr Vodička**
Actors
Tamino: **Ondřej Lážnovský**
Papageno: **Michal Džula**
Sarastro & Monostatos: **Josef Pikner**
Papagena & 3rd Lady: **Hana Vaverová**
Pamina & 2nd Lady: **Taťana Zlesáková**
Ist Lady: **Taťana Zemanová**
Queen of the Night: **Vlasta Žaludová**
The premiere of *Magic Flute* was given by the National Marionette Theatre of Prague, on January the 26th, 2006 at 'Teatro Principal Orense' in Spain, on the occasion of the 250th anniversary of the birth of W.A. Mozart.
The recorded music is interpreted by the State Orchestra Dresden and Radio Chorus Leipzig, conducted by Sir Colin Davis.

Don Giovanni
Music: **W.A. Mozart**
Libretto: **Lorenzo Da Ponte**

Synopsis
Act I
Leporello waits outside the Commendatore's home as Don Giovanni, his master, is inside ravishing the Commendatore's daughter, Donna Anna. The masked Don Giovanni suddenly runs from the house with Donna Anna following him. Awakened by the clamor, the Commendatore challenges Don Giovanni to a duel which ends in the Commendatore's death. Giovanni approaches Donna Elvira, planning to seduce her until he recognizes her, she is a woman he recently seduced and abandoned. Giovanni orders

παιδική τέχνη
children's art

1/12 – 27/12/2006

ΠΑΤΡΑ 2006
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

PATRAS 2006
EUROPEAN CAPITAL
OF CULTURE

ΠΑΤΡΑ 2006

Έργο Ανάπτυξης. Πράξη πρώτη.
City Development. Act one.

περιεχόμενα | index

Εισαγωγικό Σημείωμα — **Introduction**

Κ. Αλέξης Αλάτσης
Καλλιτεχνικός Διευθυντής «Πάτρα 2006» — 2 — K. Alexis Alatsis
Artistic Director of "Patras 2006"

Μηνύματα — **Messages**

Γιώργος Βουλγαράκης
Υπουργός Πολιτισμού — 3 — Giorgos Voulgarakis
Minister of Culture

Ανδρέας Γ. Καράβολας
Δήμαρχος Πατρέων, Πρόεδρος «Πάτρα 2006» — 4 — Andreas G. Karavolas
Mayor of Patras, President "Patras 2006"

Χρήστος Ροϊλός
Συντονιστής Εκτελεστικής Επιτροπής «Πάτρα 2006» — 5 — Christos·Roilos
Managing Director of "Patras 2006"

Εκδηλώσεις — **Artistic Events**

ΧΟΡΟΘΕΑΤΡΟ
Ομάδα Χορού Griffon: *Η Μηλιά*
πάνω στο ομώνυμο παραμύθι του Εμμανουήλ Ροΐδη — 6 — DANCE THEATRE
Dance Group Griffon: *Milia*
on the fairy-tale of Emmanouil Roidis

ΘΕΑΤΡΟ ΣΚΙΩΝ
με τους σημαντικότερους σύγχρονους
καραγκιοζοπαίκτες — 8 — SHADOW THEATRE
with the most prominent contemporary
shadow theatre performers

ΕΚΘΕΣΗ ΜΑΡΙΟΝΕΤΑΣ
«Μαριονέτες από όλο τον κόσμο» –
Διεθνές Μουσείο Μαριονέτας της Στοκχόλμης — 12 — PUPPET EXHIBITION
"Puppets of the world" –
Stockholm International Puppet Theatre Museum

ΕΚΘΕΣΗ
Αντώνης Κ. Παπαντωνόπουλος:
«Πορεία γραφής και γραφικών τεχνών» — 14 — EXHIBITION
Antonis C. Papantonopoulos:
"A historical journey of writing and graphic arts"

ΕΚΘΕΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ
Νέλλη Τραγουστή: «Παιδικές Στιγμές» — 16 — PHOTOGRAPHY EXHIBITION
Nelly Tragusti: "Children's Moments"

ΘΕΑΤΡΟ ΜΕ ΜΑΣΚΕΣ
Familie Flöz: *Teatro Delusio* — 18 — MASK THEATRE
Familie Flöz: *Teatro Delusio*

ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ
Αιμιλία Μπουρίτη: «Πάτρα, η κρυστάλλινη
πόλη – Απόλλωνας & Διόνυσος» — 20 — INSTALLATION
Aimilia Bouriti: "Patras, the crystal city –
Apollo & Dionysus"

ΟΜΑΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
Ομάδα ΣΥΝ: «Το βάρος των πραγμάτων» — 22 — GROUP EXHIBITION
Group SYN: "The weight of things"

ΚΟΥΚΛΟΘΕΑΤΡΟ
Teatro Dei Piedi – Laura Kiebel: *Όσα παίρνουν τα πόδια* 24 PUPPET THEATRE
Teatro Dei Piedi – Laura Kiebel: *Gone with the feet*

ΘΕΑΤΡΟ ΜΑΡΙΟΝΕΤΑΣ
Εθνικό Θέατρο Μαριονέτας της Πράγας: *Ο Μαγικός Αυλός, Ντον Τζοβάννι* 26 MARIONETTE THEATRE
National Marionette Theatre of Prague: *The Magic Flute, Don Giovanni*

ΘΕΑΜΑ ΔΡΟΜΟΥ
Chipolatas 30 OPEN AIR EVENT
Chipolatas

ΜΟΥΣΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ
Ορχήστρα των Χρωμάτων 32 MUSICAL PERFORMANCE
Orchestra of Colors

ΚΟΥΚΛΟΘΕΑΤΡΟ
Obraztsov Puppet Theatre: *Απίθανη Συναυλία* 36 PUPPET THEATRE
Obraztsov Puppet Theatre: *Amazing Concert*

ΣΥΝΑΥΛΙΑ
Διονύσης Τσακνής: *Τι γυρεύεις στον ύπνο μου πατέρα;* 38 CONCERT
Dionysis Tsaknis: *Father, what do you seek in my sleep?*

ΜΕΙΚΤΟ ΘΕΑΜΑ
Conan the Bubbleman: *Εφήμερα* 40 MIXED MEDIA EVENT
Conan the Bubbleman: *Ephemera*

ΧΟΡΟΘΕΑΤΡΟ
Ballet Schindowski: *Όταν τα όργανα χορεύουν* 42 DANCE THEATRE
Ballet Schindowski: *When the instruments dance*

ΚΟΥΚΛΟΘΕΑΤΡΟ
Ciróka Puppet Theatre: *Η ιστορία του κοριτσιού με το μπλε φόρεμα* 44 PUPPET THEATRE
Ciróka Puppet Theatre: *The story of the girl in the blue dress*

ΜΟΥΣΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ
José Saramago & Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης: *Το Μεγαλύτερο Λουλούδι του Κόσμου* 46 MUSICAL PERFORMANCE
José Saramago & Thessaloniki State Symphony Orchestra: *The Greatest Flower of the World*

ΜΟΥΣΙΚΟΘΕΑΤΡΙΚΟ ΑΝΑΛΟΓΙΟ
Τα ταξίδια του Γκιούλιβερ – Ένα ταξίδι στη Λιλλιπούτη 50 MUSICAL-THEATRICAL PERFORMANCE
Gulliver's Travels – A trip to Lilliput

ΚΟΥΚΛΟΘΕΑΤΡΟ
Mikropodium – Family Puppet Theatre – Andras Lénart: *Stop, Con Anima* 52 PUPPET THEATRE
Mikropodium – Family Puppet Theatre – Andras Lénart: *Stop, Con Anima*

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΕΣ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ
Κρατική Ορχήστρα Κύπρου & Ορχήστρα Πατρών
Modest Mussorgsky: *Εικόνες από μία Έκθεση*
L.V. Beethoven: *Συμφωνία αρ. 5*
Γιάννης Ψαθάς: *Θέα από τον Όλυμπο* 54 CHRISTMAS CONCERTS
Cyprus State Orchestra & Patras Orchestra
Modest Mussorgsky: *Pictures at an Exhibition*
L.V. Beethoven: *Symphony No 5*
John Psathas: *View from Olympus*

Οργανισμός
Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης – Πάτρα 2006 58 **Organisation**
European Capital of Culture – Patras 2006

Εισαγωγικό σημείωμα

Ένας μήνας πρόγραμμα για τα παιδιά και για όσους δεν έχουν αποβάλει το παιδί από μέσα τους. Η «Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης – Πάτρα 2006» δεν θα μπορούσε να κλείσει το πρόγραμμά της με καλύτερο τρόπο παρά απευθυνόμενη στους θεατές του αύριο, θέλοντας να προσφέρει το αυτονόητο: να εμπνεύσει στα παιδιά και στους νέους την αγάπη για την Τέχνη, να τους προσφέρει ερεθίσματα – αντίδοτο στην μονοκαλλιέργεια του τηλεοπτικού πασατέμπου, να κεντρίσει την ακόμα υγιή φαντασία τους για να συνηθίσουν νωρίς να βλέπουν τον κόσμο από διαφορετικές γωνίες και προοπτικές. Γιατί όποια και να είναι η γεύση που σας άφησε το Καλλιτεχνικό Πρόγραμμα της Πολιτιστικής, ελπίζω να συμφωνείτε μαζί μου πως ό,τι απομένει… είναι μέλλον.

Κ. ΑΛΕΞΗΣ ΑΛΑΤΣΗΣ
Καλλιτεχνικός Διευθυντής

Introduction

One month of artistic activities for the children and for those who still feel the child inside them. The "European Capital of Culture – Patras 2006" couldn't conclude its programme in a better way, than addressing it to tomorrow's audiences, trying to offer them what seems obvious: to inspire children and young people to love the Art, to give them teasers – antidotes to the TV's monoculture of popcorn, to sharp their still healthy imagination and make them see the world through multiple angles and perspectives. Thus, whatever taste this year's Artistic Programme left to you, I hope you will agree with me saying that what remains… is future.

K. ALEXIS ALATSIS
Artistic Director

Η Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης, ο σημαντικότερος πολιτιστικός ευρωπαϊκός θεσμός, φιλοξενείται φέτος στην Πάτρα, πόλη πλούσια σε ιστορία και πολιτισμό, πόλη που πάντα αποτελούσε πύλη της Ελλάδας προς τη Δύση και κομβικό σημείο συνεύρεσης των πολιτισμών της Ευρώπης. Η Πάτρα του 2006 θα αναδείξει γεγονότα αντιπροσωπευτικά του ευρωπαϊκού πολιτιστικού γίγνεσθαι, που θα ξεπεράσουν τα σύνορα της χώρας και θα της δώσουν την ευκαιρία να διακριθεί για τις σύγχρονες αναπτυξιακές στρατηγικές, το εμπνευσμένο όραμα και την πλούσια καλλιτεχνική δραστηριότητα.

Η Πάτρα, ως Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης, διαγράφει πορεία καθοριστική για το μέλλον ολόκληρης της Δυτικής Ελλάδας. Αίτημα των πολιτών της Αχαΐας είναι η «Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης – Πάτρα 2006», να λάμψει. Η Πάτρα τα επόμενα χρόνια αξιοποιώντας αυτή τη μεγάλη ευκαιρία μπορεί να αναδειχθεί σε κέντρο Πολιτισμού της νοτιοανατολικής Ευρώπης.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ
Υπουργός Πολιτισμού

The European Capital of Culture, Europe's most significant cultural institution, is hosted in Patras; a city with rich historical and cultural background; a city that has always been Greece's gate toward the West as well as meeting point of European cultures. Patras, throughout 2006, is going to present events, representative of the European cultural sphere, which are going to cross the boarders of our country, constituting an opportunity for us to promote our pioneering development strategy, our inspired vision and our dynamic artistic activity.

Patras' course as the European Capital of Culture is holding a decisive role for the future of Western Greece. The citizens of Achaia demand for the "European Capital of Culture – Patras 2006" to succeed. Patras, taking advantage of this great opportunity, can constitute the cultural metropolis of SW Europe for the years to come.

GIORGOS VOULGARAKIS
Minister of Culture

Η Πάτρα, η μεγάλη πύλη της Ελλάδας προς τη Δύση, υποδέχεται το θεσμό της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης γεμάτη υπερηφάνεια και αυτοπεποίθηση.
Νιώθουμε υπερήφανοι που φιλοξενούμε ένα θεσμό ο οποίος γεννήθηκε με πρωτοβουλία της Ελληνίδας Υπουργού Πολιτισμού Μελίνας Μερκούρη το 1985 και από τότε προάγει το μεγάλο όνειρο μιας νέας, κοινής και ισχυρής ευρωπαϊκής πατρίδας των πολιτών.
Νιώθουμε αυτοπεποίθηση που, μέσα από ένα πρόγραμμα που σέβεται το πολιτιστικό κεκτημένο της πόλης, είμαστε έτοιμοι να εμπλουτίσουμε το ευρωπαϊκό πολιτιστικό κεκτημένο.
Η Πάτρα, η πόλη του μυθικού Πατρέα και του Πρωτοκλήτου Αποστόλου Αγίου Ανδρέα, αποτελεί από τη φύση της σταυροδρόμι πολιτισμών και σημείο συνάντησης διαφορετικών ρευμάτων. Γεμάτη με τη ζωντάνια που της χαρίζουν οι δεκάδες χιλιάδων νέοι της, οι φοιτητές της και οι επισκέπτες της, η Πάτρα του Καρναβαλιού, η μεσογειακή πρωτεύουσα του κεφιού, υπόσχεται στους επισκέπτες της, σε καθέναν που θα ζήσει κοντά της τη μεγάλη γιορτή του Πολιτισμού, ότι θα προσπαθήσει να προσφέρει μια πραγματική εμπειρία ζωής.

ΑΝΔΡΕΑΣ Γ. ΚΑΡΑΒΟΛΑΣ
Δήμαρχος Πατρέων
Πρόεδρος «Πάτρα 2006»

Patras, Greece's largest gateway to the West, welcomes the institution of the European Capital of Culture with pride and confidence. We feel proud because we are playing host to an institution which was born from the initiative of the late culture minister Melina Mercouri in 1985 and has, since then, promoted the dream of a new, communal and powerful European state of citizens. We feel confident because, through a programme that respects the cultural dynamic of the city, we are set to enrich the cultural dynamic of Europe.
Patras, the city of mythical Patreus and Saint Andrew the Apostle, is by its very nature a crossroads of civilizations and a meeting point for many different trends. Alive with the vibrancy it is given by the tens of thousands of young people who live here, by students and visitors, the city of the Carnival, the Mediterranean hub of 'joie de vivre', promises its visitors and each and every person who lives near this great celebration of culture that it will strive to offer a real life experience.

ANDREAS G. KARAVOLAS
Mayor of Patras
President "Patras 2006"

Το βιβλίο που κρατάτε στα χέρια σας είναι η απόδειξη ότι όταν υπάρχει ένα εμπνευσμένο όραμα και άνθρωποι που πιστεύουν σε αυτό, μπορεί να γίνουν θαύματα.
Η περίοδος της προετοιμασίας της διοργάνωσης της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης ήταν για όλους μια μεγάλη περιπέτεια: εμπόδια που έμοιαζαν ανυπέρβλητα, τεράστια προσπάθεια, αφόρητη πίεση χρόνου, προσεκτική διαχείριση των πόρων που μας εμπιστεύθηκαν, άδικη κριτική και, όχι σπάνια, ανάγκη απόδειξης του αυτονόητου.
Μείναμε όρθιοι μέχρι το τέλος, γιατί ξέραμε καλά πως τα προβλήματα θα ξεχαστούν γρήγορα, το αποτέλεσμα της δουλειάς μας όμως θα γίνει αφετηρία νέας δημιουργικής πορείας για την Πάτρα.
Η επαφή με τον πολιτισμό, την καλλιτεχνική δημιουργία, προσφέρει στον άνθρωπο την αίσθηση της ανακάλυψης, πέρα από την πληροφορία. Ανακάλυψης της βαθύτερης πηγής της σκέψης του, του αληθινού εαυτού του, που του επιτρέπει να κυριαρχεί στα προβλήματα και τα πάθη του.
Μέσα από αυτή τη διαδικασία διαλύονται σταδιακά οι προκαταλήψεις κα η καχυποψία, και αρχίζει να επικρατεί η διάθεση δημιουργικής έκφρασης και αλληλοκατανόησης.
Αυτό, πιστεύω, σε συνδυασμό με τις υποδομές, την προβολή και την τεχνογνωσία, είναι τα εργαλεία ανάπτυξης που θα προσφέρει στην Πάτρα ο θεσμός της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας.
Το 2006, η Πάτρα είναι προορισμός του Πολιτισμού. Εύχομαι οι επισκέπτες της να ζήσουν μια αξέχαστη εμπειρία και η πόλη να αξιοποιήσει την ιστορική ευκαιρία που έχει: να κάνει τον Πολιτισμό προορισμό της στα χρόνια που έρχονται.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΪΛΟΣ
Συντονιστής Εκτελεστικής Επιτροπής «Πάτρα 2006»

The programme in your hands is a proof that an inspired vision and people who believe in it can deliver miracles.
The period of preparation of Patras for the European Capital of Culture 2006 has been a stirring adventure for all of us: obstacles seeming insurmountable, enormous efforts, intolerable pressure of time, careful management of the funds entrusted to us, unfair criticism and, not rarely, a need to prove the obvious.
We remained up to the end, for we knew well that the problems shall be forgotten, whereas the outcome of our effort shall become the starting point of a new course of creative development for Patras.
Contact with culture, with artistic creation, offers man a sense of discovery beyond pure information. Discovering the deeper source of human thought, discovering one's real self, which allows man to dominate over his problems and his passions. Through this process, prejudices and distrust become gradually diluted, giving way to a spirit of creative expression and mutual understanding.
This, I believe, alongside infrastructure, communication strategy and know-how, are the development tools, which the European Capital of Culture institution shall offer to the city of Patras.
In 2006, Patras becomes the destination of Culture. I wish its visitors to enjoy an unforgettable experience, and the city to make the best of the unique opportunity at hand: to render Culture its destination for the years to come.

CHRISTOS ROILOS
Managing Director of "Patras 2006"

Ομάδα Χορού Griffon

Dance Group Griffon

ΧΟΡΟΘΕΑΤΡΟ Ομάδα Χορού Griffon: *Η Μηλιά*
Πάνω στο ομώνυμο παραμύθι του Εμμανουήλ Ροΐδη
Χορογραφία: **Σεσίλ Μικρούτσικου**
1 & 2 Δεκεμβρίου 2006 Πτωχοκομείο

Μουσική: **Χρήστος Θηβαίος**
Επιμέλεια-Ενορχήστρωση-Παραγωγή: **Βάσω Δημητρίου**
Σκηνικά: **Μαρία Βασιλάκη**
Σχεδιασμός & Κατασκευή Κοστουμιών: **Ιωάννα Τσάμη**
Σχεδιασμός & Κατασκευή Καπέλων: **Κωνσταντίνος Αβαρικιώτης**
Κατασκευή Στεγών: **Κώστας Σαχπαζής**
Φωτισμοί: **Τάσος Παλαιορούτας**
Χορεύουν: **Ράνια Γλυμίτσα, Κατερίνα Σκιαδά, Αλεξία Κωστή, Πέγκυ Ψυχογιού, Ελισάβετ Πλιακοστάθη, Κωνσταντίνα Μικρούτσικου**
Αφήγηση: **Ελίτα Κουνάδη**
Η παράσταση παρουσιάστηκε για πρώτη φορά το Δεκέμβριο του 2004 σε παραγγελία του Οργανισμού Μεγάρου Μουσικής Αθηνών
Το παραμύθι *Η Μηλιά* που πρωτοδημοσιεύτηκε το 1895 στην εφημερίδα Ακρόπολις, αποτελεί μία άγνωστη πτυχή του έργου του Εμμανουήλ Ροΐδη (1836-1904) και είναι το μοναδικό του κείμενο γραμμένο στη δημοτική. Την ηρωίδα Μηλιά ανακαλύπτει ένα φτωχό ζευγάρι κάτω από ένα μηλόδεντρο. Το φιλεύσπλαχνο κορίτσι φεύγει για να βρει την τύχη του με τη συντροφιά μίας παρέας πουλιών που έσωσε από τον κυνηγό. Η Μηλιά κερδίζει την καρδιά του βασιλιά, που έχει βυθιστεί στη μελαγχολία και την πλήξη από το θάνατο της γυναίκας του. Όπως λέει η χορογράφος: «Η Μηλιά αντιπροσωπεύει τον «καθαρό» άνθρωπο που βρίσκεται σε στενή σχέση με τη φύση. Προβάλλει την ιδέα της προσφοράς που δεν περιμένει αντάλλαγμα».
Ο κόσμος της Μηλιάς αποτελείται από εξωτικά πουλιά, χρώματα και ήχους που κεντρίζουν τη φαντασία. Σε αυτά επικεντρώθηκε η χορογράφος για τη δική της εξιστόρηση του παραμυθιού. Ως δημιουργός βρέθηκε για πρώτη φορά αντιμέτωπη με το κινησιολογικό και το σκηνοθετικό μέρος μιας παράστασης, αλλά και την εκφορά του λόγου. Έτσι, η χορογραφία ξετυλίγεται παράλληλα με την αφήγηση, χωρίς η κίνηση να περιγράφει την ιστορία. Οι ερμηνευτές κινούνται συγχρόνως στον κόσμο του παραμυθιού, αλλά και σε αυτόν της σκηνικής πραγματικότητας, ενώ η αφηγήτρια συμμετέχει άλλοτε σε ρόλο παρατηρητή και άλλοτε ενεργά στην εξέλιξη του παραμυθιού.

Σεσίλ Μικρούτσικου
Αποφοίτησε από την Κ.Σ.Ο.Τ. Έχει συνεργαστεί με τις ομάδες Ανάλια και SineQuaNon. Από το 2000, συνεργάζεται με την ομάδα Griffon. Από την πρώτη της χορογραφική δουλειά, η Σεσίλ Μικρούτσικου διαμόρφωσε ένα ύφος διάχυτο από σατιρική διάθεση, εκπλήξεις και στοιχεία εμπνευσμένα από παιδικό παιχνίδι. Οι χαρακτήρες στα έργα της παρουσιάζονται ως καρικατούρες εγκλωβισμένες στις εμμονές που τις διακατέχουν, προτιμώντας να υποστούν τις συνέπειες παρά να ξεφύγουν.

DANCE THEATRE Dance Group Griffon: *Milia*
On the fairy-tale of Emmanouil Roidis
Choreography: **Cecile Mikroutsikou**
December 1 & 2, 2006 Ptochokomeio

Music: **Christos Thivaios**
Orchestration: **Vasso Dimitriou**
Scenery: **Maria Vassilaki**
Costume Designer & Manufacturer: **Ioanna Tsami**
Hats Designer & Manufacturer: **Konstantinos Avarikiotis**
Roofs Manufacturer: **Kostas Sahpazis**
Lighting: **Tassos Palaioroutas**
Dancers: **Rania Glymitsa, Katerina Skiada, Alexia Kosti, Peggy Psichogiou, Elissavet Pliakostathi, Konstantina Mikroutsikou**
Narrator: **Elita Kounadi**
World premiere in December 2004. *Milia* was committed by the Athens Concert Hall – Megaron

The fairy-tale of Emmanouil Roidis *Milia* was first published at the newspaper Akropolis, in 1895. The heroine is found by a poor couple under an apple tree. The girl helps everybody without ever asking for an exchange. At the age of 17, she decides to leave her parents and live on her own. She is accompanied by a crowd of birds that she saved from a hunter. With their help, she creates a wonderful feast with dance and music and she wins the heart of the king, who tries to forget his sadness and boredom caused by the death of his wife.
The first role in Cecile's Mikroutsikou work is not the girl, but the story itself. The universe surrounding Milia is full of exotic birds, colors and sounds that irritate the imagination. These are the elements the choreographer focused on, in order to compose her own telling of the story. This was her first attempt to combine movement, direction and speech. The choreography is presented in parallel with the narration but the movement does not describe the story. The narrator either describes or participates in the acts.

Cecile Mikroutsikou
She took her dance diploma in 1999 by KSOT. She has worked with the dancing groups Analia and SineQuaNon. Since June 2000, she cooperates with Griffon. Since her first choreographic works, Cecile Mikroutsikou formed a style that included sarcasm, surprises and elements from children's games. Her materials distinguish for their unique expressiveness that combines the sense of humor with professional maturity. The characters are presented as caricatures imprisoned in their own persistence, choosing not to escape.

Θέατρο Σκιών
Shadow Theatre

ΘΕΑΤΡΟ ΣΚΙΩΝ με τους σημαντικότερους σύγχρονους καραγκιοζοπαίκτες

Βυρσοδεψείον

Γιάνναρος
Το φάντασμα της Πατρινέλλας
Η αρπαγή απ' το χαρέμι
1 Δεκεμβρίου 2006

Νταγιάκος
Το στοιχειωμένο δέντρο
Το καταραμένο φίδι
2 Δεκεμβρίου 2006

Παλαιοθόδωρος
Ο γιος της αστραπής
Η μάγισσα του κάστρου
3 Δεκεμβρίου 2006

Άθως
Ο Καραγκιόζης Τραγουδιστής
Οι περιπέτειες του Καραγκιόζη
4 Δεκεμβρίου 2006

Πλέσσας
Ο Καραγκιόζης Ειρηνιστής
Ο Καραγκιόζης Νύφη
5 Δεκεμβρίου 2006

Σπυρόπουλος
Ο Καραγκιόζης και το μαγικό μπουκάλι
Ο Καραγκιόζης Σωματοφύλακας
6 Δεκεμβρίου 2006

Χατζής
Της Άρτας το Γεφύρι
Ο Καραγκιόζης Δασοφύλακας στο Δάσος του Σέιχ-Σου
7 Δεκεμβρίου 2006

SHADOW THEATRE with the most prominent contemporary shadow theatre performers

Vyrsodepsion

Giannaros
The ghost of Patrinella
Abduction from the harem
December 1, 2006

Dayakos
The haunted tree
Damned snake
December 2, 2006

Palaiothodoros
The son of thunder
Witch of the castle
December 3, 2006

Athos
Karagiozis the Singer
The adventures of Karagiozis
December 4, 2006

Plessas
Karagiozis the Pacifist
Karagiozis the Bride
December 5, 2006

Spiropoulos
Karagiozis and the magic bottle
Karagiozis the Bodyguard
December 6, 2006

Xatzis
The Bridge of Arta
Karagiozis the Ranger in Seih-Su's Forest
December 7, 2006

Μπιλίνης
Ο Καραγκιόζης στο τρελοκομείο
Γεωργίου
Ο Καραγκιόζης Παλικαράς
8 Δεκεμβρίου 2006

Καπετανίδης
Το μαγικό μπουκάλι
Το φάντασμα του σεραγιού
9 Δεκεμβρίου 2006

Μακρής
Ο Καραγκιόζης Σχολικός Τροχονόμος
Ο Καραγκιόζης Επικοινωνιολόγος
10 Δεκεμβρίου 2006

Στον Καραγκιόζη συλλαμβάνει κανείς τον Έλληνα επ' αυτοφώρω να πιστεύει σταθερά και με υπερβολή κάποιες ιδέες που ήταν πάντα δικές του.
Γιάννης Τσαρούχης, Επιθεώρηση Τέχνης 1959

Στο τέλος του 19ου αιώνα η Πάτρα γίνεται η φύτρα ενός ιδιόμορφου λαϊκού είδους τέχνης, του Καραγκιόζη, που γρήγορα αγκαλιάζει και την υπόλοιπη Ελλάδα. Ο ιεροψάλτης των ναών Παντάνασσας και Μητρόπολης, Δημήτρης Σαρντούνης, γίνεται ο εξελληνιστής του Τούρκικου Θεάτρου Σκιών.
Για τους πρώτους καραγκιοζοπαίκτες υπάρχουν διάφορες απόψεις, όπως και για τις πρώτες παραστάσεις. Όλοι οι μελετητές όμως, συμφωνούν ότι η καθιέρωση του Θεάτρου Σκιών προήλθε από το Μίμαρο, κάτι που το υποστηρίζουν και οι μαθητές του και οι μετέπειτα συνεχιστές της νοοτροπίας του. Ο Μίμαρος από τον Τούρκικο Καραγκιόζη κρατάει μόνο τα ονόματα του Καραγκιόζη και του Χατζηαβάτη και τους παρουσιάζει Έλληνες. Παράλληλα τους πλαισιώνει με νέους ήρωες, δημιουργήματα του δικού του μυαλού. Η φαντασία του δημιουργεί και το Κολλητήρι, υιό του Καραγκιόζη. Ο Μίμαρος παρουσιάζει και φιγούρες Τούρκων αντιπαθείς και αποκρουστικές, όπως ήθελε το ελληνικό κοινό στο οποίο απευθυνόταν. Μια άλλη καινοτομία σημαντική και βασική είναι το λεπτό χιούμορ και η διακριτική σάτιρα. Έτσι, τεκμηριώνεται ιστορικά το ξεκίνημα του «ξυπόλυτου» καλλιτέχνη.
Σε αντίθεση με άλλα είδη τέχνης, ο Καραγκιόζης έγινε σε μικρό χρονικό διάστημα το αγαπημένο θέαμα της πλειοψηφίας του κόσμου και η πρώτη

Bilinis
Karagiozis in the madhouse
Georgiou
Karagiozis the Brave
December 8, 2006

Kapetanidis
The magic bottle
The ghost of the seraglio
December 9, 2006

Makris
Karagiozis the School Warden
Karagiozis the Communications Scientist
December 10, 2006

In Karagiozis one catches the Greek red-handed believing firmly and with exaggeration ideas which had always been his.
Yiannis Tsarouchis, Epitheorissi Technis 1959

At the end of the 19th century the seed of a distinctive type of Folk Art was sowed in Patras, the Art of Karagiozis, which rapidly embraced the rest of Greece. Dimitris Sardounis, chanter of the Pantanassas and Metropolis Churches, was the person who hellenised the Turkish Shadow Theatre.
There are many different opinions about the first Karagiozis puppet players as well as the first performances. However, all researchers agree that the Shadow Theatre was established by Mimaros, a fact also supported by his students and his later successors. From the Turkish Karagiozis, Mimaros retains only the names of Karagiozis and Hatziavatis, which he presents as Greeks.
At the same time he surrounds them with new characters, creations of his own imagination. He creates Kollitiri, son of Karagiozis. Mimaros also presents Turkish figures in a hideous and revolting manner, just as his Greek audience wanted them to be. Another significant and main originality is the fine sense of humour and discrete satire. And so the beginning of the 'barefoot' artist is documented in history.
Unlike other types of art, very quickly Karagiozis became the favourite show of most people and the first form of art that crossed the boundaries of the social classes. And of course this was not by chance. The profound, social content in

μορφή τέχνης που κατέρριψε τα σύνορα των τάξεων.
Και όχι βέβαια τυχαία. Το βαθύ κοινωνικό του περιεχόμενο σε συνδυασμό με την καλλιέργεια της εθνικής μνήμης, σε εποχή αναζήτησης εθνικής ταυτότητας, κατέστησαν τον Καραγκιόζη αναπόσπαστο κομμάτι της ελληνικής πραγματικότητας. Η γλώσσα που χρησιμοποιείτο από τον κάθε καραγκιοζοπαίκτη, τοποθέτησε το Θέατρο Σκιών στο κέντρο της καρδιάς των Νεοελλήνων.
Μάστορες και πρωτομάστορες έπαιρναν τη βαλίτσα στον ώμο και πορεία προς το άγνωστο, με όποιο καιρό και συνήθως με τα πόδια, και αν κάποιος καφεοινοπαντοπώλης βρισκόταν στο χωριό, θα κατέβαζαν τη βαλίτσα και θα έβγαζαν τα υπάρχοντά τους δίνοντας παραστάσεις.
Ο Μίμαρος έβγαλε πολλούς μαθητές και με αυτό τον τρόπο η τέχνη του Καραγκιόζη συνεχίζεται μέχρι τις μέρες μας.
Η πόλη καθίσταται η γενέτειρα των πιο φημισμένων καραγκιοζοπαικτών, όπως του Θεοδωρόπουλου, του Ορέστη, του Βασίλαρου, του Σωτηρόπουλου, του Κώσταρου κ.ά.
Στις μέρες μας η ιστορία συνεχίζεται από το Γιάνναρο, τον Κώστα Μακρή και άλλους καταξιωμένους καραγκιοζοπαίκτες.
Συνεχίστηκε όμως, και σε ερευνητικό επίπεδο από το δημοσιογράφο Κώστα Κοκκοβίκα, ο οποίος έχοντας πάθος για το Θέατρο Σκιών, υπήρξε ένας ακούραστος ερευνητής της ιστορίας του Καραγκιόζη, αλλά και δημιουργός σύγχρονων έργων γράφοντας σενάρια, τα οποία παίχτηκαν στον μπερντέ από τον Κώστα Μακρή. Ένα όραμα για το οποίο εργάσθηκε ακούραστα, αλλά δυστυχώς χωρίς να βρει ανταπόκριση, ήταν η δημιουργία Σχολής και Μουσείου Καραγκιόζη.

Ο λαϊκός μας πολιτισμός οφείλει πολλά σε αυτήν την κυρίαρχη φιγούρα του Θεάτρου Σκιών, που ενσαρκώνει έναν απολύτως ελληνικό χαρακτήρα, ο οποίος μοιάζει να έχει τις ρίζες του σε μια σχεδόν «αριστοφάνεια» θεώρηση της ζωής και της κοινωνίας.
Σήμερα την εποχή της οπτικοακουστικής κυριαρχίας, ο Καραγκιόζης που ψυχαγώγησε και διαπαιδαγώγησε πολλές γενιές Ελλήνων, διατηρεί πάντοτε την ικανότητα να συγκινεί και να ασκεί μια ισχυρή γοητεία ακόμα και στις νεότερες γενιές.
Ο Καραγκιόζης αποτελεί σημαντικό κομμάτι της λαϊκής μας τέχνης. Έχει πολλά να μας πει, όταν τα φώτα της πλατείας σβήσουν και ανάψουν εκείνα μέσα στη σκηνή...

combination with the cultivation of national memories, in a time that people were in search of their national identity, rendered Karagiozis an integral part of Greek reality.
The language used by every Karagiozis puppet player, placed the Shadow Theatre deep in the heart of Modern Greeks.
Craftsmen and workmen carried their suitcases across their shoulders and headed off towards the unknown, disregarding the weather, usually on foot and if they encountered a small coffee shop or a tavern in a village, they would open their suitcase, take out their belongings and give performances.
Mimaros taught many students and thus the art of Karagiozis continues until today. Patras is the homeland of the most famous Karagiozis puppet players, such as Theodoropoulos, Orestis, Vassilaros, Sotiropoulos, Kostaros and many more.
In our days the tradition continues by Giannaros, Kostas Makris and other accomplished Karagiozis puppet players.
However, tradition also continued on a research level by Kostas Kokkovikas, a journalist who was very passionate about the Shadow Theatre. He exhaustlessly researched the history of Karagiozis and also wrote scripts of modern plays, which were performed on stage by Kostas Makris.
A vision for which he worked hard to realize, but unfortunately received no response, was the foundation of a School and Museum of Karagiozis.
Our folk culture owes a lot to this dominant figure of the Shadow Theatre, who brings to life a perfectly Greek character, seeming to have his roots in an almost 'aristophanic' perception of life and society. Today, in times of audiovisual dominance, Karagiozis, who has entertained and educated many generations of Greeks, still has the ability to emotionally affect the younger generations and hold a strong impact on them.
Karagiozis is an important part of our folk art and when the lights at the square go off and the stage lights up, Karagiozis has a lot to say...

Μαριονέτες από όλο τον κόσμο

Puppets of the world

ΕΚΘΕΣΗ ΜΑΡΙΟΝΕΤΑΣ «Μαριονέτες από όλο τον κόσμο» – Διεθνές Μουσείο Μαριονέτας της Στοκχόλμης

Ιδρυτής-Διευθυντής Διεθνούς Μουσείου Μαριονέτας της Στοκχόλμης:
Καθηγητής Michael Meschke
Επιμελήτρια Έκθεσης: **Elisabeth Beijer**
1 – 27 Δεκεμβρίου 2006 Παλαιό Αρσάκειο

Το Διεθνές Μουσείο Μαριονέτας που εδρεύει στη Στοκχόλμη είναι το αποτέλεσμα πολύ προσωπικών επιλογών από μαριονέτες, συχνά από όλα τα μέρη του κόσμου και με τη βοήθεια εξειδικευμένων φίλων από την κάθε περιοχή. Ο σκοπός είναι να μοιραζόμαστε το πάθος, να διαδίδουμε τη γνώση σχετικά με τον πλούτο, τις ομοιότητες και τις διαφορές στις παραδόσεις που υπάρχουν από χώρα σε χώρα.
Η ίδια βασική φιλοδοξία μας έδωσε το κίνητρο να επιλέξουμε κάποια, από τα 4.000 κομμάτια της συλλογής, για την Πάτρα, προσφέροντας στα παιδιά και τους ενήλικες της Πάτρας ένα χαρούμενο ταξίδι σε ολόκληρο τον κόσμο. Το πιο συναρπαστικό σημείο συνάντησης της έκθεσης είναι αυτό του βλέμματος των μαριονέτων και του θεατή. Η έκφραση των ματιών, είτε των ανθρώπων είτε των μαριονέτων, είναι το πιο σημαντικό στοιχείο για να εκφραστεί η ζωή. Μπορεί να είναι ανάγλυφο ή ζωγραφισμένο στο πρόσωπο των μαριονέτων, μπορεί να είναι κινούμενο ή δύσκαμπτο. Η ένταση της έκφρασης μας προσκαλεί να ανακαλύψουμε πώς μαριονέτες χωρίς ζωή μπορούν να ζωντανέψουν, περιγράφοντας τη ζωή σε όλες της τις εκφάνσεις. Μέσα από την ιστορία, οι περισσότερες μαριονέτες, είτε φαντάζουν εξωτικές είτε οικείες σε μας (όπως για παράδειγμα ο Οδυσσέας), κατασκευάστηκαν για να απεικονίζουν χαρακτήρες της δραματουργίας της παγκόσμιας θεατρικής κληρονομιάς, από το Σοφοκλή στο Brecht. Η έκθεση αποκαλύπτει ότι τα υλικά (άλλα όχι τα σχέδια) για τις μαριονέτες είναι απλά και σχεδόν ίδια σε όλο τον κόσμο: ξύλο, ύφασμα και συμπιεσμένο χαρτί. Αλλά ακόμη και το 'calabash' (είδος φυτού που θυμίζει κολοκύθα) μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την κατασκευή τους στην Αφρική. Και τα τέσσερα είδη θεατρικών κούκλων, οι γαντόκουκλες, οι κούκλες ράβδων, οι μαριονέτες και οι φιγούρες του θεάτρου σκιών, παρουσιάζονται σε αυτή την έκθεση. Τις ξεχωρίζει κανείς από την τεχνική που χρησιμοποιείται για να κινούνται. Συμπληρωματικά υπάρχουν πολλές άλλες τεχνικές παραλλαγές που εφευρέθηκαν από δημιουργικούς καλλιτέχνες του παρελθόντος και του παρόντος. Ο φιλόδοξος στόχος της έκθεσης είναι να εμπνεύσει το ενδιαφέρον στις ζωντανές μορφές στην τέχνη της μαριονέτας του παρόντος. Μια τέτοια χώρα με ζωντανές παραδόσεις και προσπάθειες ανανέωσης, όπου μπορεί να γίνει αυτό, είναι η Ελλάδα.

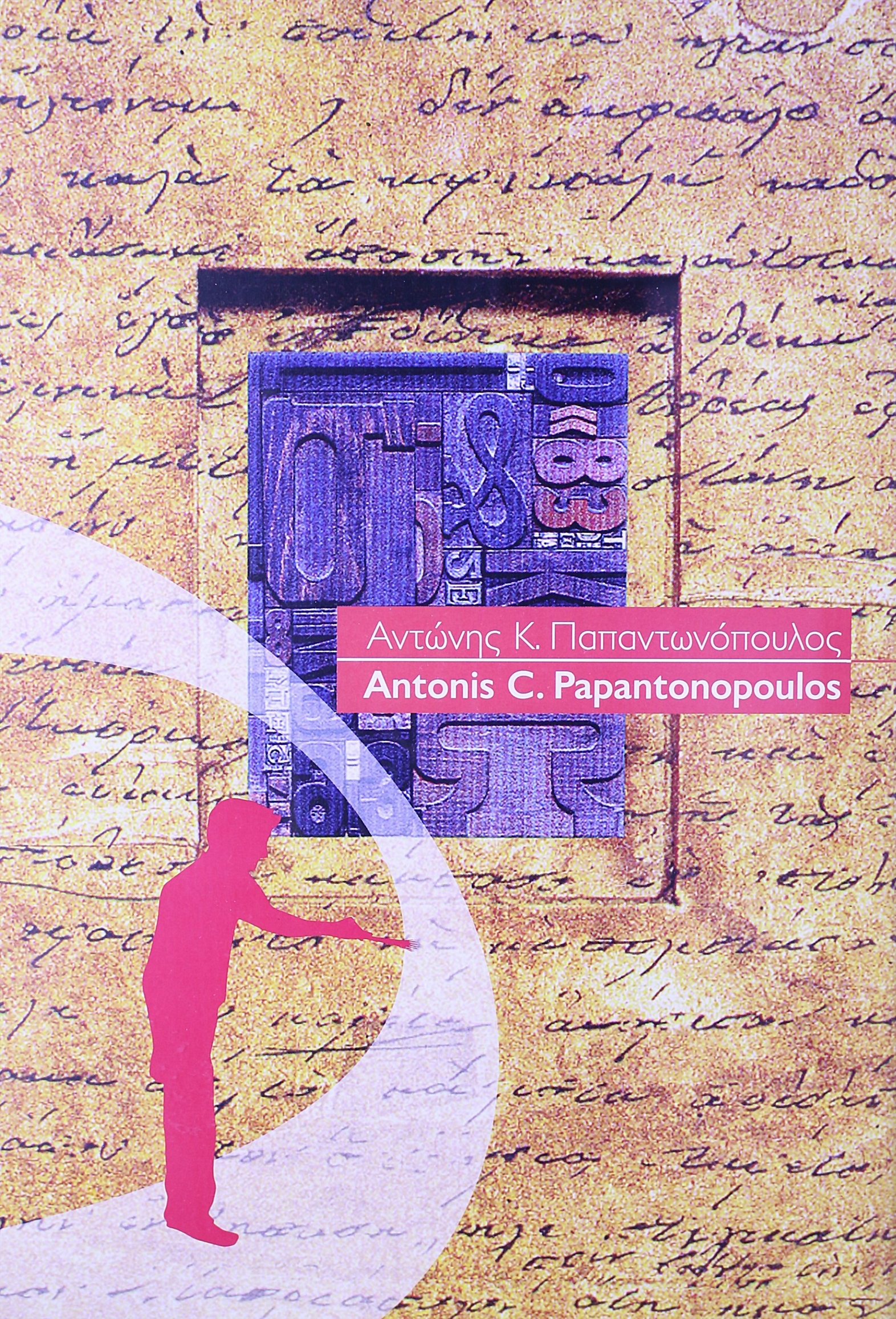
Με την υποστήριξη των:
The Swedish Institute, The Committee for Cultural Exchange between Greece and Sweden, Längmanska Kulturfonden, The Marionette Museum Foundation

PUPPET EXHIBITION "Puppets of the world" – Stockholm International Puppet Theatre Museum

Founder-Director of Stockholm International Puppet Theatre Museum:
Professor Michael Meschke
Curator: **Elisabeth Beijer**
Decemeber 1 – 27, 2006 Old Arsakeio College

The Stockholm based International Marionette Museum is the result of very personal choices, often on location around the world and with the help of local expert-friends. The purpose is to share a passion, another point to spread knowledge about the richness, similarities and differences of the world's traditions.
The same basic ambitions motivated the selection out of some 4.000 items for Patras, offering the children and adults of Patras a joyful journey around the world.
The most exciting meeting in the exhibition is the one between the eyes of the puppet and those of the spectator. The expression of the eyes, whether of puppets or of humans, is the most important element for revealing life. They may be sculpted or painted on the puppets head, be mobile or stiff. The intensity of expression invites you to discover how dead puppets can come to life, describing life in all its aspects.
Through history, most puppets, whether they look exotic or familiar (like for example Ulysses), were created to represent characters for the world heritage of dramatic literature, from Sophocles to Brecht.
The exhibition reveals that the materials, but not the pattern, for puppets are simple and similar around the world: wood, textiles and papier-mâché. But even 'calabash' can be used, in Africa.
All four traditional kinds of puppet theatre, namely glove puppets, rod puppets, string puppets and shadows, are represented in the exhibition. You distinguish them by the technique used to move or manipulate puppets. Supplementary, there are many other technical variations invented by creative artists in past and present time.
The ultimate ambition of the exhibition is to inspire interest in today's living forms of puppetry art. One country with both living traditions and renewal efforts, where you can do so, is Greece.

With the support of:
The Swedish Institute, The Committee for Cultural Exchange between Greece and Sweden, Längmanska Kulturfonden, The Marionette Museum Foundation

Αντώνης Κ. Παπαντωνόπουλος

Antonis C. Papantonopoulos

ΕΚΘΕΣΗ Αντώνης Κ. Παπαντωνόπουλος: «Πορεία γραφής και γραφικών τεχνών»

20 Νοεμβρίου – 27 Δεκεμβρίου 2006 Αγγλικανική Εκκλησία Αποστόλου Ανδρέα

Αντώνης Κ. Παπαντωνόπουλος

Ο Αντώνης Κ. Παπαντωνόπουλος γεννήθηκε στην Πάτρα το 1955. Από το 1969 μέχρι σήμερα, εργάζεται στις γραφικές τέχνες, αρχικά ως λιθογράφος και κατόπιν ως τυπογράφος. Με τις εικαστικές τέχνες άρχισε να ασχολείται από το 1977. Έχει εργασθεί στις κατασκευές καρναβαλικών αρμάτων, ενώ παράλληλα ασχολήθηκε και με την κατασκευή σκηνικών και μάσκας. Μέχρι σήμερα, έχει πάρει μέρος σε περισσότερες από δεκαπέντε ομαδικές εκθέσεις και έχει πραγματοποιήσει τέσσερις ατομικές. Εκτός από την εικαστική δραστηριότητά του έχει ασχοληθεί με τη συγγραφή θεατρικών έργων κυρίως καρναβαλικού περιεχομένου καθώς επίσης και με το θέατρο σκιών. Έχει επιμεληθεί πολλά βιβλία και εξώφυλλα. Έχει σχεδιάσει έντυπα, αφίσες και λογότυπα, ένα από τα οποία είναι και το λογότυπο της «Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης – Πάτρα 2006».

Για τη γραφή

Γραφή είναι ένα σύστημα συμβόλων που απεικονίζει και αποτυπώνει το λόγο, μεταφέροντας πληροφορίες μεταξύ των ανθρώπων, που τους χωρίζει η απόσταση και ο χρόνος.
Η γραφή δεν εφευρέθηκε από κάποιο συγκεκριμένο άνθρωπο, αλλά δημιουργήθηκε από κοινωνικές ομάδες και εξελίχθηκε σταδιακά σε διάφορα μέρη και χρονικές περιόδους, με σκοπό αρχικά τη σύνταξη λογαριασμών, αργότερα την καταγραφή γεγονότων, τη διατήρηση αρχείων ή τη διάδοση ιδεών.
Στα νεότερα χρόνια επινοήθηκαν και άλλα μέσα και τρόποι για να καλύψουν διάφορες ανάγκες επικοινωνίας του ανθρώπου.

Για τις γραφικές τέχνες

Γραφικές τεχνικές είναι οι μηχανικοί τρόποι ή οι πρακτικές μέθοδοι που επινόησε και εκμεταλλεύθηκε ο άνθρωπος για να εμπορευθεί το λόγο.
Η γραφή καταγράφει το λόγο, ενώ οι γραφικές τεχνικές με τα μέσα παραγωγής που χρησιμοποιούν, τον μετατρέπουν σε εμπορεύσιμο προϊόν.
Οι γραφικές τεχνικές που ονομάστηκαν γραφικές τέχνες, διαφέρουν από τη γραφή για δυο λόγους: πρώτον, γιατί δεν επινοήθηκαν από κάποια κοινωνική ομάδα για τις ανάγκες της, αλλά μόνο από έναν άνθρωπο και δεύτερον, γιατί κάθε τεχνική εκτύπωσης που εφευρέθηκε κατά περιόδους, προσαρμόστηκε αμέσως στις καταναλωτικές απαιτήσεις της εποχής.

EXHIBITION Antonis C. Papantonopoulos: "A historical journey of writing and graphic arts"

November 20 – December 27, 2006 Saint Andrew's Anglican Church

Antonis C. Papantonopoulos

Born and bred in Patras in 1955, Antonis Papantonopoulos has been a graphic artist since 1970. He started his career as a lithographer then became a printer and since 1977 he has shown a particular interest in plastic arts.
He worked as a carnival floats designer in the past and, simultaneously, as a director of scenery and as a creator of masks. He has participated in more than fifteen group art exhibitions so far and has four individual ones to his credit too. He is also the playwright of carnival and shadow theatre plays. As a graphic artist he has edited a great number of titles and covers; has designed many periodicals, posters and logos, one of which constitutes the logo of "European Capital of Culture – Patras 2006".

About writing

Writing is the symbolic system that can depict and represent human speech so as to facilitate communication through exchanging information between humans who live and work apart, separated by distance and time.
Writing is not one man's invention but the overall product of different social groups in different regions in different periods of time. At first it was used to keep financial records, but later it was used to keep a record of events, maintain archives or spread ideas. In recent years, obviously, other ways have been developed for meeting mankind's many needs for communication.

About graphic arts

Graphic techniques are the practical means man has invented to transfer speech. Writing is speech in script, whereas graphic techniques use means of production to transform speech into transferable products.
Graphic techniques, which have come to be known as graphic arts, differ from writing in two ways. First, they were not invented by a social group for its common needs but by single individuals. Second, each printing method invented in a given period, was adapted immediately to the demands of consumption.

Νέλλη Τραγουστή
Nelly Tragusti

ΕΚΘΕΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ Νέλλη Τραγουστή: «Παιδικές Στιγμές»

2 – 27 Δεκεμβρίου 2006 Παλαιό Αρσάκειο

Το 1997, στην έκθεση ζωγραφικής που είχα κάνει στην γκαλερί «Άστρα», είχα επεξεργαστεί μια σειρά έργων, προσπαθώντας να θυμηθώ και να ανασυνθέσω εντυπώσεις από τα παιδικά μου χρόνια. Εντυπώσεις που, σύμφωνα με τον Artaud, διαπραγματεύονται εκείνες τις «αδιανόητες μεγεθύνσεις, παραδομένες στο δάσος των παιδικών αισθήσεων».

Όπως για την πλειονότητα των ανθρώπων, έτσι και για εμένα, η παιδική ηλικία είναι πηγή έμπνευσης, καθότι είχα το προνόμιο να απολαύσω την ανεμελιά του παιχνιδιού, σε μια επαρχιακή πόλη. Με τη γέννηση της κόρης μου ιδιαίτερα, αναβίωσε μια σειρά σκηνών από εκείνες τις παιδικές στιγμές. Θεωρώ ότι τα παιδιά σήμερα στερούνται αυτή τη γενναιοδωρία της «ευρυχωρίας», όσον αφορά στο ξεδίπλωμα της παιδικής φαντασίας και ονειροπόλησης.

Η ιδέα να τα φωτογραφίσω ήταν μια πρόκληση σε διάφορα επίπεδα. Ένα ταξίδι, στο οποίο έπρεπε να αναθεωρήσω τα θεμέλια της δικής μου πραγματικότητας. Θέλω, μέσω αυτών των φωτογραφιών, να αποκαλύψω τον κόσμο τους έτσι, όπως εγώ βιωματικά τον ένιωσα. Τράβηξα αυτές τις εικόνες, εικόνες-αποτυπώματα της παιδικής μου ηλικίας, όχι μόνο με μια ρομαντική διάθεση ως θεατής, αλλά ενεργά ξαναζωντανεύοντας αυτό που η μνήμη είχε διατηρήσει μέσα μου. Τις ολοκλήρωσα δε, με την υποκειμενική ματιά ενός ενήλικα, η οποία είναι αναγκαία για την προσέγγιση ενός τόσο δύσκολου θέματος, όπως είναι το παιδί και έτσι διέκρινα αυτό που λέμε παιδικότητα.

Νέλλη Τραγουστή

Νέλλη Τραγουστή

Γεννήθηκε το 1959 στην Αμαλιάδα Ηλείας. Σπούδασε Γαλλική Φιλολογία στη Φιλοσοφική Σχολή Αθηνών και Σημειολογία στο Παρίσι (σχέση εικόνας και λόγου στη ζωγραφική, τη φωτογραφία και τον κινηματογράφο), στην École Pratique des Hautes Études της Σορβόνης. Το 1985, παρακολούθησε μαθήματα ζωγραφικής με την Κατερίνα Μερτζάνη, στο ελεύθερο εργαστήριο του Δήμου Αθηναίων, στην γκαλερί «Ώρα». Εργάστηκε στην Αθήνα σε διάφορες τηλεοπτικές και κινηματογραφικές παραγωγές, ως μεταφράστρια, σεναριογράφος και φωτογράφος. Παρακολουθεί μαθήματα χαρακτικής στο τμήμα του Jens Jensen, στη Σχολή Καλών Τεχνών του Βερολίνου (UdK). Από το 1987, ζει και εργάζεται στο Βερολίνο. Έχει κάνει αρκετές ατομικές εκθέσεις φωτογραφίας και ζωγραφικής στη Γερμανία και την Ελλάδα.

PHOTOGRAPHY EXHIBITION Nelly Tragusti: "Children's Moments"

December 2 – 27, 2006 Old Arsakeio College

In 1997, in my art exhibition held in 'Astra' gallery in Athens, I had elaborated a series of works in an effort to remember and recollect impressions of my own childhood.

According to Artaud, these impressions 'are the inconceivable enlargements in the forest of my childhood sensations'.

To me, as to the majority of people, childhood is a source of inspiration, since I was privileged to enjoy growing up and playing carefree in a small country town. Especially after my daughter's birth, I relived many scenes of those moments of childhood.

I believe that children nowadays lack the generosity of 'spaciousness', as far as the unfolding of their dreams and imagination is concerned.

Through these photos, I have tried to reveal their world in the way I had experienced it.

The idea to photograph them was a challenge to me in many aspects. A journey through which, I had to reconsider the foundation of my own reality.

I completed this series with the subjective eye of an adult, which is necessary for approaching such a difficult subject such as a child. In this way I discerned what childhood really is.

Nelly Tragusti

Nelly Tragusti

Kanella Tragusti was born in Amalias, Greece, in 1959. She studied French Philology at Athens University and Semiology in Paris at 'École Pratique des Hautes Études' of the Sorbonne University (diploma about the relation between text and image in photography, cinema and painting). She attended the painting workshop of Katerina Mertzani at the 'Ora' gallery in Athens. She worked in Athens for several TV and movie productions and films as translator, script writer and free-lance photographer. Since 1987, she lives and works as a free artist in Berlin, where she attended the engraving course of Jens Jensen at the Academy of Art, from 1990 to 1992. Since then, she had several group and single exhibitions in Germany and Greece.

Familie Flöz
Familie Flöz

ΘΕΑΤΡΟ ΜΕ ΜΑΣΚΕΣ Familie Flöz: *Teatro Delusio*

3 – 5 Δεκεμβρίου 2006 Πτωχοκομείο

Ένα έργο των: **Paco Gonzalez, Björn Leese, Hajo Schüler, Michael Vogel**
Ερμηνευτές: **Paco Gonzalez, Björn Leese, Sebastian Kautz**
Σκηνοθεσία: **Michael Vogel**
Μάσκες: **Hajo Schüler**
Κοστούμια: **Eliseu R. Weide**
Ηχολήπτης: **Dirk Schröder**
Φωτισμοί: **Reinhard Hubert**
Σκηνικά: **Tom Weinhold, Stefan Grebe, Eline Ostergaard**
Φωτογραφίες: **Dirk Plamböck, Eckard Jonalik, Roberta Argenzio**
Συμπαραγωγή: **Arena Berlin, Theaterhaus Stuttgart, Familie Flöz**

Teatro Delusio

Το *Teatro Delusio* είναι θέατρο μέσα στο θέατρο. Μεταξύ σκηνής και παρασκηνίων, μεταξύ ψευδαίσθησης και πραγματικότητας, προκύπτει ένας μαγικός χώρος γεμάτος ανθρωπιά. Στη σκηνή «ένα φανταστικό σύνολο καλλιτεχνών διαπρέπει σε πολεμικές σκηνές που κόβουν την ανάσα, σε θανατηφόρες ίντριγκες και σε σπαρακτικές άριες από παγκοσμίως γνωστά έργα». Στα παρασκήνια ο Bob, ο Bernd και ο Ivan, οι τεχνικοί, παλεύουν για την ύπαρξή τους. Χωρισμένοι από τα λαμπερά αστέρια μόνο με ένα απλό σκηνικό, απαιτούν το δικό τους μερίδιο στην ευτυχία.

Ο ευαίσθητος Bernd ανακαλύπτει το καταφύγιο που ψάχνει στην καθυστερημένη μπαλαρίνα. Η προσπάθεια του Bob για αναγνώριση τον οδηγεί στο θρίαμβο και την καταστροφή. Ο Ivan που προΐσταται στα παρασκήνια, είναι μονίμως αγχωμένος για να μην χάσει τον έλεγχο. Με ένα μαγικό τρόπο οι ζωές τους αναμιγνύονται με το λαμπερό κόσμο του θεάτρου. Το *Teatro Delusio* είναι για άλλη μια φορά ο τρόπος να πεις τα πάντα χωρίς να πεις λέξη.

Familie Flöz

Οι Familie Flöz ξεπρόβαλαν στο φως της ημέρας το 1996, στο Boshum της Γερμανίας. Είναι μια ομάδα από ηθοποιούς, μίμους, κλόουν, μουσικούς, σκηνοθέτες, κατασκευαστές μασκών, χορευτές, σκηνογράφους και σχεδιαστές φωτισμού, που στην πλειοψηφία τους έχουν αποφοιτήσει από το Folkwang-Hochschule του Essen. Η ομάδα έχει αναπτύξει μία σπάνια σήμερα μορφή τέχνης: το Θέατρο με Μάσκες. Οι Familie Flöz έχουν αποσπάσει σπουδαίες κριτικές και ποικίλα βραβεία σε διεθνή φεστιβάλ.
«... οι Familie Flöz καινοτομούν, αναζωογονώντας το ευρωπαϊκό θέατρο μασκών. Οι πρωταγωνιστές του Teatro Delusio είναι απλοί άνθρωποι, των οποίων τα πάθη μοιάζουν ασήμαντα μπροστά στο μεγαλείο των πραγμάτων. Με αυτόν τον οποίο μας παρασύρουν σε γέλια, αλλά και μας κάνουν να δακρύσουμε, ανακατεύοντας το φυσικό χιούμορ με το πάθος».
The British Theatre Guide

MASK THEATRE Familie Flöz: *Teatro Delusio*

December 3 – 5, 2006 Ptochokomeio

A play by: **Paco Gonzalez, Björn Leese, Hajo Schüler, Michael Vogel**
Performers: **Paco Gonzalez, Björn Leese, Sebastian Kautz**
Director: **Michael Vogel**
Masks: **Hajo Schüler**
Costumes: **Eliseu R. Weide**
Sound Design: **Dirk Schröder**
Light Design: **Reinhard Hubert**
Set Design: **Tom Weinhold, Stefan Grebe, Eline Ostergaard**
Photos: **Dirk Plamböck, Eckard Jonalik, Roberta Argenzio**
Coproduction: **Arena Berlin, Theaterhaus Stuttgart, Familie Flöz**

Teatro Delusio

Teatro Delusio is a theatre in the theatre. Between stage and backstage, between illusion and delusion arises a magical space rich in stirring humanity. On stage illustrious opera, breathtaking fights, cold-blooded cabal and ardent love scenes earn storming applauses from the audience.
Backstage Bob, Bernd and Ivan the stage technicians look after the shows or rather they try to. Separated from the radiant stars by nothing more than a sparse scenery, these untiring helpers claim their share of happiness.
The sensitive Bernd strives to find refuge in literature, unexpectedly discovering it in the delayed ballerina.

Bob's longing for recognition drives him to triumph and destruction. Ivan, the boss backstage, is anxious not to loose control in the theatre, thereby loosing everything else.
In a magical way their lives in the shadow are blend with the glamorous world of pretence again and again.
Teatro Delusio becomes once again the way to say everything without speaking a word.

Familie Flöz

Familie Flöz appears in 1996 at Boshum, Germany.
Familie Flöz is a pool of professional theatre makers for highly qualified actors, mimes, clowns, musicians, directors, mask-builders, dancers, stage designers and light designers. Most of the artists have graduated at the Folkwang-Hochschule Essen, Germany.
"... Familie Flöz has pioneered a regeneration in European mask theatre... The protagonists of Teatro Delusio... are provincial nonentities, whose passions seem inconsequential in the greater scheme of things. And this is exactly how Familie Flöz draws us in to make us roar with laughter and shed a tear with their delightful blend of physical humour and pathos..."
The British Theatre Guide

Αιμιλία Μπουρίτη
Aimilia Bouriti

ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ Αιμιλία Μπουρίτη: «Πάτρα, η κρυστάλλινη πόλη – Απόλλωνας & Διόνυσος»

3 – 17 Δεκεμβρίου 2006 Κτίριο Μαραγκόπουλου

Το καλλιτεχνικό έργο αποτελείται από εικαστική και βίντεο εγκατάσταση και παρουσιάζει τη σχέση μεταξύ του χώρου και του χρόνου σε βιομηχανικούς χώρους της Πάτρας.
Το έργο αποτελείται από φυσικά υλικά, όπως ο πάγος και το νερό, ενώ συνοδεύεται από βίντεο σύγχρονου και αρχειακού υλικού της βιομηχανικής περιόδου της Πάτρας καθώς και των εργατικών κινητοποιήσεών της.
Η αφετηρία του καλλιτεχνικού έργου είναι η απολλώνια και διονυσιακή αρχή, οι οποίες δυναμικά μεταβάλλουν το χώρο και το χρόνο. Η επιλογή των υλικών της εγκατάστασης συνδέεται με τη φύση των αρχών αυτών.
Ο Απόλλωνας είναι το όνειρο, ο ιδεαλισμός των κατοίκων της Πάτρας για το δικαίωμα της εργασίας σε μία πόλη βιώσιμη.
Ο Διόνυσος είναι η οργή, οι κινητοποιήσεις. Κυρίαρχο στοιχείο στην περιπλάνησης της βιομηχανικής και σύγχρονης Πάτρας, είναι η ίδια η ματιά της καλλιτέχνιδας, η οποία υλοποιείται σε μία κόκκινη, αέρινη και μεταφυσική μορφή καθώς γίνεται μάρτυρας γεγονότων και καταστάσεων.
Η παρουσία των υλικών του πάγου και του νερού εμπνέουν την ιδέα της «κρυστάλλινης» διαύγειας, όπου το όραμα και το όνειρο αντέχουν στον απολλώνιο και διονυσιακό κύκλο του χρόνου.

Αιμιλία Μπουρίτη

Η Αιμιλία Μπουρίτη είναι χορεύτρια, χορογράφος και εικαστικός καλλιτέχνης. Σπούδασε χορό και visual art με μεταπτυχιακές σπουδές στην καλλιτεχνική σύνθεση, στο Πανεπιστήμιο Brighton. Είναι εκπρόσωπος του Ευρωπαϊκού Συνδέσμου Ινστιτούτων Τέχνης στην Ελλάδα (European League Institutes of the Arts - ELIA). Έχει παρουσιάσει το καλλιτεχνικό και ερευνητικό της έργο στην Ελλάδα και το εξωτερικό (ELIA Βιέννη και Tilburg, Brighton Festival, Warsaw Festival, Διεθνές Σιφναϊκό Συμπόσιο, Φεστιβάλ Δήμου Αθηναίων, Φεστιβάλ Αισχυλείων).
Είναι ιδρυτικό μέλος της χοροθεατρικής ομάδας «Συν+εργασία».

INSTALLATION Aimilia Bouriti: "Patras, the crystal city – Apollo & Dionysus"

December 3 – 17, 2006 Maragkopoulos Venue

This artistic work is an installation which includes video projections and it shows the relationship between space and time in the industrial places of the city of Patras.
The work contains natural material, as ice and water, a video which includes record material from the industrial period to present days and parts of the worker's strikes.
The main point of this installation is the Apollonian and Dionysian principle, which from the artist point of view influences space and time. The choice of the material is connected with the origin of Apollonian and Dionysian principle. Apollo can be the vision of the workers for living and working in a viable city. Dionysus can be the anger, the strikes. An important element of this depiction from the industrial to present days is the artist's view, which is changed into a woman's spirit with red, who witnesses the social changes of the city. The choice of the material of ice and water is used in order to inspire the audience with the idea of building the lucidity of a 'crystal' in itself and in its city; in order that visions and dreams endure in front of the Apollonian and Dionysian circle of time.

Aimilia Bouriti

Aimilia Bouriti is a dancer, choreographer and visual artist. She has studied dance with visual art (Master of Arts in Design at the University of Brighton). She is a representative of the European League Institutes of the Arts (ELIA), in Greece. She has shown her artistic work and research in Greece and abroad (ELIA Vienna and Tilburg, Brighton Festival, Warsaw Festival, International Sifnean Symposium, Festival of the Municipality of Athens, Aishilia Festival).
She is one of the founders of the dance and theatre group 'Syn+ergasia'.

Ομάδα ΣΥΝ
Group SYN

ΟΜΑΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ Ομάδα ΣΥΝ: «Το βάρος των πραγμάτων»

4 – 27 Δεκεμβρίου 2006 Μύλοι Αγίου Γεωργίου

«Το βάρος των πραγμάτων» είναι το πεδίο εικαστικής συνάντησης της Ομάδας ΣΥΝ, στα πλαίσια της «Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης – Πάτρα 2006». Έργα ζωγραφικής, γλυπτικής, φωτογραφίας, κατασκευών και εγκατάστασης συνθέτουν την έκθεση αυτή, προτείνοντας ένα διάλογο ανάμεσα σε ιδέες αλλά και υλικά, τεχνοτροπίες και εικαστικούς δρόμους.

Η Ομάδα ΣΥΝ, που γεννήθηκε από την ανάγκη των μελών της να δημιουργήσουν ένα χώρο «ατομικής» συλλογικότητας, δραστηριοποιείται στην Πάτρα, από το Φεβρουάριο του 2002.

Ο Νίκος Αναγνωστόπουλος, η Άννα Κώτσου, ο Γιάννης Κοψίνης, η Λυδία Μουστάκη και η Ειρήνη Μπράττη ανιχνεύουν σχέσεις αντιθετικές, σχέσεις ανάμεσα στο υλικό και το άυλο, το χώρο και το μη-χώρο, το είναι και το γίγνεσθαι.

Η τέχνη ανοίγει δρόμο προς το είναι των πραγμάτων, αποκαλύπτει τις αθέατες πλευρές του πραγματικού, φανερώνει νέες πτυχές ενός φαινομενικά ίδιου γεγονότος και επομένως η δραστηριότητά της δεν μπορεί με κανένα τρόπο να είναι αναπαραγωγική.

Ο καλλιτέχνης προσπαθώντας να εκφράσει το μη ορατό, δημιουργεί ένα προσωπικό ύφος που λειτουργεί ως συμπύκνωση της αντίληψής του για τον Κόσμο. Το ύφος όμως, δεν πρέπει να γίνεται αυτοσκοπός, γιατί καταλήγει σε θλιβερές επαναλήψεις στερεότυπων και τεχνασμάτων που θαμπώνουν τη ζωγραφική αλήθεια.

Η συνειδητοποίηση της ετερότητας και της συνεχούς αναδημιουργίας του Κόσμου μέσω της τέχνης, υπερβαίνει το μανιχαϊστικό δίλημμα «όμορφο ή άσχημο», καθώς βρίσκεται στην αναζήτηση της αλήθειας (μη-λήθης) της πρωταρχικής ενότητας.

Η τέχνη είναι ερμηνεία της φύσης, ορίζει δικά της σημεία, τα οποία αλλάζει συνεχώς και δεν είναι σε καμιά περίπτωση αντίγραφο του πραγματικού, καθώς η αμετάβλητη φύση δεν υπάρχει...

GROUP EXHIBITION Group SYN: "The weight of things"

December 4 – 27, 2006 Aghiou Georgiou Mills

"The weight of things" is the field of the artistic meeting of the Group SYN, in the framework of the "European Capital of Culture – Patras 2006".

This exhibition is combined by paintings, sculptures, photographs, constructions and installations suggesting a dialogue, not only between ideas, but also between working materials and different ways of doing art.

The Group SYN, created by its members' need to develop a space of 'individual' unity, has been active in Patras, since February 2006.

Nikos Anagnostopoulos, Anna Kotsou, Yiannis Kopsinis, Lydia Moustaki and Irini Bratti finger opposing relationships; relationships between the material and the non-material, the space and the non-space, the concepts of be and do.

Art paves the way towards the substance of things, reveals the unseen sides of reality, brings to light new aspects of a seemingly similar event and therefore its activity can in no way be reproductive. The artists trying to express the non visible, create a personal style, which functions as condensation of their perception of the Cosmos.

The style, however, should not become an end in itself, because it results in depressing repetitions of stereotypes and tricks, which blur the truth of art.

The understanding of the diversity and the continual recreation of the Cosmos through art, transcends the manihaistic dilemma 'beautiful or ugly', as it lies in the pursuit of the truth (non-oblivion) of the primary unity.

Art is an interpretation of nature, defines its own points, which it continually changes and in no case it is a replica of reality, as the unchangeable nature does not exist...

Teatro Dei Piedi – Laura Kiebel

ΚΟΥΚΛΟΘΕΑΤΡΟ Teatro Dei Piedi – Laura Kiebel: *Όσα παίρνουν τα πόδια*

4 & 5 Δεκεμβρίου 2006 Παλαιό Αρσάκειο

Όσα παίρνουν τα πόδια

Η παράσταση χαρακτηρίζεται από μια ειδική τεχνική εμψύχωσης: τα πόδια, τα γόνατα, τα χέρια, οι πατούσες και το στομάχι της καλλιτέχνιδας μεταμορφώνονται σε ζωντανές κούκλες με σάρκα και οστά! Κάθε μέρος του σώματός της συμμετέχει, μεταμορφώνεται και έτσι δημιουργούνται οι παράξενοι, αλλά και εξαιρετικά ενδιαφέροντες ήρωές της. Η ίδια είναι υπεύθυνη για την κατασκευή όλων των στοιχείων των παραστάσεών της, από τη μουσική σύνθεση μέχρι και την κατασκευή κοστουμιών, μασκών κ.λπ.

Οι ιστορίες των παραστάσεων είναι πρωτότυπες, κωμικές και ποιητικές και συνοδεύονται από ατμοσφαιρικές και συγκινησιακές μουσικές επενδύσεις. Η μη χρήση λέξεων δίνει στην καλλιτέχνιδα τη δυνατότητα να παρουσιάζει τις παραστάσεις της παγκοσμίως. Η Laura Kiebel έχει εργαστεί σε φεστιβάλ θεάτρου, καμπαρέ και πολιτιστικά σωματεία με μεγάλη επιτυχία, σε όλο τον κόσμο.

Laura Kiebel

Η Laura Kiebel γεννήθηκε στη Βερόνα, όπου και σπούδασε βιολί. Στα 18 της παντρεύεται και μετακομίζει στη Ρώμη, όπου ζει μέχρι σήμερα. Το 1989, ξεκινά εντυπωσιακά την επαγγελματική της πορεία ως καλλιτέχνης θεάτρου δρόμου κερδίζοντας το πρώτο βραβείο στο Φεστιβάλ Pelago, επί δύο συνεχόμενες χρονιές. Εκείνη την περίοδο ήταν παράλληλα τραγουδίστρια όπερας. Εργάστηκε ως σχεδιάστρια κοστουμιών και σκηνικών σε θέατρο και κινηματογράφο ('Panagoulis Zei', RAI Production, 1980), αλλά και ως ηθοποιός, μουσικός και τραγουδίστρια θεάτρου. Από το 1993 όμως και μετά την κέρδισε η ειδική αυτή τεχνική θεάτρου, η οποία χρησιμοποιείτο από παλιά σε διάφορες χώρες, όπως στην Κορέα, την Ισπανία, την Πολωνία, το Περού κ.α. Η ίδια θεωρεί ως «σχολείο» το θέατρο δρόμου, διότι εκεί, πρέπει να κερδίσεις το κοινό από την πρώτη στιγμή. Ο κόσμος σταματάει επειδή του αρέσει αυτό που βλέπει και όχι επειδή πλήρωσε εισιτήριο. Εκεί έμαθε τη σύνθεση μικρών γρήγορων ιστοριών, με δράση και πλοκή, με ρυθμό και χρώματα. Μια οπτικοακουστική σύνθεση ικανή να κινήσει το ενδιαφέρον των περαστικών. Στο δρόμο «συνάντησε» ηλικιωμένους, παιδιά, μαμάδες και μπαμπάδες και κατέληξε σε μια τεχνική, η οποία θα γοήτευε το πιο ζωντανό κοινό, τα παιδιά.

Η Laura Kiebel συνεργάζεται σταθερά με τη σουηδική-ιταλική τηλεόραση και συμμετέχει στα «Θεατρικά Δρώμενα Νέων» στην Ιταλία (Θέατρο Verde της Ρώμης και Θέατρο DellaTosse στη Γένοβα).

PUPPET THEATRE Teatro Dei Piedi – Laura Kiebel: *Gone with the feet*

December 4 & 5, 2006 Old Arsakeio College

Gone with the feet

This unique show is characterized by a particular technique of animation, where the feet, the knees, the hands, the legs and the stomach of the artist are transformed in live puppets with flesh and blood! Each part of her body transforms creating fascinating characters.

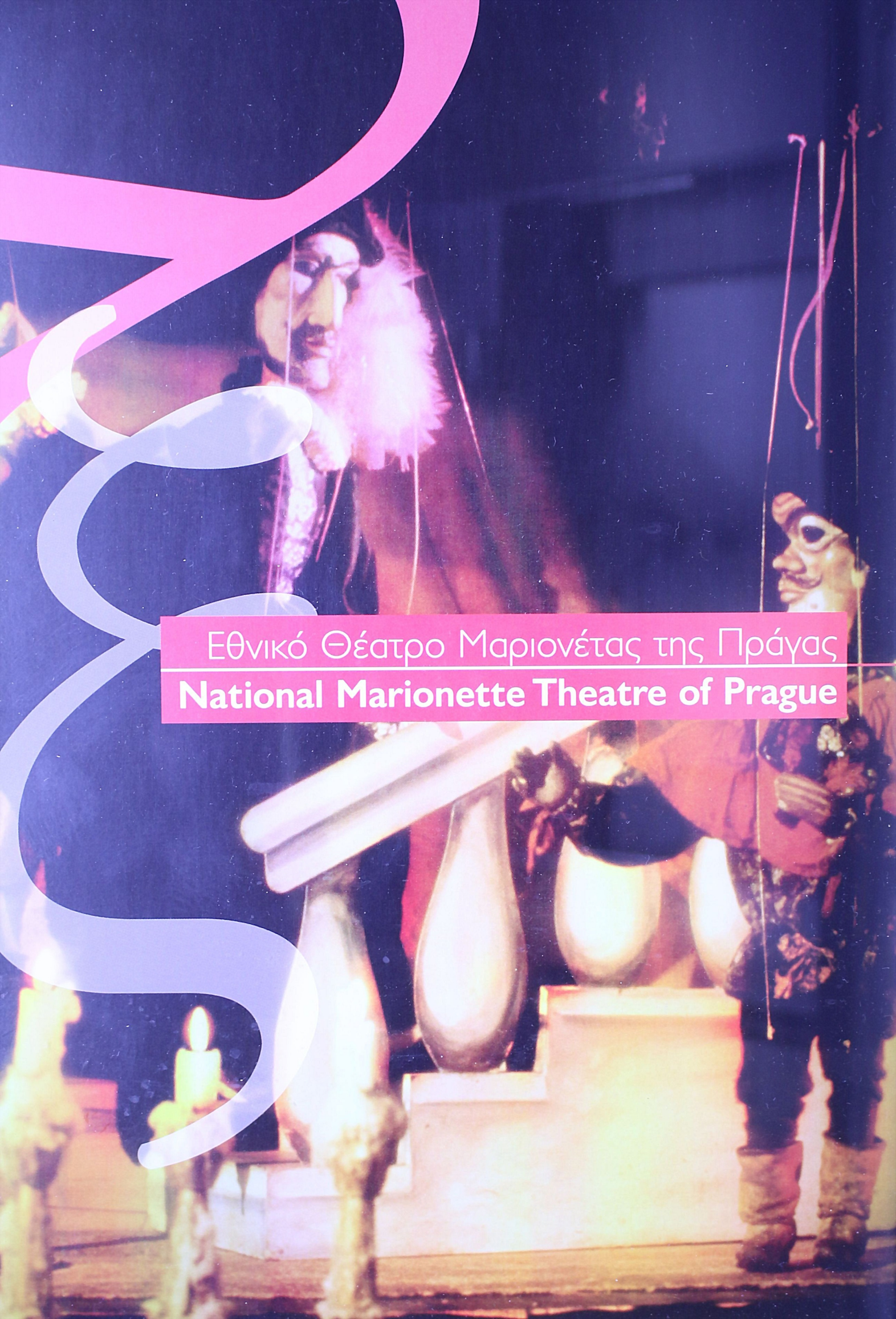
The stories of these shows are original, comical and poetic, often with the use of atmospheric and emotive soundtracks. Her choice not to use words, allows her to work at an international level. Laura Kiebel has worked with great success at theatre festivals, in cabaret and in corporate entertaining all over the world.

Laura Kiebel

Laura Kiebel was born in Verona, where she studied the violin. At the age of eighteen she wedded and moved in Rome, where she lives up to today. In 1989, she began her carrier as a street performer impressively, gaining the first prize in 'Pelago' Festival, on two possessed years. At the same time she was an opera singer.

She worked as costumer and set designer for theatre and cinema ('Panagoulis Zei' a film by RAI Production, 1980), but also as an actor, musician and singer of the theatre. Since 1993, Laura Kiebel has been working on that special technique of puppet theatre, which was already used in various countries as Korea, Perou, Spain and Poland. But Laura Kibel believes that the street theatre, which she begun her carrier with, was a unique experience for her, because there one should gain the audience. They stop because they like what they see and not because they paid. In the street she learned to compose small stories with action, with rhythm and colors. An audiovisual composition capable to get passer-by's attention. Thus she led to a technique, which would charm the most vivid audience: the children.

Laura Kiebel works and collaborates permanently with Swedish-Italian Television and within the 'Young People Theatre Projects' around Italy (at Rome's Teatro Verde and Teatro DellaTosse in Genoa).

Εθνικό Θέατρο Μαριονέτας της Πράγας

National Marionette Theatre of Prague

ΘΕΑΤΡΟ ΜΑΡΙΟΝΕΤΑΣ Εθνικό Θέατρο Μαριονέτας της Πράγας:
Ο Μαγικός Αυλός, 7 Δεκεμβρίου 2006 Πτωχοκομείο
Ντον Τζοβάννι, 8 Δεκεμβρίου 2006 Πτωχοκομείο

Εθνικό Θέατρο Μαριονέτας της Πράγας

Το Εθνικό Θέατρο Μαριονέτας της Πράγας καθιερώθηκε το 1991, με το έργο ***Ντον Τζοβάννι*** *και έχει ήδη διακριθεί σε πέντε διαφορετικά φεστιβάλ κουκλοθέατρου σε όλο τον κόσμο. Το ρεπερτόριο του Εθνικού Θεάτρου Μαριονέτας της Πράγας περιλαμβάνει ακόμη την όπερα* ***Ορφέας και Ευρυδίκη****, ακριβές αντίγραφο μπαρόκ θεάτρου σε μουσική του Ch.W. Gluck, το οποίο παρουσιάστηκε υπό τον τίτλο* ***Μαγικό Θέατρο της Μπαρόκ Εποχής****, το 1993 καθώς και τη νέα παραγωγή της όπερας του W.A. Mozart* ***Ο Μαγικός Αυλός****. Όλες αυτές οι παραγωγές αποτελούν μέρος του ρεπερτορίου του φεστιβάλ που διοργανώνει το Εθνικό Θέατρο Μαριονέτας στην Πράγα με τίτλο* ***'Mozart Open'****.*

Ο Μαγικός Αυλός

Μουσική: **W.A. Mozart**
Λιμπρέτο: **Emanuel Schikaneder**

Σύνοψη

Πράξη Πρώτη

Βρισκόμαστε στην Αίγυπτο. Ο νεαρός πρίγκιπας Ταμίνο σώζεται από τις Τρεις Κυρίες των Τιμών της Βασίλισσας της Νύχτας, καθώς τον απειλεί ένα τεράστιο φίδι. Ο κυνηγός πουλιών Παπαγκένο εμφανίζεται και καυχιέται ότι αυτός σκότωσε το τέρας. Οι Τρεις Κυρίες βάζουν στο στόμα του Παπαγκένο ένα λουκέτο για τιμωρία και δίνουν στον Ταμίνο ένα πορτρέτο της Παμίνας, κόρης της Βασίλισσας, η οποία έχει απαχθεί. Ο Ταμίνο ερωτεύεται την Παμίνα και ορκίζεται να την σώσει. Η Βασίλισσα ανακοινώνει ότι αν ο Ταμίνο την σώσει, θα μπορεί να την παντρευτεί. Ο Παπαγκένο συμφωνεί να τον συνοδέψει και οι Τρεις Κυρίες δίνουν ένα μαγικό φλάουτο στον Ταμίνο και μαγικά ασημένια καμπανάκια στον Παπαγκένο, που θα τους προστατεύουν, ενώ τους συνοδεύουν τρία παιδιά για να τους δείξουν το δρόμο μέχρι το παλάτι του Ζαράστρο, που βρίσκεται φυλακισμένη η Παμίνα. Ο Μονόστατος, σκλάβος του Ζαράστρο, προσπαθεί να βιάσει την Παμίνα την ώρα που μπαίνει ο Παπαγκένο. Αυτός και η Παμίνα τρέχουν για να βρουν τον Ταμίνο, ο οποίος εν τω μεταξύ έχει μπει σε ένα ναό και εκεί ο ιερέας τον πληροφορεί ότι η Βασίλισσα είναι διαβολική και όχι ο Ζαράστρο. Η Παμίνα και ο Παπαγκένο τρέχουν, κυνηγημένοι από το Μονόστατο και τους υπηρέτες του, αλλά τον ακινητοποιούν με τα μαγικά καμπανάκια του Παπαγκένο. Ο Ταμίνο και η Παμίνα συναντιούνται και αμέσως ερωτεύονται.

Πράξη Δεύτερη

Ο Ταμίνο και ο Παπαγκένο πληροφορούνται ότι πρέπει να περάσουν από δοκιμασίες για να μυηθούν στην αδελφότητα

MARIONETTE THEATRE National Marionette Theatre of Prague:
The Magic Flute, December 7, 2006 Ptochokomeio
Don Giovanni, December 8, 2006 Ptochokomeio

National Marionette Theatre of Prague

National Marionette Theatre of Prague was established in 1991 with the puppet work ***Don Giovanni*** *and it has already got praise from five different worldwide puppet festivals. The National Marionette Theatre of Prague offers in its repertoire a replica of baroque theatre with the music of Ch.W. Gluck* ***Orfeo ed Eurydice*** *presented under the title* ***Magic Theatre of the Baroque World****, in 1993 and also the new opera production of Mozart* ***The Magic Flute****. All of these productions are part of the repertoire of the Prague Theatre Festival* ***'Mozart Open'****.*

The Magic Flute

Music: **W.A. Mozart**
Libretto: **Emanuel Schikaneder**

Synopsis

Act I

Ancient Egypt; a young prince, Tamino (ten), is rescued from a serpent by the Three Ladies (sop, sop, mez) of the Queen of the Night. The bird catcher Papageno (bar) boasts that is was he who killed the serpent. The Three Ladies place a padlock on Papageno's mouth as punishment and give Tamino a portrait of the Queen's daughter Pamina (sop), who has been abducted; falling in love with her picture, he vows to rescue her. The Queen (sop) announces that if Tamino can rescue Pamina, he may marry her. Papageno agrees to accompany him and the Three Ladies give those magic bells and a magic flute to protect them. They will be led to Sarastro's place, where Pamina is being held, by the Three Boys (trebs or often sop, sop, mez). Monostatos (ten), a Moor in the service of Sarastro (bs), is about to rape Pamina when Papageno blunders in. He and Pamina go in search of Tamino, who has meanwhile entered a temple, where a priest has informed him that it is fact the Queen and not Sarastro who is evil. Papageno and Pamina are surprised by Monostatos and his slaves, but bewitch them by playing the magic bells. Tamino and Pamina meet and immediately fall in love.

Act II

Tamino and Papageno are told they must undergo trials in preparation for initiation into the brotherhood; the first of these is to maintain a vow of silence. Pamina lies asleep and Monostatos approaches her once again. He is thwarted by the arrival of the Queen. She gives her daughter a dagger and explains that her only hope of regaining power is for Pamina to kill Sarastro. Monostatos is forcing himself on Pamina again, when Sarastro enters. He says he is aware of the Queen's

των ιερέων. Ο Ταμίνο δίνει όρκο σιωπής.
Ο Μονόστατος βρίσκει την Παμίνα να κοιμάται και προσπαθεί να την πλησιάσει, αλλά καταφθάνει η Βασίλισσα της Νύχτας δίνοντας στην κόρη της ένα μαχαίρι. Της εξηγεί ότι η μόνη της ελπίδα να αποκτήσει δύναμη είναι να σκοτώσει το Ζαράστρο.
Ο Μονόστατος επιστρέφει μόλις φεύγει η Βασίλισσα, αλλά την ίδια στιγμή έρχεται και ο Ζαράστρο. Της λέει ότι γνωρίζει τα σχέδια της Βασίλισσας για εκδίκηση και ότι η αδελφότητα την προστατεύει για το καλό της. Ο Παπαγκένο συναντάει το βλέμμα της ιδανικής γυναίκας για Παπαγκένα, αλλά αυτή τον απορρίπτει μέχρι ο Παπαγκένο να κριθεί από τους ιερείς.
Η Παμίνα νομίζει ότι ο Ταμίνο την έχει εγκαταλείψει και προσπαθεί να αυτοκτονήσει, αλλά την εμποδίζουν τα τρία παιδιά. Την πηγαίνουν στον Ταμίνο και αποφασίζει να περάσει μαζί του τις δοκιμασίες της φωτιάς και του νερού.
Το κατορθώνουν με ασφάλεια παίζοντας το μαγικό αυλό. Ο Παπαγκένο ενώνεται με την Παπαγκένα.
Η Βασίλισσα, οι Τρεις Κυρίες και ο Μονόστατος επιτίθενται στο ναό, αλλά τους νικούν οι κεραυνοί πριν προλάβουν να ανατρέψουν το Ζαράστρο και τους ακολούθους του. Οι άλλοι γιορτάζουν τη νίκη του φωτός κατά του σκότους και η όπερα τελειώνει με ένα χορικό γεμάτο ευχαριστίες στους θεούς της Αιγύπτου, Ίσις και Όσιρις.

Συντελεστές
Εθνικό Θέατρο Μαριονέτας της Πράγας
Παραγωγοί: **Jan Dvořák** και **Viktor Měska**
Σκηνοθεσία: **Karel Brožek**
Σκηνικό & Μαριονέτες: **Alois Tománek**
Χορογραφία: **Jiří Ouřada**
Φωτισμοί & Ήχος: **Karel Vacek – Stage Servis**
Παραγωγή: **Petr Vodička**
Διανομή
Ταμίνο: **Ondřej Lážnovský**
Παπαγκένο: **Michal Džula**
Ζαράστρο & Μονόστατος: **Josef Pikner**
Παπαγκένα & 3η Κυρία: **Hana Vaverová**
Παμίνα & 2η Κυρία: **Taťana Zlesáková**
1η Κυρία: **Taťana Zemanová**
Βασίλισσα της Νύχτας: **Vlasta Žaludová**
Η πρώτη παράσταση του *Μαγικού Αυλού* δόθηκε στις 26 Ιανουαρίου του 2006, στο Teatro Principal Orense της Ισπανίας, με αφορμή την επέτειο των 250 ετών από τη γέννηση του Mozart.

Ντον Τζοβάννι

Μουσική: **W.A. Mozart**
Λιμπρέτο: **Lorenzo Da Ponte**
Σύνοψη
Πράξη Πρώτη
Ο Λεπορέλλο περιμένει ανυπόμονα τον Ντον Τζοβάννι, που έχει μπει στο σπίτι του Κομμεντατόρε για να ξελογιάσει την κόρη του, Ντόνα Άννα.

---

plans for revenge but that the brotherhood acts only by love. Papageno is raunted by a fleeting glimpse of his ideal young Papagena, but is deprived of her until the priests judge him worthy.
Convinced that she has been deserted by Tamino, Pamina is about to stab herself but is prevented by the Three Boys.
They take her to Tamino and she joins him in the trials of fire and water. They are brought through safely by Tamino playing his magic flute. Papageno is reunited with Papagena. The Queen, the Three Ladies and Monostatos are engulfed in a clap of thunder before they can overthrow Sarastro and his followers. The others celebrate the victory of light over darkness and the opera ends with a chorus of thanksgiving to the gods Isis and Osiris.

Participants
National Marionette Theatre of Prague
Producers: **Jan Dvořák** and **Viktor Meška**
Director: **Karel Brožek**
Stage Design & Marionettes: **Alois Tománek**
Choreography: **Jiří Ouřada**
Lighting and Sound: **Karel Vacek – Stage Servis**
Production: **Petr Vodička**
Actors
Tamino: **Ondřej Lážnovský**
Papageno: **Michal Džula**
Sarastro & Monostatos: **Josef Pikner**
Papagena & 3rd Lady: **Hana Vaverová**
Pamina & 2nd Lady: **Taťana Zlesáková**
Ist Lady: **Taťana Zemanová**
Queen of the Night: **Vlasta Žaludová**
The premiere of *Magic Flute* was given by the National Marionette Theatre of Prague, on January the 26th, 2006 at 'Teatro Principal Orense' in Spain, on the occasion of the 250th anniversary of the birth of W.A. Mozart.
The recorded music is interpreted by the State Orchestra Dresden and Radio Chorus Leipzig, conducted by Sir Colin Davis.

Don Giovanni

Music: **W.A. Mozart**
Libretto: **Lorenzo Da Ponte**

Synopsis
Act I
Leporello waits outside the Commendatore's home as Don Giovanni, his master, is inside ravishing the Commendatore's daughter, Donna Anna. The masked Don Giovanni suddenly runs from the house with Donna Anna following him. Awakened by the clamor, the Commendatore challenges Don Giovanni to a duel which ends in the Commendatore's death. Giovanni approaches Donna Elvira, planning to seduce her until he recognizes her, she is a woman he recently seduced and abandoned. Giovanni orders

Ο Ντον Τζοβάννι βγαίνει από το σπίτι καυγαδίζοντας με τη Ντόνα Άννα, ενώ την ίδια στιγμή ο Κομμεντατόρε κάνει την εμφάνισή του στην προσπάθειά του να δει από πού προέρχεται ο θόρυβος. Στον καυγά που ακολουθεί σκοτώνεται ο Κομμεντατόρε. Ο Ντον Τζοβάννι πλησιάζει την Ντόνα Ελβίρα, για να την ξελογιάσει, όταν στο πρόσωπό της αναγνωρίζει μία γυναίκα που έχει πρόσφατα ξελογιάσει και εγκαταλείψει. Διατάζει το Λεπορέλλο να της αποσπάσει την προσοχή μέχρι να ξεφύγει. Εκείνος αφηγείται το ιστορικό όλων των κατακτήσεων του αφεντικού του. Ο Ντον Τζοβάννι στη συνέχεια συναντά την Τσερλίνα, μια χωριατοπούλα, η οποία πρόκειται να παντρευτεί το Μαζέττο. Αποσπώντας την προσοχή του Μαζέττο, ο Ντον Τζοβάννι φλερτάρει με την Τσερλίνα, την οποία όμως απομακρύνει από κοντά του η Ντόνα Ελβίρα. Η Ντόνα Άννα και ο Οττάβιο συναντούν τον Ντον Τζοβάννι. Η φιλική συζήτησή τους διακόπτεται, όταν η Ελβίρα επιστρέφει και προσπαθεί να ξεμπροστιάσει τον Ντον Τζοβάννι. Για να καθησυχάσει τις υποψίες, ο Ντον Τζοβάννι ισχυρίζεται ότι η Ντόνα Ελβίρα είναι τρελή και την απομακρύνει προσποιούμενος ότι θέλει να την προστατέψει. Η Ντόνα Άννα ξαφνικά αναγνωρίζει στο πρόσωπο του Ντον Τζοβάννι το δολοφόνο του πατέρα της. Ο Ντον Τζοβάννι προσκαλεί όλο τον κόσμο σε ένα πάρτυ. Στην εκδήλωση έρχονται και τρεις μασκοφορεμένοι καλεσμένοι: η Ντόνα Άννα, η Ντόνα Ελβίρα και ο Οττάβιο. Ο Ντον Τζοβάννι προσπαθεί να ξελογιάσει την Τσερλίνα, αλλά οι κραυγές της προσελκύουν τον κόσμο. Οι τρεις μασκοφορεμένοι αποκαλύπτονται και κατηγορούν δημόσια τον Ντον Τζοβάννι.

Πράξη Δεύτερη

Ο Ντον Τζοβάννι και ο Λεπορέλλο συναντιούνται κοντά στο άγαλμα του εκλιπόντα Κομμεντατόρε. Ξαφνικά ακούγεται η φωνή του νεκρού! Ο Ντον Τζοβάννι σε μία επίδειξη ψευτοπαλικαριάς προσκαλεί το άγαλμα σε δείπνο. Ο Λεπορέλλο τρομοκρατείται, όταν το άγαλμα αποδέχεται την πρόσκληση. Ο Ντον Τζοβάννι ετοιμάζεται για το δείπνο, όταν φτάνει η Ντόνα Ελβίρα και τον εκλιπαρεί να μετανοήσει. Οι εκκλήσεις της δεν έχουν ανταπόκριση και έτσι φεύγει. Τη στιγμή που αποχωρεί βλέπει το άγαλμα του Κομμεντατόρε να έρχεται για το δείπνο. Το άγαλμα επίσης, προσπαθεί και αποτυγχάνει να πείσει τον Ντον Τζοβάνι να μετανοήσει. Έτσι, ο Ντον Τζοβάννι καταποντίζεται στις φλόγες της αιώνιας τιμωρίας.

Συντελεστές

Ιδέα-Σύλληψη: **Jan Dvořák – Daniel Dvořák**
Παραγωγή: **Viktor Měska**
Σενάριο: **Daniel Dvořák – Jiří Nekvasil**
Σκηνοθεσία: **Karel Brožek**
Μαριονέτες: **Anna Cigánová**
Σκηνικό: **Zdeněk Bauer – Daniel Dvořák**
Φωτισμοί & Ήχος: **Vit Pavlù**
Διεύθυνση: **Petr Vodička**

Διανομή

Ντον Τζοβάννι: **Ondřej Lážnovský**
Λεπορέλλο: **Josef Pikner**
Ντόνα Άννα & Ντόνα Ελβίρα: **Vlastimila Žaludová**
Κομμεντατόρε & Μαζέττο: **Michal Džula**
Τσερλίνα: **Taťana Zemanová**
Mozart: **Hana Vaverová**
Ντον Οττάβιο: **Taťana Zlesáková**

Η πρώτη παράσταση του *Ντον Τζοβάννι* δόθηκε την 1η Ιουνίου του 1991, στο Θέατρο του Θιάσου στην Πράγα.

Leporello to distract her while he escapes. Leporello tells Donna Elvira that she is merely one of Don Giovanni's thousands of conquests.
Villagers celebrate the impending wedding of Zerlina and Masetto. Distracting Masetto, Giovanni flirts with Zerlina, when Donna Elvira interrupts.
Donna Anna and Don Ottavio arrive and meet with Don Giovanni, when Donna Elvira returns and tries to reveal him. After Giovanni departs, Donna Anna tells Ottavio that she recognized Giovanni's voice as that of her father's murderer. Giovanni invites everyone to a party, along with three mysterious masquers, at his residence. The masked trio are Donna Anna, Don Ottavio and Donna Elvira.
At Giovanni's celebration, Zerlina screams annoyed by his flirting. Donna Anna, Don Ottavio and Donna Elvira reveal their identities and confront Don Giovanni.

Act II

Meeting up in a cemetery, Don Giovanni and Leporello encounter a statue of the slain Commendatore. Giovanni orders Leporello to invite the statue to dinner, and, to Leporello's horror, the statue nods its acceptance.
Don Giovanni feasts, waited upon by Leporello and entertained by a band. Donna Elvira bursts in, urging Don Giovanni to mend his ways, but he scorns her entreaties. Elvira and Leporello encounter the statue of the Commendatore as it arrives for dinner. The Commendatore demands that Giovanni atone for his sins, but he defiantly refuses. Finally, he meets his doom.

Participants

Project: **Jan Dvořák – Daniel Dvořák**
Production: **Viktor Měska**
Scenario: **Daniel Dvořák – Jiří Nekvasil**
Director: **Karel Brožek**
Marionettes: **Anna Cigánová**
Stage Design: **Zdeněk Bauer – Daniel Dvořák**
Lighting & Sound: **Vit Pavlù**
Manager: **Petr Vodička**

Actors

Don Giovanni: **Ondřej Lážnovský**
Leporello: **Josef Pikner**
Donna Anna & Donna Elvira: **Vlastimila Žaludová**
Il Commendatore & Masetto: **Michal Džula**
Zerlina: **Taťana Zemanová**
Mozart: **Hana Vaverová**
Don Ottavio: **Taťana Zlesáková**

The premiere of *Don Giovanni* was given by the National Marionette Theatre of Prague on June the 1st, 1991 at its own theatre in Prague and on April 1st, the 2.000 performances of the play were celebrated at Estates Theatre of Prague, when the city was the Cultural Capital of Europe.
The recorded music is interpreted by the Drottningholm Court Theatre Orchestra and Chorus conducted by Arnold Östman.

Chipolatas

Chipolatas

ΘΕΑΜΑ ΔΡΟΜΟΥ Chipolatas
8 – 14 Δεκεμβρίου 2006 Ανοικτοί Χώροι της Πόλης

Chipolatas

Οι Chipolatas είναι τρεις πολυτάλαντοι μουσικοί-κλόουν από την Αγγλία, που δημιουργήθηκαν το 1992. Παρουσιάζουν ζωντανές παραστάσεις, γεμάτες ενέργεια και χιούμορ, που συνδυάζουν τσίρκο, μουσική, θέατρο και χορό, φιλτράροντας παγκόσμιες και τοπικές παραδόσεις μέσα από ένα μαγικό σύνολο.

Ο τρόπος ερμηνείας τους συνδυάζει το ακορντεόν και μουσικούς ρυθμούς με το σύγχρονο χιπ-χοπ και το θέατρο δρόμου, με επίκεντρο θέματα βγαλμένα μέσα από την παγκόσμια λαϊκή παράδοση. Έχουν καθιερώσει μια μοναδική ταυτότητα που αντιπροσωπεύει τον τρόπο δουλειάς τους, όπου ανακατεύονται παραδοσιακές ρίζες και σύγχρονες επιρροές. Εμπλουτίζοντας και μαγεύοντας συγχρόνως το κοινό του, αυτό το δυναμικό «τρίο» δημιουργεί ένα παλλόμενο, πολύχρωμο και δυναμικό σύνολο σε κάθε καλλιτεχνικό γεγονός. Στις παραστάσεις τους τον κύριο λόγο παίζει ο αυθορμητισμός και ο αυτοσχεδιασμός, ανάλογα με την ανταπόκριση του κοινού, που πάντα συμμετέχει ενεργά.

Μέσα στα 14 χρόνια επαγγελματικής και καλλιτεχνικής συνύπαρξης, οι Chipolatas έχουν εμφανισθεί σε 39 χώρες, σε όλες τις ηπείρους.

Έχουν εμφανισθεί στα πιο σημαντικά φεστιβάλ σε όλο τον κόσμο, στον εορτασμό του Millennium, στο Dome του Λονδίνου και κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων ΑΘΗΝΑ 2004.

Οι χώρες όπου εμφανίστηκαν, μεταξύ άλλων, είναι οι εξής: Αυστραλία, Φιλανδία, Χονγκ Κονγκ, Ζιμπάμπουε, Ταϊλάνδη, Τουρκία, Ισπανία, Ελλάδα, Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα, Πορτογαλία, Ολλανδία, Μάλτα, Μαλαισία, Ιρλανδία, Αρμενία, Γαλλία, Γερμανία, Δανία, Ιταλία, Βραζιλία, Βέλγιο, Σιγκαπούρη και Ουκρανία.

Ιδιαίτερα συγκινητικές ήταν οι παραστάσεις που έδωσαν στην Ουκρανία για τα άρρωστα με καρκίνο παιδιά του Chernobyl.

Οι Chipolatas είναι ο ***Tristan Glover*** *με σπουδές ως μουσικός, κλόουν, ηθοποιός-κωμικός και γνώσεις τεχνικών του τσίρκου, ο* ***Sam Thomas, καλλιτεχνικός διευθυντής του σχήματος,*** *κλόουν, κωμικός, με σπουδές σε σχολή τσίρκου και γνώσεις τεχνικών του τσίρκου και ο* ***Jasper King*** *κλόουν, κωμικός, με σπουδές του θεάτρου δρόμου και γνώσεις τεχνικών του τσίρκου.*

OPEN AIR EVENT Chipolatas
December 8 – 14, 2006 Outdoor Spaces of the City

Chipolatas

Established in 1992, the Chipolatas produce and present live performance projects incorporating circus skills, music, theatre and dance bringing the global and the local experience into one magical package.

Their entertainment style blends accordion and acoustic rhythms with the modern day equivalent of hip-hop and street style, tapping into themes embedded in folk culture worldwide.

They have established a unique identity, which is implicit in their style of work, mixing traditional roots with contemporary influences. With their high quality arts activity, they are committed to equal opportunities and educational outreach projects, prioritising the passing on of skills and performance techniques.

Multi-talented musical clowns, their energetic entertainment style is ever evolving. Enriching and engaging their audiences, this dynamic 'trio' bring a vibrant, colourful and creative complicity to any arts event. Since their formation in 1992, the Chipolatas have 14 years professional working experience together, having taken their performances to 39 countries across six continents.

They have performed in the most important festivals and events of the world, including the Millennium celebrations at Dome in London and the ATHENS 2004 Olympic Games.

They have toured in several countries around the world such as: Australia, Hong Kong, Finland, Zimbabwe, Thailand, Turkey, Singapore, Spain, United Arab Emirates, Portugal, Greece, Netherlands, Malta, Malaysia, Ireland, France, Germany, Denmark, Italy, Brazil, Belgium, Armenia and Ukraine.

The Chipolatas are ***Tristan Glover*** *(musical background, clowning, circus skills and comedy),* ***Sam Thomas*** *(circus background, clowing, dance, circus skills, comedy and artistic direction) and* ***Jasper King*** *(street & clowing background, circus skills, comedy).*

Ορχήστρα των Χρωμάτων
Orchestra of Colors

ΜΟΥΣΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ Ορχήστρα των Χρωμάτων

Διευθυντής-Αφηγητής: **Μίλτος Λογιάδης**

9 Δεκεμβρίου 2006 Εργοστάσιο Τέχνης

Benjamin Britten (1913 – 1976)

Οδηγός ενός Νέου στην Ορχήστρα (op. 34)

Felix Mendelssohn (1809 – 1847)

Συμφωνία αρ. 4 op. 90 (Ιταλική)

Η δημιουργία έργων για παιδιά είναι μια επικίνδυνη αποστολή για τους μεγάλους. Αν τα φορτώνεις με πολλή γνώση, χάνεις την προσοχή τους. Όσο απλουστεύεις τα πράγματα, τόσο χάνεις την εμπιστοσύνη τους και γίνεσαι «δασκαλίστικος». Παρατηρείται ότι τα παιδικά βιβλία που αντέχουν στο χρόνο είναι αυτά που καταφέρνουν να συναρπάζουν εξίσου και τους μεγάλους. Ποιο είναι άραγε το μυστικό της δημιουργίας ενός πετυχημένου έργου τέχνης για παιδιά;
Μουσικά έργα γραμμένα για παιδιά υπάρχουν σχετικά λίγα. Ίσως, γιατί η συστηματική ενασχόληση με τον κόσμο των παιδιών, η εξερεύνηση της σκέψης και του εσωτερικού τους κόσμου, αναπτύχθηκε μόλις περί τα τέλη του 18ου αιώνα, με την αρχή της εποχής του Ρομαντισμού. Από το 19ο αιώνα μπορεί κανείς να αναφέρει τον *Καρυοθραύστη* του Tchaikovsky ή τις *Παιδικές Σκηνές* του Schumann, ως έργα κατεξοχήν για μεγάλους που απευθύνονται και σε παιδιά. Τον 20ό αιώνα εμφανίστηκαν ορισμένα αριστουργήματα παιδικής τέχνης, όπως ο *Πέτρος και ο Λύκος* του Prokoviеf και ο *Οδηγός ενός Νέου* στην Ορχήστρα του Benjamin Britten.
Και τα δύο συνδυάζουν τη μουσική σύνθεση με την αφήγηση. *Ο Πέτρος και ο Λύκος* αφηγείται ένα μουσικοθεατρικό παραμύθι. Παρουσιάζει τα όργανα της ορχήστρας, τον ήχο, το χρώμα και τις δυνατότητές τους, μέσα από τους χαρακτήρες μιας πανέμορφης ιστορίας. *Ο Οδηγός ενός Νέου* δεν χρησιμοποιεί τον κόσμο της φαντασίας κάποιας ιστορίας. Εξηγεί στον τίτλο του με άχαρο, ακαδημαϊκό τρόπο τι προσπαθεί να κάνει. Και επιχειρεί μια «ξενάγηση» των ακροατών στην ορχήστρα με καθαρά μουσικούς όρους: θέμα και παραλλαγές. Ως σύλληψη δεν φαίνεται ιδιαίτερα εφευρετική. Τι είναι άραγε αυτό που έκανε ανέκαθεν τη σύνθεση αυτή τόσο δημοφιλή όχι μόνο στα παιδιά, αλλά και τους μεγαλύτερους;
Ο Benjamin Britten ξεκίνησε τη σύνθεση του *Οδηγού ενός Νέου* ως μουσική επένδυση μιας κινηματογραφικής παραγωγής του BBC για τη μουσική εκπαίδευση των παιδιών. Το έργο πρωτοπαρουσιάστηκε τον Οκτώβριο του 1946 από τη Φιλαρμονική Ορχήστρα του Λίβερπουλ. Ο συνθέτης τραβά την προσοχή των παιδιών όχι παρουσιάζοντας μια συναρπαστική ιστορία, αλλά παίζοντας ένα μεγαλοπρεπές θέμα από τη μουσική του Henry Purcell (κορυφαίου Άγγλου συνθέτη μπαρόκ του 17ου αιώνα) για το θεατρικό έργο *Abdelazar*. Από τη μεγάλη ορχήστρα που επιστρατεύει

MUSICAL PERFORMANCE Orchestra of Colors

Conductor-Narrator: **Miltos Logiadis**

December 9, 2006 Art Factory

Benjamin Britten (1913 – 1976)

The Young Person's Guide to the Orchestra (op. 34)

Felix Mendelssohn (1809 – 1847)

Symphony No 4 op. 90 (Italian)

Writing anything for children can be a perilous task for adults. Loading them with too much knowledge may result in losing their attention. Attempting to simplify things may seem patronising and result in losing their trust.
The books for children that endure are the ones that can continue to engage adults as well. What is, in fact, the secret for creating a successful work of art for children?
There are comparatively few great musical works written for children. Maybe because systematic venturing into the world of the children evolved no earlier than the end of the 18th century, with the beginning of the era of Romanticism. From the 19th century one may cite the *Nutcracker* of Tchaikovsky or the *Children Scenes* of Schumann; these are works primarily for adults, which may also engage children. During the 20th century a number of masterpieces of children's art appeared, such as *Peter and the Wolf* of Prokoviеf and *The Young Person's Guide to the Orchestra* of Benjamin Britten.
Both combine musical composition with narration. *Peter and the Wolf* tells a musical theatre story, thereby presenting the instruments of the orchestra, their sound, their color, their capacities, through the characters of that beautiful story. The *Young Person's Guide* does not make any use of the fantastic world of some tale. In its title, it explains, in an unappealing, academic manner, what it is trying to do. And it attempts to show the listeners around the orchestra by mere musical means: theme and variations.
Not so inventive as a conception apparently. What is really that has made this work so popular from the beginning, not only with the young but with the older ones as well?
Benjamin Britten started composing the *Young Person's Guide* in order to use it as a soundtrack of a BBC film production for children's musical education. The work was first performed in concert by the Liverpool Philharmonic Orchestra, in 1946. The composer draws the attention of his listeners not by presenting a fascinating story, but by playing a majestic theme from Henry Purcell's (leading English baroque composer of the 17th century) music for the play *Abdelazar*. The theme sounds so superb

ο Britten, το θέμα ακούγεται τόσο υπέροχο, ώστε αρκεί για να εντυπωσιάσει τους νέους ακροατές και να τους κεντρίσει το ενδιαφέρον να ακούσουν περισσότερο. Εκεί αρχίζει η αφήγηση του Britten. Καθώς σβήνει το θέμα, ο αφηγητής συστήνει την Ορχήστρα στο κοινό. Την συστήνει κατά ομάδες: έγχορδα, ξύλινα πνευστά, χάλκινα πνευστά και κρουστά. Η κάθε ομάδα παίζει το κομμάτι που της αναλογεί στην όλη ενορχήστρωση του ωραίου θέματος του Purcell, ενώ στο τέλος η Ορχήστρα επαναλαμβάνει το θέμα.

Με αυτό τον τρόπο οι ακροατές αρχίζουν να μπαίνουν στη διαδικασία της δημιουργίας ενός έργου τέχνης. Και τότε ο Britten συνεχίζει χτίζοντας το δικό του έργο τέχνης. Ξεκινά να συστήσει ένα-ένα τα όργανα χωριστά, συνθέτοντας εξαιρετικές μουσικές παραλλαγές του θέματος για το κάθε όργανο. Αρχίζει από την κορυφή του πενταγράμμου και προχωρά κατά σειρά: **ξύλινα πνευστά:** πίκολο – φλάουτο – όμποε – κλαρινέτο – φαγκότο, **έγχορδα:** βιολιά – βιόλες – βιολοντσέλα – κοντραμπάσα – άρπα, **χάλκινα πνευστά:** κόρνα – τρομπέτες – τρομπόνια – τούμπα, **κρουστά:** τύμπανα – γκρανκάσα – κύμβαλα – ντέφι – τρίγωνο – ταμπούρλο – κινέζικο μπλοκ – ξυλόφωνο – καστανιέτες – γκονγκ – μαστίγιο.

Και τώρα που «διέλυσε» την Ορχήστρα, ποιος είναι ο καλύτερος τρόπος να την συναρμολογήσει; Η μεγαλοφυΐα του Britten απαντά με μια τρομερή φούγκα, εισάγοντας ένα-ένα τα όργανα με την ίδια σειρά και οδηγώντας την ορχήστρα με απίστευτη ενέργεια και φρενήρη ρυθμό στην επάνοδο του αρχικού θέματος του Purcell, με το οποίο το έργο κλείνει θριαμβευτικά, απογειώνοντας τους ακροατές.

Mendelssohn: *Συμφωνία αρ. 4*

Την τόσο εμπνευσμένη παρουσίαση της δομής και των δυνατοτήτων της Ορχήστρας, ακολουθεί ένα από τα πιο δημοφιλή έργα του συμφωνικού ρεπερτορίου: η *4η Συμφωνία* του Felix Mendelssohn. Ενός συνθέτη-φαινόμενο, που από πολλούς θεωρείται περίπτωση ανάλογη με αυτήν του Mozart. Σε νεαρή ηλικία πέρασε μικρό διάστημα της ζωής του στην Ιταλία, η οποία του άρεσε πολύ. Οι ευχάριστες εντυπώσεις του από τη χώρα ενέπνευσαν τη σύνθεση της *4ης Συμφωνίας* του, που της έδωσε το όνομα «Ιταλική» και σε ηλικία μόλις 24 χρονών την παρουσίασε στο Λονδίνο με τεράστια επιτυχία. Το πρώτο και το τελευταίο μέρος μεταδίδουν νεανική ζωντάνια και ενθουσιασμό. Το δεύτερο μέρος απεικονίζει τη διάσταση της Ιταλίας ως χώρας προσκυνήματος, ενώ το μενουέτο του τρίτου

---

from the big orchestra Britten uses, that it is sufficient enough to stimulate the audience's interest to listen further. At this point Britten's narration begins. As the theme fades away, the orchestra is introduced to the public.

It is introduced separately in each instrumental group: strings, woodwinds, brass and percussion. Each group plays its part in the whole orchestration of Purcell's beautiful theme and finally the whole orchestra again repeats the theme.

That's how listeners begin to realize the creation process of a work of art. And Britten goes on by building his own work of art. He introduces the instruments separately, by composing exquisite musical variations of the theme for each one of them.

He starts at the top of the staff and proceeds in sequence: **woodwinds:** piccolo – flute – oboe – clarinet – bassoon, **strings:** violins – violas – cellos – double bases – harp, **brass:** horns – trumpets – trombones – tuba, **percussion:** timpani – bass drum – cymbals – tambourine – triangle – side drum – Chinese block – xylophone – castaniettes – gong – whip.

And now that he has taken the orchestra to pieces, what is the best way to put it together again? Well, Britten's genius moves to center stage and answers with a formidable fugue putting the instruments in one by one and in the same order as they had before. The fugue gathers momentum and volume and eventually, with incredible energy and rhythm leads to the reappearance of the magnificent theme of Purcell, which brings the work to a triumphant conclusion and the audience to its feet.

Mendelssohn: *Symphony No 4*

This inspired presentation of the structure and the potential of the orchestra are followed by one of the most popular pieces of the symphonic repertoire: *Symphony No 4* of Felix Mendelssohn. He is regarded by many as a composer-prodigy, whose case is similar to Mozart's. In a young age he lived for a short period in Italy, which he became really fond of. The happy memories from that country inspired composition of his *4th Symphony*, which he nicknamed 'Italian'. At the age of 24, he gave the premiere of the work in London with great success. The outer movements reflect youthful verve and energy, while the second depicts another aspect of Italy as land of pilgrimage and the third minuet with its horn calls at the centre brings German

μέρους με τα καλέσματα των κόρνων στη μέση, μεταφέρει το γερμανικό ρομαντισμό στο ηλιόλουστο μεσογειακό περιβάλλον.
Είναι έργο εξαιρετικά αισιόδοξο, που χωρίς να ανατρέπει την καθιερωμένη φόρμα της συμφωνίας του 19ου αιώνα, εξαντλεί τις δυνατότητές της και γεμίζει τον ακροατή με ενέργεια και αισιοδοξία.

Ορχήστρα των Χρωμάτων

Ίσως το πιο δραστήριο μουσικό σύνολο της χώρας μας, η Ορχήστρα των Χρωμάτων συμπληρώνει φέτος 17 χρόνια από την ίδρυσή της, από το Μάνο Χατζηδάκι. Με πλήρες συμφωνικό σχήμα 85 μελών, δίνει τις τακτικές συναυλίες της στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, ενώ εμφανίζεται κάθε χρόνο στο Ηρώδειο. Εμφανίζεται επίσης, και με μικρότερα ευέλικτα σχήματα. Συμμετέχει σε διεθνή φεστιβάλ, όπως της Βουδαπέστης (Φεστιβάλ της Άνοιξης), της Λισαβόνας (Expo '98), του Λονδίνου (Proms), της Λευκωσίας, της Σμύρνης κ.α. Στην πολιτική της Ορχήστρας εντάσσεται και η ανάδειξη αριστουργημάτων του 20ού αιώνα καθώς και λιγότερο γνωστών συνθέσεων του κλασικού ρεπερτορίου. Δίνει ιδιαίτερη έμφαση στην παρουσίαση έργων Ελλήνων συνθετών, καταρτίζοντας ειδικά προγράμματα και παραγγέλλοντας έργα σε συνθέτες της νέας γενιάς.
Σε συνεργασία με το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών διοργανώνει τον ήδη καθιερωμένο παγκοσμίως Διεθνή Διαγωνισμό «Δημήτρης Μητρόπουλος» για διευθυντές ορχήστρας και συνθέτες.
Καλλιτεχνικός Διευθυντής της Ορχήστρας είναι ο συνθέτης Γιώργος Κουρουπός και μόνιμος μαέστρος της ο Μίλτος Λογιάδης.

Μίλτος Λογιάδης

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1965. Σπούδασε θεωρητικά και πιάνο στο Εθνικό Ωδείο. Συνέχισε τις σπουδές του στη Μουσική Ακαδημία του Μονάχου, παίρνοντας διπλώματα διεύθυνσης χορωδίας και ορχήστρας καθώς και δίπλωμα Meisterklasse, επιτυγχάνοντας τον υψηλότερο βαθμό που έχει δοθεί ποτέ από την Ακαδημία. Οι σπουδές του πραγματοποιήθηκαν με υποτροφία του Κοινωφελούς Ιδρύματος «Αλέξανδρος Ωνάσης».
Το 1992 επιστρέφει στην Ελλάδα, ύστερα από πρόσκληση του Μάνου Χατζιδάκι, για να διευθύνει την Ορχήστρα των Χρωμάτων, στην οποία εργάζεται ως μόνιμος μαέστρος μέχρι σήμερα.
Έχει πραγματοποιήσει σημαντικές πρώτες πανελλήνιες εκτελέσεις έργων Ελλήνων και ξένων συνθετών και έχει διευθύνει, εκτός από την Ορχήστρα των Χρωμάτων, ορχήστρες, όπως την Ορχήστρα της Βαυαρικής Ραδιοφωνίας, τη Βασιλική Φιλαρμονική Ορχήστρα του Λονδίνου, την Ορχήστρα της Όπερας του Αμβούργου κ.ά.
Είναι καθηγητής στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου στο μάθημα Διεύθυνση Ορχήστρας.

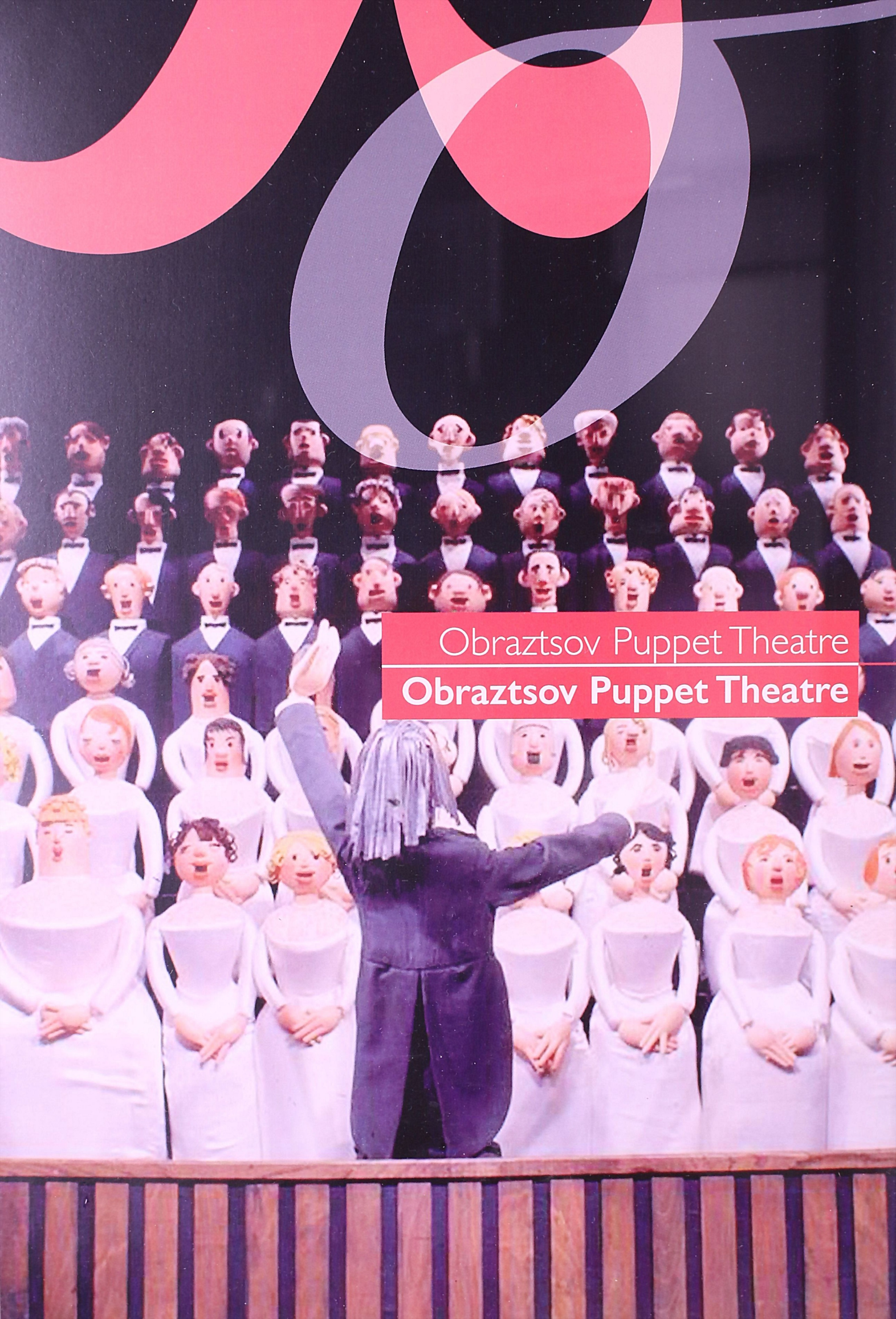
romanticism under the Mediterranean sunshine.
It is a life-enhancing work, which, without transgressing the established 19th century symphonic form, works out its possibilities to the full and emits vigour and optimism.

Orchestra of Colors

Perhaps the most active classical music ensemble of this country, Orchestra of Colors, celebrates 17 years since its establishment by Manos Hatzidakis. With a complete rostrum of 85 musicians, it gives its regular concerts at Athens Megaron Concert Hall, while every summer it appears in Herodion Roman Theatre.
It performs also in smaller and more flexible ensembles.
It participates in international festivals, such as Budapest (Spring Festival), Lisbon (Expo '98), London (Proms), Nikosia, Ismir et al. The Orchestra is committed to promoting 20th century works, avant-garde and a number of neglected works of the classical repertoire or works too ambitious to be performed i.e. Turangalîla-symponie by Olivier Messiaen.
It is also strongly devoted to the presentation of living Greek talented composers, organising concert-profiles and commissioning works.
In collaboration with Athens Megaron Concert Hall, the Orchestra organises the worldwide established International Conductors' and Composers' Competition 'Dimitris Mitropoulos'.
The Artistic Director of the Orchestra is the composer Giorgos Kouroupos and its principal conductor is Miltos Logiadis.

Miltos Logiades

Born in Athens in 1965, he studied theory and piano at the State Music. He continued his studies at the Munich Music Academy, being given diplomas for choir and orchestral conducting.
He was also given a diploma for Master Class, in which he scored the highest mark ever awarded by the Academy.
He returned to Greece in 1992, at the invitation of Manos Hatjidakis, to conduct the Orchestra of Colors.
He has remained their permanent conductor ever since, giving a large number of concerts and performances both in Greece and abroad. He has conducted a number of Greek premieres of works by Greek and other composers.
Apart from the Orchestra of Colors he has conducted the Bavarian Radio Orchestra, the RPO, Munich and Danish Opera, the Munich Symphony Orchestra, Sofia and Prague Opera.
He is professor of orchestral conducting at the Ionian University.

Obraztsov Puppet Theatre

ΚΟΥΚΛΟΘΕΑΤΡΟ Obraztsov Puppet Theatre: *Απίθανη Συναυλία*

10 & 11 Δεκεμβρίου 2006 Πτωχοκομείο

Obraztsov Puppet Theatre

Ιδρύθηκε στη Μόσχα το 1931, από το Sergei Vladimirovich Obraztsov. Σήμερα την Καλλιτεχνική Διεύθυνση έχει η κόρη του. Στα 75 χρόνια ύπαρξής του έχει δώσει πάνω από 50.000 παραστάσεις σε όλο τον κόσμο.
Η τέχνη του Obraztsov δημιουργεί έναν κόσμο γεμάτο ζωντάνια και αυθορμητισμό, όπου το φανταστικό εμπλέκεται με το πραγματικό. Το ρεπερτόριό του περιλαμβάνει το παραμύθι, το λυρισμό, την ποίηση, την παρωδία, την πολιτική σάτιρα...

Απίθανη Συναυλία

Η *Απίθανη Συναυλία* είναι ένα είδος ρεβύ με τραγουδιστές, χορευτές, μουσικούς, θηριοδαμαστές και ταχυδακτυλουργούς. Δεν είναι από τους χαρακτήρες που κοροϊδεύουμε, αλλά πρόκειται για καλλιτέχνες που με τη «φάλτσα» ερμηνεία τους, τα κάνουν θάλασσα! Τέτοιοι καλλιτέχνες υπάρχουν παντού. Αρέσουν σε κάποιους ανθρώπους και φυσικά κοροϊδεύουμε αυτούς που τους αρέσουν.
Ένας βιολοντσελίστας πολύ... μεγαλοπρεπής εμφανίζεται μπροστά σας. Πιστεύει ότι είναι εμπνευσμένος συνθέτης κλασικής μουσικής. Το αποτέλεσμα είναι αξιοδάκρυτο!
Ένας τραγουδιστής καμαρώνει για την τέλεια γνώση της ιταλικής σχολής τραγουδιού, δεν αντιλαμβάνεται όμως ότι το εκρηκτικό ταμπεραμέντο του εμποδίζει τους ακροατές να καταλάβουν ποιο τραγούδι ερμηνεύει...
Χορευτές εκτελούν ένα παθητικό ταγκό, στο οποίο συμμετέχουν χορωδίες τσιγγάνικες, που ήταν της μόδας στα ρωσικά εστιατόρια και στα αμερικανικά καμπαρέ.
Μία καλλιτέχνης του τσίρκου παρουσιάζει τα θαυμαστά επιτεύγματά της.
Ένα αστέρι της οπερέτας και ο καβαλιέρος της εκτελούν ένα ερωτικό ντουέτο πολύ πικάντικο...
Μία φημισμένη γαλλίδα τραγουδίστρια από το Παρίσι, η Marie Zip, το φωνητικό λάτιν τρίο 'Los Samuzas' και ένα πρωτοποριακό κουϊντέτο, το 'Blam 72', που το διευθύνει ο Voldemar.
Ο σύνδεσμος μεταξύ όλων των ατραξιόν γίνεται από έναν κονφερασιέ, του οποίου η κενοδοξία, η έλλειψη φινέτσας και η κτυπητή υπεροψία, συνθέτουν τη μορφή ενός από τους πιο «γκροτέσκ» θεατρικούς χαρακτήρες!

PUPPET THEATRE Obraztsov Puppet Theatre: *Amazing Concert*

December 10 & 11, 2006 Ptochokomeio

Obraztsov Puppet Theatre

It was established in Moscow, in 1931 by Sergei Vladimirovich Obraztsov, whose daughter is now its Artistic Director.
In the 75 years of their existence, they have given more than 50.000 performances all over the world.
The art of Obraztsov is to transform the puppets into human beings by creating a world of liveness and self-expression, where the fantastic meets with the real and both are interwoven.

Amazing Concert

The repertoire of the Obraztsov Puppet Theatre includes the fairy-tale, the lyrism, the poetry, the parody and political joke. The *Amazing Concert* is an articulated show, in which singers, dancers, musicians, circus artists, animal tamers and magicians take part. Artists like them are present in any country. For example a cello musician believes that he is a talented composer of classical music. The result with his performance is really unacceptable. A singer is very proud of being the representative of the Italian school of singing but the audience doesn't even understand a word of what he is singing. A couple of dancers perform a tango, while Gipsy choirs are also on stage. A circus artist presents her art. An operetta star and her partner perform a nice duet. A famous French singer from Paris, named 'Marie Zip', the vocal Latin American trio 'Los Samuzas' and a very avant-garde quintet 'Blam 72' are also performing, while the whole show is presented by a presenter-commentator, who is really by far very untalented and grotesque.

Διονύσης Τσακνής
Dionysis Tsaknis

ΣΥΝΑΥΛΙΑ Διονύσης Τσακνής: *Τι γυρεύεις στον ύπνο μου πατέρα;*

ΙΙ Δεκεμβρίου 2006 Εργοστάσιο Τέχνης

Κείμενα-Στίχοι-Μουσική: **Διονύσης Τσακνής**
Σκηνοθεσία: **Κώστας Κιμούλης**
Φωτισμοί: **Περικλής Μαθιέλης**
Οργάνωση Παραγωγής: **'ARCTOS'**
Διανομή
Πατέρας: **Γιώργος Κιμούλης**
Μητέρα: **Ταμίλα Κουλίεβα**
Γιος: **Νίκος Κουρής**
Ασφαλίτης-Γυμνασιάρχης-Στέλεχος ΜΜΕ: **Παντελής Παπαδόπουλος**
Τραγουδούν: **Διονύσης Τσακνής** στο ρόλο του γιου
Μαρία Παπαλεοντείου στο ρόλο της εγγονής
Αποστόλης Ψυχράμης στο ρόλο του εγγονού

Το έργο

Όλα γίνονται σε ένα βράδυ, όπου ο γιος, «δέχεται» στο όνειρό του την επίσκεψη των πεθαμένων γονέων του. Ο γιος, το πρόσωπο που στην παράσταση κινείται σε έναν κόσμο μεταξύ ονείρου και πραγματικότητας, συνομιλεί με τον πατέρα του, ο οποίος δεν συμβιβάζεται με την ιδέα πως έχει μπροστά του έναν άντρα και όχι ένα 14χρονο παιδί. Είκοσι τραγούδια (εννέα παλιότερα και ΙΙ καινούρια, γραμμένα ειδικά για την παράσταση) δίνουν «πάσες» σε ισάριθμα μικρά κείμενα και αντιστρόφως, όπου πέρα από μια σύντομη περιγραφή παιδικών και εφηβικών χρόνων του γιου, καταγράφουν και την ανεπαίσθητα επαναλαμβανόμενη σχέση παιδιού-γονιών. Ο γιος συνομιλεί με τους γονείς, μέσω της οθόνης. Σε κάποιες σκηνές, εμφανίζεται και στην οθόνη, ενώ παρακολουθεί ταυτοχρόνως από τη θέση του τις οικογενειακές στιγμές, καθώς ταιριάζει σε όνειρα.

Διονύσης Τσακνής

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Καρδίτσα. Σπούδασε οικονομικές επιστήμες και μουσική. Για δύο χρόνια δίδαξε θεωρητικά της μουσικής στο δημοτικό ωδείο της πόλης του. Από το 1982 έως σήμερα, έχει κυκλοφορήσει πάνω από 20 δίσκους. Έγραψε μουσική για θεατρικές παραστάσεις, τηλεοπτικές σειρές και κινηματογραφικές ταινίες. Το 1996, έκανε την πρώτη του απόπειρα στο χώρο του βιβλίου, με το διήγημα «Υπό προθεσμία» και έκτοτε συνεργάζεται ως αρθρογράφος στην εφημερίδα Ελευθεροτυπία. Το 2006, κυκλοφόρησε το βιβλίο του με τίτλο «Απέναντι στο Χρόνο». Πρόκειται για τη μουσική διαδρομή του γνωστού τραγουδοποιού βήμα-βήμα έως σήμερα. Στέκεται στους σημαντικότερους σταθμούς της πορείας του, σχολιάζει, κρίνει, αποκαλύπτει, εκτίθεται.
Έχει αποσπάσει τρία βραβεία για τη μουσική του (θέατρο και τραγούδι) και έχει συνεργαστεί με σπουδαίους συνθέτες, στιχουργούς, τραγουδιστές και ηθοποιούς. Ο Μίκης Θεοδωράκης του ανέθεσε να μελοποιήσει το έργο του «Ο ήλιος και ο χρόνος», που πολλά χρόνια πριν είχε μελοποιήσει ο ίδιος καθώς και την παρουσίαση των δύο εκδοχών του έργου, στο Μέγαρο Μουσικής, την Άνοιξη του 2000.

CONCERT Dionysis Tsaknis: *Father, what do you seek in my sleep?*

December 11, 2006 Art Factory

Texts-Lyrics-Music: **Dionysis Tsaknis**
Direction: **Kostas Kimoulis**
Lighting: **Periklis Mathielis**
Production Organisation: **'ARCTOS'**
Distribution
Father: **Giorgos Kimoulis**
Mother: **Tamila Koulieva**
Son: **Nikos Kouris**
Policeman-Head Master-Media Manager: **Pandelis Papadopoulos**
Singers: **Dionysis Tsaknis** in the role of the son
Maria Papaleodiou in the role of the granddaughter
Apostolis Psichramis in the role of the grandson

The story

Everything takes place on a night, when the son was paid a visit from his dead parents in his dreams. The son is the character in the performance travelling between the world of dreams and the world of reality. He converses with his father, who can not accept the idea that he is speaking to a man and not a 14-year old boy. Twenty songs (nine old songs and ΙΙ new songs, written especially for the performance) alternate with an equal number of small texts, briefly describing the son's childhood and years of adolescence and also recording the perpetual relationship between children and their parents. The son converses with his parents through the screen. In some scenes, he too appears on screen, while simultaneously observes the family moments from his position, as is appropriate for a dream.

Dionysis Tsaknis

Dionysis Tsaknis was born and raised in Karditsa. He studied Economics and Music. For two years he taught Music Theory at the public conservatory in his town. From 1982 until today, he has released over 20 records. He wrote music for theatre performances, television series and cinema films. In 1996, he made his first attempt in literature with the short story 'Deadline' and ever since writes articles for the newspaper Eleftherotypia. In 2006, he published his book 'Against Time', which is about the famous songwriter's course in music, step-by-step until today. He puts emphasis on the most important milestones of his career, makes comments, judgements and revelations and exposes himself. Dionysis Tsaknis has won three awards for his music (theatre and song) and has collaborated with great composers, songwriters, singers and actors. Mikis Theodorakis assigned him the music setting of his work 'Sun and Time', which he had set to music many years before, as well as the presentation of the two versions of his work at the Athens Megaron Concert Hall, in the spring of 2000.

Conan the Bubbleman
Conan the Bubbleman

ΜΕΙΚΤΟ ΘΕΑΜΑ Conan the Bubbleman: *Εφήμερα*

13 & 14 Δεκεμβρίου 2006 Πτωχοκομείο

Αυτοσχεδιαζόμενη «ζωντανή» μουσική από τους:
Toby Gifford, *κλαρινέτο*
Richard Spellman, *βιολοντσέλο*
Jeff Turpin, *διάφορα όργανα*
Performer & Καλλιτεχνικός Διευθυντής: **Conan O'Brien**
Performer & Διευθυντής Παραγωγής: **Laurie Vigor**
Ο Conan πρωτοξεκίνησε να πειραματίζεται με τις φούσκες σε ηλικία έξι ετών στο μπάνιο του. Συνέχισε τις εξερευνήσεις του, ενώ ολοκλήρωνε τις σπουδές του στις φυσικές επιστήμες. Στη συνέχεια, ενώ ταξίδευε, ανακάλυψε ότι το πάθος του θα μπορούσε να αποτελέσει θέμα για μία παράσταση και βρέθηκε το 1999 να δίνει παραστάσεις στα ευρωπαϊκά φεστιβάλ δρόμου. Η πρώτη του σκηνική παρουσίαση πραγματοποιήθηκε στην Grenoble, στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού συνεδρίου για ζογκλέρ και, τόσο το κοινό όσο και οι λοιποί καλλιτέχνες, τον υποδέχθηκαν με μεγάλο ενθουσιασμό. Γυρνώντας στην Αυστραλία, ο Conan εμφανίστηκε σε θέατρα και φεστιβάλ σε όλη την Ανατολική Αυστραλία παρουσιάζοντας τα προγράμματά του σε πολυπληθή ακροατήρια, στο Woodford Folk Festival, στο Εθνικό Φεστιβάλ Τσίρκου της Τασμανίας, στο φεστιβάλ 'Out Of The Box', στο φεστιβάλ Fringe της Μελβούρνης, στο Australian Circus Festival, στο πλέον διάσημο φεστιβάλ της Μελβούρνης 'Moomba', στο 'Fun 4 Kids', στο Australian Science Festival, στο διεθνές παιδικό φεστιβάλ του Σύδνεϋ, στο Melbourne International Arts Festival και στη συνέχεια στην Ευρώπη, στο 'Festival International de Théâtre de Rue' στη Γαλλία, στο φεστιβάλ της Avignon, στο Montreaux Jazz Festival κ.ά., ενώ έχει συμμετάσχει σε αναρίθμητα τηλεοπτικά shows.

Εφήμερα

Η παράσταση *Εφήμερα* πρωτοπαρουσιάστηκε στην Canberra, το 2001 και ο Conan δεν έχει σταματήσει έκτοτε να την βελτιώνει. Εξαιτίας της απρόβλεπτης φύσης που έχουν οι σαπουνόφουσκες ως καλλιτεχνικό μέσο, δύο συνεχόμενες παραστάσεις ποτέ δεν είναι ίδιες. Η Μουσική των Σφαιρών δημιουργήθηκε το 1992 για να «ντύσει» με αυτοσχεδιαζόμενη «ζωντανή» μουσική την παράσταση. Με διάφορες μουσικές επιρροές από την πειραματική μουσική, τους ήχους των τσιγγάνων, την τζαζ και το κλασικό ρεπερτόριο, οι ταλαντούχοι μουσικοί της παράστασης έχουν συνηθίσει να μεταφράζουν αυτή την υψηλού επιπέδου οπτική παράσταση, σε πανέμορφους ήχους χρησιμοποιώντας το τσέλο, το κλαρινέτο, τους ηλεκτρονικούς ήχους, αλλά και τους ήχους του νερού.

Ελάτε σε ένα μουσικό ταξίδι να γνωρίσετε
τον παράξενο και πανέμορφο κόσμο των φυσαλίδων!
Είναι ένας κόσμος πολύχρωμος, μαγικός,
ένας κόσμος θαυμάτων και εκπλήξεων!

Ελάτε στο εργαστήριο του αλχημιστή να παρακολουθήσετε τις μεταμορφώσεις αυτών των απροσδόκητων και εφήμερων πλασμάτων. Όπως και οι άνθρωποι, κάθε φυσαλίδα γεννιέται, ζει και μετά παύει να υπάρχει...

MIXED MEDIA EVENT Conan the Bubbleman: *Ephemera*

December 13 & 14, 2006 Ptochokomeio

Live improvised music with:
Toby Gifford, *clarinet*
Richard Spellman, *cello*
Jeff Turpin, *various instruments*
Performer & Artistic Director: **Conan O'Brien**
Performer & Production Manager: **Laurie Vigor**
Conan first started experimenting with bubbles as a six year old in the bath. He continued his explorations while completing his physics degree. Then, while traveling he discovered he could turn his passion into performance. By 1999, he was performing on the streets and at festivals in Europe. His first ever stage performance at the European Juggling Convention in Grenoble, was received enthusiastically by the audience of jugglers and other performers. Back in Australia, Conan performed in theatres and at festivals all over Eastern Australia, performing before capacity crowds at the Woodford Folk Festival, at the National Circus Festival in Tasmania, at 'Out Of The Box' Festival, at the Melbourne Fringe Festival and also at Australian Circus Festival, Melbourne's most popular Festival 'Moomba', 'Fun 4 Kids', Australian Science Festival, Sydney International Children's Festival, Melbourne International Arts Festival and in Europe at the 'Festival International de Théâtre de Rue' in France, Avignon Theatre Festival, Montreaux Jazz Festival etc., while he has also participated in numerous TV shows.

Ephemera

Ephemera were first performed in Canberra, in 2001 and continue to develop. Because of the unpredictable nature of soap bubbles as an artistic medium, no two shows are ever the same. The Music of the Spheres was formed in 2002 to provide live improvised music for *Ephemera*. With diverse musical influences including experimental, gypsy, jazz and classical, the talented musicians are adept at translating this highly visual performance into beautiful sounds using cello, clarinet, electronics and the sounds of water.

Come on a musical journey
into the strange and beautiful world of bubbles.
It is a world of color and magic,
a world of wonder and surprise.

Come into the alchemist's laboratory to watch the transformations of these unpredictable and ephemeral creatures. Like us, each bubble is born, lives and then is no more.
Along with bubbles inside bubbles, bouncing and dancing bubbles, smoke bubbles and square bubbles, you'll see glowing bubbles swirling with every color of light and a shimmering, undulating bubble mirror as high as the ceiling. You might even find yourself inside a bubble!!!

Ballet Schindowski
Ballet Schindowski

ΧΟΡΟΘΕΑΤΡΟ Ballet Schindowski: *Όταν τα όργανα χορεύουν*

15 & 16 Δεκεμβρίου 2006 Εργοστάσιο Τέχνης

Σε μουσική από το έργο του Benjamin Britten
Οδηγός Ενός Νέου στην Ορχήστρα
Ιδέα & Χορογραφία: **Bernd Schindowski**
Βοηθός Χορογράφου: **Rubens Reis**
Σκηνικά: **Erwin W. Zimmer**
Κοστούμια: **Leonie Grimm**
Διευθυντής Ορχήστρας: **Salvador Jr Caro**
Διευθυντής Σκηνής: **Hendrina Kuipers**
Ενδυματολόγος: **Regina Jannoff**
Κατασκευαστής Σκηνικών Αντικειμένων/Οργάνων: **Gerd Ignaszack**
Ηχολήπτης: **Dirk Lansing**
Μηχανικός Σκηνής: **Hans-Josef Lütz**
Σχεδιαστής Φωτισμών: **Jürgen Rudolph**

Ερμηνευτές: **Melania Belfiore, Marika Carena, Chiou-o Haarbauer, Priscilla Fiuza Lima, Alina Köppen, Mayumi Miyake, Valter Azevedo, Kostyantyn Grynyuk, Min-Hung Hsieh, Bogdan Khvoyinitskiy, Chih-Kuo Liu, Simeon Long, Jakub Spocinski**

Το καταπληκτικό μπαλέτο για παιδιά του Bernd Schindowski

Μία παράσταση που μαθαίνει στα παιδιά τη δομή μίας ορχήστρας μέσα από το... μπαλέτο.

Στο πρώτο μέρος παρουσιάζεται κάθε όργανο μίας ορχήστρας και ο ήχος του μεταφράζεται σε κίνηση. Σε κάθε χορευτή/όργανο αποδίδεται ένας μοναδικός χαρακτήρας με χιουμοριστικό τρόπο.
Στο δεύτερο μέρος το κοινό παρακολουθεί ένα χορευτικό κοντσέρτο. Οι χορευτές «μεταφράζουν» το μουσικό έργο *Οδηγός Ενός Νέου στην Ορχήστρα* του Benjamin Britten, σε χορό. Δεν είναι εύκολη δουλειά για το μαέστρο να διευθύνει αυτή την ορχήστρα. Με πολλή αγάπη και χιούμορ, το παιχνίδι των μουσικών οργάνων μετατρέπεται σε εικόνες. Ένα έργο για παιδιά και για ενήλικες. Ανάμεσα στη μουσική και την κίνηση, καταφέρνει να βρει μία διαδρομή ανάμεσα στην τέχνη και τη φαντασία.

Bernd Schindowski

Γεννήθηκε στη Χάγη και δούλεψε ως τραπεζικός πριν ξεκινήσει σπουδές χορού την περίοδο 1968-71, στο Music University of Cologne. Δούλεψε ως χορευτής με τους χορογράφους Helmut Baumann, Yochen Ulrich, Kurt Jooss και Glen Tetley.
Σπούδασε παιδαγωγική του χορού. Από το 1978, είναι ο Διευθυντής Μπαλέτου του Music Theatre im Revier. Από το 1989, το Ballet Schindowski έχει λάβει ειδική οικονομική χορηγία από την επαρχία Northrhine-Westphalia. Έχει χορογραφήσει τουλάχιστον 80 έργα και είναι μία από τις λίγες χορευτικές ομάδες που δημιουργούν σε μόνιμη βάση παραγωγές μπαλέτου για παιδιά και νέους.

DANCE THEATRE Ballet Schindowski: *When the instruments dance*

December 15 & 16, 2006 Art Factory

Music by Benjamin Britten's *The Young Person's Guide to the Orchestra*
Concept & Choreography: **Bernd Schindowski**
Assistant of the Ballet Director: **Rubens Reis**
Stage Setting: **Erwin W. Zimmer**
Costumes: **Leonie Grimm**
Moderator-Conductor: **Salvador Jr Caro**
Stage Manager: **Hendrina Kuipers**
Dresser: **Regina Jannoff**
Propman: **Gerd Ignaszack**
Sound Engineer: **Dirk Lansing**
Stage Engineer: **Hans-Josef Lütz**
Lighting Engineer: **Jürgen Rudolph**

Dancers: **Melania Belfiore, Marika Carena, Chiou-o Haarbauer, Priscilla Fiuza Lima, Alina Köppen, Mayumi Miyake, Valter Azevedo, Kostyantyn Grynyuk, Min-Hung Hsieh, Bogdan Khvoyinitskiy, Chih-Kuo Liu, Simeon Long, Jakub Spocinski**

The Bernd Schindowski's amazing ballet for children

This is a spectacle that introduces to children the structure of an orchestra through dance. In the first part each instrument is presented individually and its sound is translated to movement. A unique character is assigned to each dancer/instrument extremely humorously: the clarinet always wants to be the first. The cello is a diva. The trombone is exceedingly perverse. The bassoon is so short-sighted that it nearly falls off the stage etc. In the second part the audience experiences a dancing concert: the dancers 'translate' Benjamin Britten's *The Young Person's Guide to the Orchestra* into dancing. The conductor makes a hard effort to conduct all these individuals and in the end, everything gets mixed up!

Bernd Schindowski

He was born in Hagen and was a bank businessman before he received the ballet study Music University of Cologne.
He worked as a dancer with the choreographers Helmut Baumann, Yochen Ulrich, Kurt Jooss and Glen Tetley.
He studied the pedagogic for classic and modern dance.
Since 1978, Bernd Schindowski has been ballet director at the Music Theatre im Revier. Since 1989, the ballet Schindowski has received a special financial production from Land NRW.
He has choreographed more than 80 ballets. The ballet Schindowski is one of the few dance-companies that create regularly for children public and youth, ballet presentations.

Ciróka Puppet Theatre

ΚΟΥΚΛΟΘΕΑΤΡΟ Ciróka Puppet Theatre: *Η ιστορία του κοριτσιού με το μπλε φόρεμα*

17 & 18 Δεκεμβρίου 2006 Πτωχοκομείο

Στις αρχές της δεκαετίας του '60 ιδρύθηκε το ουγγρικό κουκλοθέατρο Ciróka Puppet Theatre, από το László Báron. Μετά από δεκαετίες ενεργούς δράσης, το 1986 έγινε επισήμως επαγγελματικός θίασος κουκλοθέατρου.
Στην αρχή λειτουργούσε ως κομμάτι του Katona József Theatre, αργότερα ως ίδρυμα και τελικά το 1991 έγινε ένα ανεξάρτητο ίδρυμα. Σήμερα, ο θίασος αριθμεί 27 μέλη, εκ των οποίων τα επτά είναι ηθοποιοί.
Το κουκλοθέατρο έχει διαφορετικές παραστάσεις ανάλογα με την ηλικία των παιδιών και δίνει καθημερινά παραστάσεις στο Kecskemét. Το θέατρο έχει συνδρομητές 6.000 παιδιά και δίνει παραστάσεις τόσο σε διάφορα θέατρα της Ουγγαρίας, όσο και στο εξωτερικό.
Το Ciroka Puppet Theatre κάθε δύο χρόνια διοργανώνει τη Συνάντηση 'Hungarian Puppet Theatres', η οποία απευθύνεται σε επαγγελματίες του χώρου. Σε αυτή τη συνάντηση παρευρίσκονται όλα τα ανεξάρτητα κουκλοθέατρα και οι επαγγελματικοί θίασοι από την Ουγγαρία και άλλες χώρες του κόσμου.
Το κουκλοθέατρο Ciróka, στην πρώτη του αυτή επίσκεψη στην Ελλάδα, προσκεκλημένο από την «Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης – Πάτρα 2006», θα παρουσιάσει μία νέα του παραγωγή με τίτλο *Η ιστορία του κοριτσιού με το μπλε φόρεμα*.

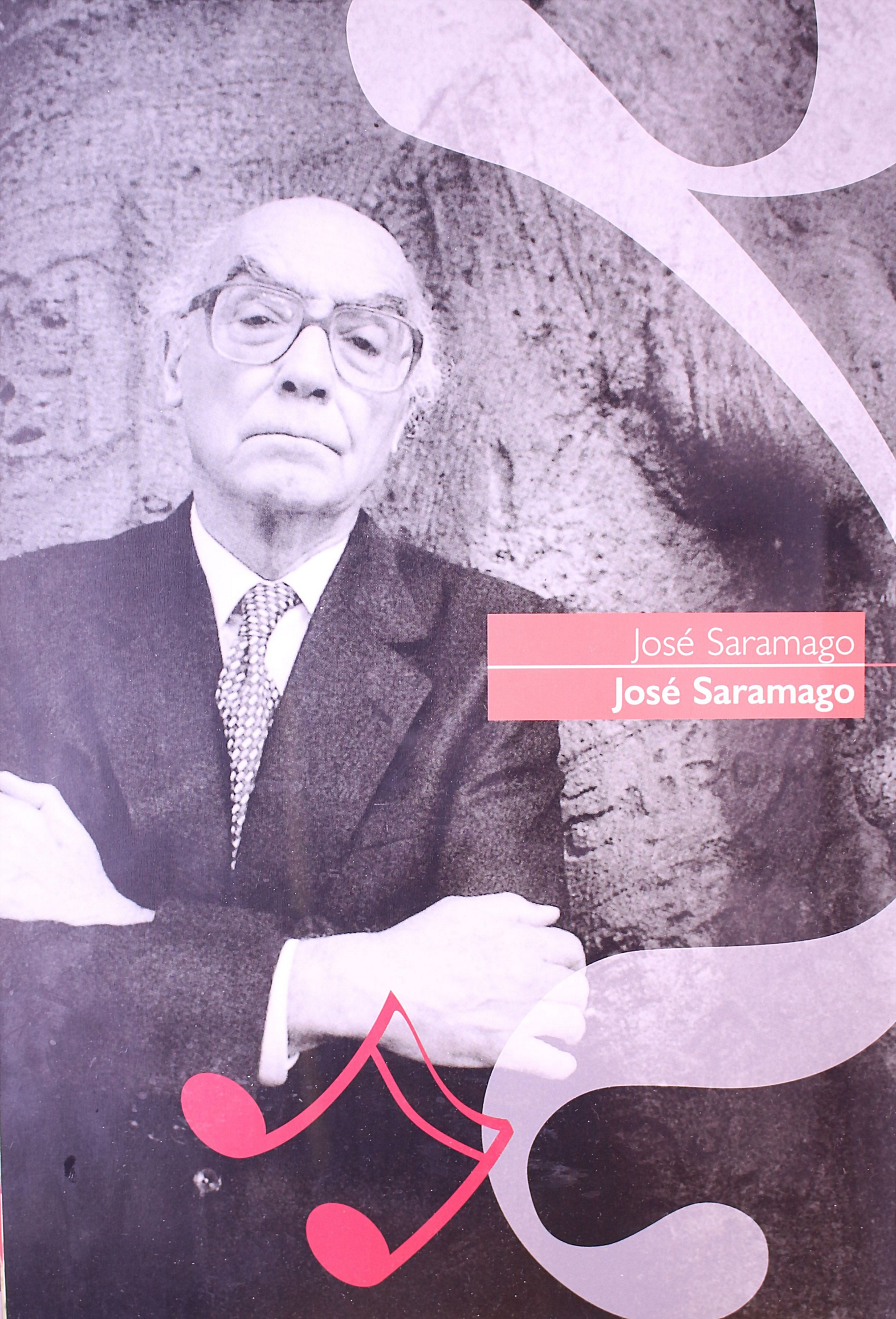
Δεν υπάρχει τίποτε πιο συναρπαστικό από το να προσπαθεί κανείς να φανταστεί την ιστορία των χαρακτήρων, ενώ θαυμάζει έναν πίνακα. Καθώς κάθε ζωγραφιά, κάθε φωτογραφία μας λέει την δική της ιστορία, εμείς το μόνο που έχουμε να κάνουμε είναι να την εξετάσουμε πολύ προσεκτικά. Κάθε λεπτομέρεια μας αποκαλύπτει κάτι νέο κι αν είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί, γινόμαστε αμέσως ένα κομμάτι μίας υπέροχης ιστορίας.
Ο σκοπός αυτής της παράστασης είναι διπλός: να γνωρίσουμε τον Picasso στα παιδιά και να τα εισάγουμε σε ένα συναρπαστικό παιχνίδι και συγκεκριμένα σε αυτό της φαντασίας. Είτε είμαστε σε μία αίθουσα τέχνης, είτε στο σπίτι μας κοιτάζοντας μία εικόνα μπορούμε πάντα να συμμετέχουμε στο δημιουργικό της μέρος, αρκεί να το θέλουμε.
Η ιστορία έχει γραφτεί από τη Horimarikisrta, τα σκηνικά έχει σχεδιάσει η Mari Horvath, τη μουσική έχει συνθέσει ο Erzsi Kiss, τις φωτογραφίες ο Peter Sisak και η σκηνοθεσία είναι της Rita Bartal Kiss. Συμμετέχουν οι ηθοποιοί Eszter Aracs, Judit Bor και Balazs Szabo.

PUPPET THEATRE Ciróka Puppet Theatre: *The story of the girl in the blue dress*

December 17 & 18, 2006 Ptochokomeio

The Hungarian Ciróka Puppet Theatre was founded at the beginning of '60s by László Báron. After decades of activity, it became a professional puppet theatre in 1986.
In the beginning it worked as a section of Katona József Theatre, later as a foundation and finally in 1991 it became an independent institution. Today, the theatre numbers 27 members, of whom seven are actors.
The puppet theatre gives various performances daily during the week, which applies to children of different ages in Kecskemét. The Ciróka Puppet Theatre has as subscribers 6.000 children and it often tours in other Hungarian cities and in abroad.
Every two years, the theatre organises the 'Hungarian Puppet Theatres' Meeting' and invites professionals of the puppet's world. In this meeting, all independent puppet specialists from Hungary and guests from abroad are present.
In this very first appearance in Greece, the Ciróka Puppet Theatre, invited by the 'European Capital of Culture – Patras 2006', will present a new play under the title *The story of the girl in the blue dress*.
There is nothing more exciting than imagining the story of the characters, while admiring a picture. Since every painting, every picture tells its own story, we just have to examine it carefully.

All details reveal something and if we are attentive enough, we shall immediately become a part of a wonderful story.
The performances have a double intention: to make Picasso acquainted with children and also to introduce them into an exciting game. More specifically, introduce them to the world of fantasy, where we can continue thinking about what we have seen. Whether we are in an art gallery or looking at a picture book at home, we can take part in it creatively, if we want to.
The script has been written by Horimarikisrta, the designs are of Mari Horvath, the music has been composed by Erzsi Kiss, the motion pictures are of Peter Sisak and the stage direction is of Rita Bartal Kiss. The actors Eszter Aracs, Judit Bor and Balazs Szabo participate in the performance.

José Saramago

ΜΟΥΣΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ José Saramago & Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης: *Το Μεγαλύτερο Λουλούδι του Κόσμου*

18 Δεκεμβρίου 2006 Συνεδριακό & Πολιτιστικό Κέντρο Πανεπιστημίου Πατρών

Τα παραμύθια μπορεί να είναι ένα προνόμιο των παιδιών, πάντα όμως συγκινούν και τα... μεγάλα παιδιά.

Κάπως έτσι πρέπει να σκέφτηκε ο συνθέτης Emilio Aragón και ασχολήθηκε με τη μουσική επένδυση δύο παραμυθιών: *Το Μολυβένιο Στρατιωτάκι* του Hans Christian Andersen και ένα ανέκδοτο κείμενο, *Το Μεγαλύτερο Λουλούδι του Κόσμου* του Νομπελίστα Πορτογάλου συγγραφέα José Saramago.
Στην παρέα των δύο αυτών κειμένων προστέθηκαν ακόμη δύο: το πασίγνωστο παραμύθι του Jean de Brunof *Η Ιστορία του Μπαμπάρ* με την πολυαγαπημένη μουσική του Francis Poulenc, αλλά και *Ο Υπέροχος Αυλητής* του José Meriño.
Η πρωτότυπη αυτή μουσική παράσταση με γενικό τίτλο *Το Μεγαλύτερο Λουλούδι του Κόσμου*, έκανε παγκόσμια πρεμιέρα στη Ρώμη, το καλοκαίρι του 2004. Αυτή ήταν και η μοναδική παρουσίασή της μέχρι σήμερα.
Ηχογραφήθηκε δε σε μια παραγωγή της Deutsche Grammophon με εκλεκτούς καλεσμένους στην ανάγνωση των παραμυθιών και τη Συμφωνική Ορχήστρα της Τενερίφης.
Η παρουσίαση του δίσκου έγινε στη Μαδρίτη, το Νοέμβριο του 2004.
Στην Ελλάδα παρουσιάζεται για πρώτη φορά στην Πάτρα, στα πλαίσια της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης 2006, με εξαιρετικούς συντελεστές: τα παραμύθια *Το Μολυβένιο Στρατιωτάκι*, *Η Ιστορία του Μπαμπάρ* και *Ο Υπέροχος Αυλητής* διαβάζει η ηθοποιός Αθηνά Μαξίμου. Τα μουσικά μέρη και των τεσσάρων παραμυθιών εκτελεί ζωντανά η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης.
Στην πανελλήνια πρώτη παρουσίαση της μουσικής παράστασης, παρόντες θα είναι ο José Saramago (πρώτη επίσημη επίσκεψη στην Ελλάδα μετά το Βραβείο Νόμπελ) και η σύζυγός του Pilar del Rio Saramago, η οποία θα διαβάσει το παραμύθι *Το Μεγαλύτερο Λουλούδι του Κόσμου*.

José Saramago

Ο José Saramago γεννήθηκε στην Πορτογαλία και ήξερε από πολύ μικρός ότι ήθελε να γίνει συγγραφέας. Χωρίς αμφιβολία έπρεπε να περιμένει σχεδόν 70 χρόνια για να μπορέσει να αφοσιωθεί πλήρως σε αυτήν την ασχολία. Προηγουμένως υπήρξε διαδοχικά μηχανικός, δημόσιος υπάλληλος, εκδότης και δημοσιογράφος (πολιτικός σχολιαστής και βιβλιοκριτικός). Συχνά έγραφε ποιήματα και αργότερα παραμύθια. Μετά από πολλά ταξίδια σε όλη την πατρίδα του έγραψε το ***Ταξίδι στην Πορτογαλία*** *και από εκείνη τη στιγμή η συγγραφή λογοτεχνικών έργων έγινε η κύρια και αποκλειστική του απασχόληση. Έτσι, λοιπόν, γεννήθηκαν μεταξύ άλλων και τα* ***Περί τυφλότητος, Η σπηλιά, Το κατά Ιησούν Ευαγγέλιο, Ο άνθρωπος αντίγραφο, Ιστορία της Πολιορκίας της Λισαβόνας, Η ιστορία της άγνωστης νήσου, Η πέτρινη***

MUSICAL PERFORMANCE José Saramago & Thessaloniki State Symphony Orchestra: *The Greatest Flower of the World*

December 18, 2006 Patras University Conference & Cultural Centre

Although fairy-tales may be a privilege of children, they always affect... grown-up children.

Something like that must have thought the composer Emilio Aragón, when he started creating the soundtrack of two fairy-tales: *The Leaden Soldier* of Hans Christian Andersen and one unpublished piece, *The Greatest Flower of the World* of the Portuguese Nobel Prize winner, José Saramago. Later on, two more tales were added: the famous fairy-tale by Jean de Brunof *The Story of Babar* with music composed by Francis Poulenc and *The Magnificent* by José Meriño.
This original musical show, generally titled *The Greatest Flower of the World*, was presented on world premiere in Rome, at summer 2004. That was the one and only presentation of that show up to now. It was also recorded in Deutsche Grammophon production with important guests at fairy-tale narration and the Symphony Orchestra of Tenerife. The record was presented in Madrid, in November 2004. At Greece, it is presented for the first time in Patras, in the context of Cultural Capital of Europe 2006, with the participants outstanding: the fairy-tales *The Leaden Soldier* and *The Story of Babar* are narrated by the actress Athena Maximou and the musical parts are performed live by the Thessaloniki State Symphony Orchestra.
Present, in the first national presentation of the musical show will be José Saramago (first official visit in Greece, after the Nobel Prize nomination) and his wife Pilar del Rio Saramago, who will also read the fairy-tale *The Greatest Flower of the World*.

José Saramago

José Saramago was born in Portugal and he knew from an early age that he wanted to become a writer. Without a doubt he had to wait almost 70 years in order to be able to devote full time to writing. Before then, he was an engineer, a public servant, a publisher and a journalist, specializing in political analysis and book reviews. He often used to write poems and, later on, fairy-tales. After many journeys throughout his country, he wrote the ***Journey to Portugal*** *and from that moment on, the writing of literary works became his sole occupation.*
Hence, there were born, amongst others, the ***Blindness, The cave, The Gospel according to Jesus Christ, The double, The history of the siege of Lisbon, The tale of the unknown island, The stone raft*** *and* ***All the names****. Saramago says that he doesn't know to write children's books, but one day he made a proposition to the children and they had accepted the challenge: thousands of fairy-tales and drawings were gathered at his home, demonstrating to him that small children know how to create and read their own stories with the words that they themselves understand. Perhaps someday, these small children will 'challenge' Emilio Aragón as well and send to him, at his house, music scores that narrate the story of the* ***Greatest Flower in the World****, according to the talent and*

σχεδία, Όλα τα ονόματα. Ο Saramago λέει ότι δεν ξέρει να συγγράφει έργα για παιδιά, αλλά μια μέρα τους έκανε μια πρόταση και αυτά αποδέχθηκαν την πρόκληση: χιλιάδες παραμύθια και σχέδια συγκεντρώθηκαν στο σπίτι του αποδεικνύοντάς του ότι τα μικρά παιδιά γνωρίζουν πώς να δημιουργούν και να διαβάζουν τις δικές τους ιστορίες με τις λέξεις που αυτά τα ίδια γνωρίζουν.
Ίσως κάποια μέρα τα μικρά αυτά παιδιά «προκαλέσουν» και τον Emilio Aragón και στείλουν και αυτού, στο σπίτι του, μουσικές παρτιτούρες που διηγούνται την ιστορία του **Μεγαλύτερου Λουλουδιού στον Κόσμο**, σύμφωνα με το ταλέντο και την ευαισθησία του καθενός από αυτά. Είναι πολύ πιθανόν. Η ζωή των λέξεων και της μουσικής είναι ατέρμονη...
Το 1998, βραβεύτηκε με το βραβείο Νόμπελ, το σημαντικότερο λογοτεχνικό βραβείο του κόσμου.

Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης (Κ.Ο.Θ.)

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι ένα από τα δύο σημαντικότερα συμφωνικά σχήματα της Ελλάδας.Το ρεπερτόριο που περιλαμβάνεται στο πρόγραμμά της ξεκινά από τη μουσική μπαρόκ και φθάνει μέχρι τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 21ου αιώνα. Ιδρύθηκε το 1959, από τον Έλληνα μουσουργό Σόλωνα Μιχαηλίδη και κρατικοποιήθηκε το 1969. Πολλοί και σημαντικοί Έλληνες καλλιτέχνες ανέλαβαν τη διευθυντική «σκυτάλη» της.
Σήμερα, ο αριθμός των μελών της ορχήστρας ανέρχεται στους εκατό περίπου μουσικούς, με διευθυντή τον αρχιμουσικό Μύρωνα Μιχαηλίδη. Πέρα από τις τακτικές συμφωνικές της συναυλίες, καλύπτει ένα ευρύ φάσμα καινοτόμων καλλιτεχνικών δραστηριοτήτων, πραγματοποιώντας τακτικά παραστάσεις όπερας, μπαλέτου, με συνοδεία βωβού κινηματογράφου, κ.ά.
Ένας από τους βασικούς στόχους της ορχήστρας είναι η προβολή της ελληνικής μουσικής παρακαταθήκης με την παρουσίαση πολλών πρώτων εκτελέσεων πανελληνίως και παγκοσμίως. Στο ίδιο πλαίσιο εντάσσεται και η προώθηση νέων καλλιτεχνών, πολλοί από τους οποίους σήμερα είναι καταξιωμένοι στην ελληνική και διεθνή μουσική σκηνή.
Πρωτοπορώντας στον ελληνικό μουσικό χώρο, ηχογραφεί με διεθνούς κύρους δισκογραφικές εταιρίες, όπως η BIS και η NAXOS. Στον κατάλογο των Ελλήνων και ξένων αρχιμουσικών και σολίστ που έχουν συμπράξει με την Κ.Ο.Θ., συμπεριλαμβάνεται ένας μεγάλος αριθμός διάσημων προσωπικοτήτων: Placido Domingo, Luciano Pavarotti κ.ά. Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης πραγματοποιεί τις συναυλίες της στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης και εμφανίζεται ετησίως στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών.
Χορηγός της Κ.Ο.Θ. είναι η εταιρία 'The Classical Hotels'.

---

the sensibility of each one of them. That is quite possible. The life of words and music is endless...
In 1998, José Saramago was awarded with the Nobel Prize, the most important award in the world of Literature.

Thessaloniki State Symphony Orchestra (T.S.S.O.)

The Thessaloniki State Symphony Orchestra is one of the leading symphonic orchestras in Greece.
The orchestra's extensive repertoire includes works from the baroque to the avant-garde periods of music.
T.S.S.O. was founded in 1959 by the Greek composer Solon Michaelidis and became a state orchestra in 1969. Many important Greek musicians became directors of T.S.S.O. Today, T.S.S.O. numbers approximately one hundred musicians. Myron Michaelidis is currently the orchestra's Artistic Director. Besides the scheduled symphonic concerts, T.S.S.O. covers a wide range of artistic activities performing opera, ballet, music for silent films etc. The basic aims of T.S.S.O. are promoting the Greek music heritage -giving many Greek and world premieres- as well as promoting young artists, many of which today are renowned in the Greek and international music scene. A pioneer artistic institution of Greece, T.S.S.O. records for international labels, such as BIS and NAXOS. The list of Greek and foreign conductors and soloists who have collaborated with T.S.S.O. includes a large number of famous artists: Placido Domingo, Luciano Pavarotti etc. T.S.S.O. appears at the Thessaloniki Megaron Concert Hall and every year at the Athens Megaron Concert Hall. The T.S.S.O. is sponsored by the 'Classical Hotels'.

Pilar del Rio Saramago

Pilar del Rio Saramago was born in Andalusia.
She first worked as a journalist, a profession for which she had prepared herself and which she wanted to become since a little child, when she was listening to the radio and understood that the maps were full of different people and conflicts. Up to now she hasn't managed to fulfil her biggest dream, which is to be able to narrate one day to people that there are no wars in the world and that human beings respect each other's basic rights. Still, she doesn't compromise her commitment to denounce, whenever she turns on the microphone or writes a document, those who harm humanity. Today, besides journalism, she also translates into Spanish the books of José Saramago, who is her husband.

Athena Maximou

Athena Maximou has worked in theatre with directors, such as Vassilis Papavassiliou, Matias Lanhof, Ellie Papakonstantinou, Roula Pateraki and etc.
In cinema, she has worked with the directors Nikos Panayiotopoulos and Takis Papayiannidis.
In 2000, she received the national award for the Best Female Actor in a Leading Role at Thessaloniki's Film Festival for the movie **Edge of Night**.

Pilar del Rio Saramago

Η Pilar del Rio Saramago γεννήθηκε στην Ανδαλουσία.
Η πρώτη της δουλειά ήταν αυτή της δημοσιογράφου, ένα επάγγελμα για το οποίο προετοιμάστηκε και το οποίο ήθελε από μικρή να γίνει, όταν άκουγε το ραδιόφωνο και καταλάβαινε ότι οι χάρτες ήταν γεμάτοι από διαφορετικούς ανθρώπους και συγκρούσεις.
Μέχρι σήμερα δεν έχει καταφέρει να πραγματοποιήσει το μεγάλο της όνειρο, που είναι να μπορεί να διηγηθεί μια μέρα στους ανθρώπους ότι δεν υπάρχουν πλέον πόλεμοι στον κόσμο και ότι όλα τα ανθρώπινα όντα σέβονται ο ένας τα βασικά δικαιώματα του άλλου. Αλλά δεν υποχωρεί στη δέσμευσή της να καταγγέλλει, κάθε ημέρα που ανοίγει το μικρόφωνο ή συγγράφει ένα κείμενο, όποιον κάνει κακό στην ανθρωπότητα.
Σήμερα, εκτός από τη δημοσιογραφία, μεταφράζει στα ισπανικά τα βιβλία του José Saramago, που είναι σύζυγός της.

Αθηνά Μαξίμου

Η Αθηνά Μαξίμου έχει συνεργαστεί με τους σκηνοθέτες Βασίλη Παπαβασιλείου, Ματίας Λάνχοφ, Έλλη Παπακωνσταντίνου, Ρούλα Πατεράκη κ.ά. Στον κινηματογράφο έχει συνεργαστεί με τους σκηνοθέτες Νίκο Παναγιωτόπουλο και Τάκη Παπαγιαννίδη.
Το 2000, πήρε το Κρατικό Βραβείο Α΄ Γυναικείου Ρόλου στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης για την ταινία **Αυτή η Νύχτα μένει**.

Αθηνά Μαξίμου / Athena Maximou

Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης (Κ.Ο.Θ.)
Thessaloniki State Symphony Orchestra (T.S.S.O.)

Ένα ταξίδι στη Λιλλιπούτη

A trip to Lilliput

ΜΟΥΣΙΚΟΘΕΑΤΡΙΚΟ ΑΝΑΛΟΓΙΟ *Τα ταξίδια του Γκιούλιβερ – Ένα ταξίδι στη Λιλλιπούτη*

20 & 21 Δεκεμβρίου 2006 Πτωχοκομείο

Πρωτότυπη Μουσική Σύνθεση: **Πέτρος Περάκης**
Διασκευή Κειμένου-Στίχοι Τραγουδιών: **Ιουλίτα Ηλιοπούλου**
Τραγούδι-Αφήγηση: **Σπύρος Σακκάς**
Τραγούδι: **Κατερίνα Σακκά**
Φλάουτο: **Μαριλένα Δωρή**
Κοντραμπάσο: **Χάρης Παζαρούλας**
Επεξεργασία Εικόνας-Προβολές: **Βελισσάριος Βουτσάς**
Φωτισμοί: **Κώστας Αγγέλου**
Ήχος: **Γιάννης Συγλέτος**
Καλλιτεχνική Επιμέλεια: **Ιουλίτα Ηλιοπούλου**
Παραγωγή: **Ορχήστρα των Χρωμάτων**

«Όταν ξύπνησα είχε ξημερώσει. Πάω να σηκωθώ. Τίποτα. Κάπου θα πιάστηκα, σκέφτηκα. Πάω να τεντώσω το πόδι μου. Βαρίδι. Ε, δεν είμαστε καλά. Τι έπαθα! Κάνω να ανασηκωθώ και να κοιτάξω. Μα... Δεν θα το πιστέψετε! Τα μαλλιά μου ήταν δεμένα στο έδαφος και ήταν αδύνατο να σηκώσω το κεφάλι μου. Το ίδιο και τα χέρια και τα πόδια μου. Πριν καλά καλά κατάλάβω τι γίνεται, ακούω: Χρατς... χρατς... κρουπ. Κι αισθάνομαι κάτι να χαρχαλεύει πάνω στο αριστερό το πόδι μου. Αν δεν φοβόμουνα θα έσκαγα στα γέλια, γιατί με γαργαλούσε! Μετά ένιωσα σαν κάτι να περπατάει στο στήθος μου, μα ξαφνικά σταμάτησε κάτω από το πηγούνι. Κατέβασα κι εγώ τα μάτια μου και τι να δω! Ούτε κουνούπι, ούτε ψύλλος, ούτε κάβουρας, ούτε τίποτα τέτοιο. Πάνω στο στήθος μου στεκόταν ένας τοσοδούλης άνθρωπος, θα 'ταν δε θα 'ταν δέκα εκατοστά ψηλός. Κρατούσε μάλιστα ένα τόξο μικρό κι ένα βέλος στα χεράκια του και με σημάδευε. Ωωωωωχ!».
Απόσπασμα από *Τα ταξίδια του Γκιούλιβερ* του Jonathan Swift, *Ένα ταξίδι στη Λιλλιπούτη*.

Τι γίνεται όταν ο Γκιούλιβερ αντί να φτάσει στις Ινδίες, βρίσκεται ναυαγός στην παραλία μιας άγνωστης και μυστηριώδους χώρας, όπου συναντά ένα πίκολο φλάουτο και ένα κοντραμπάσο, μαζί με τη φωνή και τα βλέμματα των λιλιπούτειων κατοίκων; Αρχίζει να τραγουδά!
Το πρόγραμμα αυτό εμπνευσμένο από το περίφημο βιβλίο του Jonathan Swift *Τα ταξίδια του Γκιούλιβερ*, αποτελεί μουσικοθεατρικό αναλόγιο, όπου ο αφηγητής-τραγουδιστής ταυτίζεται με τον ήρωα του παραμυθιού Γκιούλιβερ και διηγείται τις περιπέτειές του στην άγνωστη χώρα της Λιλλιπούτης.
Μες τη χώρα της Λιλλιπούτης, λοιπόν, ξετυλίγονται παρεξηγήσεις, περιπλανήσεις, πόλεμοι, έρωτες και πολλή μουσική, πριν ο Γκιούλιβερ επιστρέψει στην πατρίδα του.

MUSICAL-THEATRICAL PERFORMANCE *Gulliver's Travels – A trip to Lilliput*

December 20 & 21, 2006 Ptochokomeio

Original Music Composition: **Petros Perakis**
Script Adaptation-Song Lyrics: **Ioulita Iliopoulou**
Vocals-Narration: **Spiros Sakkas**
Vocals: **Katerina Sakka**
Flute: **Marilena Dori**
Double Bass: **Charis Pazaroulas**
Image Processing-Projections: **Velissarios Voutsas**
Lighting: **Kostas Angelou**
Sound: **Yiannis Sigletos**
Artistic Supervision: **Ioulita Iliopoulou**
Production: **Orchestra of Colors**

"I lay down on the grass, which was very short and soft; where I slept sounder than ever I remember to have done in my life, and as I reckoned, above nine hours; for when I awaked, it was just day-light. I attempted to rise, but was not able to stir: for, as I happened to lie on my back, I found my arms and legs were strongly fastened on each side to the ground; and my hair, which was long and thick, tied down in the same manner.
I heard a confused noise about me, but in the posture I lay, could see nothing except the sky. In a little time I felt something alive moving on my left leg, which advancing gently forward over my breast, came almost up to my chin; when bending my eyes downwards as much as I could, I perceived it to be a human creature not six inches high, with a bow and arrow in his hands..."
Abstract from *Gulliver's Travels* by Jonathan Swift, *A trip to Lilliput*.

What happens when instead of reaching the Indies, Gulliver finds himself shipwrecked on the seashore of a strange and mysterious land in the company of a piccolo flute, a double bass and the voices and stares of the natives of Lilliput? He begins to sing!
This programme is inspired by the famous book *Gulliver's Travels* by Jonathan Swift and constitutes a musical-theatrical performance, in which the narrator-singer identifies with Gulliver, the hero of the fairy-tale, and narrates his adventures in the unknown land of Lilliput.
And so in the land of Lilliput, a story with misunderstandings, wanderings, wars, romance and plenty of music unfolds before Gulliver returns to his homeland.

Mikropodium – Family Puppet Theatre

Mikropodium – Family Puppet Theatre

ΚΟΥΚΛΟΘΕΑΤΡΟ Mikropodium – Family Puppet Theatre – Andras Lénart: *Stop, Con Anima*

20 & 21 Δεκεμβρίου 2006 Παλαιό Αρσάκειο

Stop

Έχει παρουσιαστεί σε κλειστό χώρο με μοναδικές μικρού μεγέθους κούκλες. Η παράσταση δεν έχει λόγια.
Είναι βασισμένη σε κλασική μουσική και αποτελείται από μια αλυσίδα γεγονότων διάρκειας από τρία μέχρι πέντε λεπτά για κάθε ιστορία.
Το καλλιτεχνικό σχήμα αποτελείται από δύο άτομα: τον κουκλοπαίκτη και ένα βοηθό.
Η εμψύχωση που δίνει ο Andras Lénart στις κούκλες του είναι πραγματικά μοναδική. Η τεχνική και οι εξαιρετικές καλλιτεχνικές ικανότητες του κουκλοπαίκτη παρέχουν μία μοναδική εμπειρία στους θεατές.

Con Anima

Η παράσταση *Con Anima* είναι μια απλοποιημένη μικροσκοπική έκδοση της Δημιουργίας.
Ο Andras Lénart αποκαλύπτει το θεό του, μια εύθυμη φιγούρα, σε ένα λοφίσκο από φίνα άμμο, από τον οποίο ξεπηδά η ζωή.
Μέσα από την άμμο ξεπροβάλλουν δύο μικροσκοπικές φιγούρες, ένας άντρας και μια γυναίκα, τους οποίους φέρνει κάτω από ένα δέντρο, όπου αιωρείται ένα μήλο, όπως άλλωστε λέει και η ιστορία.
Είναι μια αντιστροφή των ευτυχισμένων ημερών στον παράδεισο.
Μια ατμόσφαιρα που θυμίζει Beckett περιβάλλει αυτό το κομμάτι. Η ιστορία συμπληρώνεται μέσα σε 20 λεπτά, σε ένα μικρό χώρο φωτισμένο με κεριά. Ο θεός δεν έχει μέγεθος μεγαλύτερο από το δάχτυλο ενός χεριού.
Ο χειρισμός της φιγούρας γίνεται από σύρματα στο πίσω μέρος της. Η τεχνική αυτή ξεδιπλώνει την επιδεξιότητα του Andras Lénart, δημιουργώντας στο κοινό μια μαγευτική αίσθηση.

Mikropodium – Family Puppet Theatre – Andras Lénart

Ο Andras Lénart, ιδρυτής του θεάτρου Mikropodium – Family Puppet Theatre έχει εισάγει ένα πρωτοποριακό τύπο στην τέχνη της κούκλας δημιουργώντας πειραματιζόμενος ένα μοναδικό τρόπο κατασκευής. Παρόλο το μικροσκοπικό μέγεθός τους, η ζωντάνια και η φυσικότητα που εκπέμπουν οι κούκλες του είναι μοναδικές. Η τεχνική της κίνησης του Andras Lénart είναι μοναδική και το αποτέλεσμα είναι ένα μικροσκοπικό μαγικό show. Πραγματοποιεί τις παραστάσεις του σε εξωτερικό ή εσωτερικό χώρο καθώς το μέγεθος που έχουν οι κούκλες δεν είναι περιοριστικό.
Το θέατρο έχει δώσει παραστάσεις σε πολλές χώρες σε όλον τον κόσμο και έχει κερδίσει πολλά βραβεία και επαίνους.

PUPPET THEATRE Mikropodium – Family Puppet Theatre – Andras Lénart: *Stop, Con Anima*

December 20 & 21, 2006 Old Arsakeio College

Stop

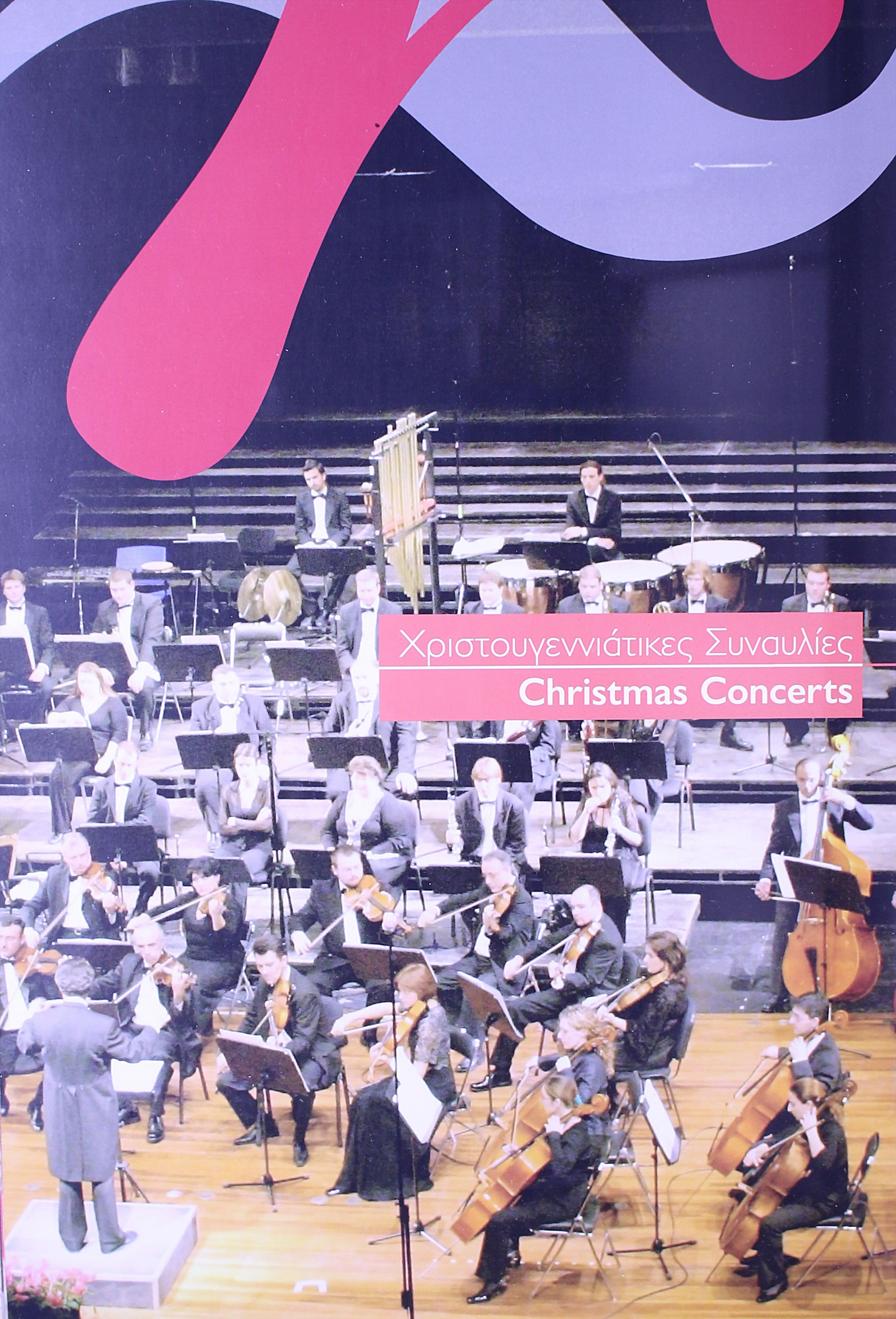
This performance was made to be performed in the open air or any other venue, where the audience is constantly changing.
The performance is without words, based on classical or evergreen music, a chain of three – five minute pieces.
The play is performed on a small stage with unique small sized puppets. The delicate animation of the puppets is really special. The puppet technique and the great artistic abilities of the actor provide a unique experience for the spectators.

Con Anima

Con Anima is a simplified, miniaturised version of Creation.
Andras Lénart uncovers his god, a troll-like figure, in a mound of fine sand whence life springs. He unearths two tiny figures, one male and one female, draws them together under a tree, under which, as the sequence draws to a close, dangles, an apple.
It is an inversion of Happy Days. There is an atmosphere of Beckett surrounding this piece. The performance is accomplished in twenty minutes, on a space the size of a card table, lit by candles. God is no more than a little finger.
The technique or manipulation -the figure is controlled by wires from the back- is exposed Lénart's dexterity serving simply to enhance the sense of wonder.

Mikropodium – Family Puppet Theatre – Andras Lénart

The Mikropodium theatre deals with a special form of art of puppetry. The founder and owner of the theatre, Andras Lénart, made experiments with creating a new type of puppet with a unique construction, that can be found in no other kind of puppets. Although the size of these puppets is very small, in there movements they are rather lively and natural.
The shows are played on a tiny stage. The audience therefore has to sit close to it in order to get a perfect view of the performance. The movement technique of the performer can be compared to the 'micro magic' in a magic show.
The theatre has performed in many countries in Europe and has won many awards and praise of different audiences.

Χριστουγεννιάτικες Συναυλίες
Christmas Concerts

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΕΣ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ Κρατική Ορχήστρα Κύπρου & Ορχήστρα Πατρών

Διεύθυνση: **Σπύρος Πίσυνος**

22 & 23 Δεκεμβρίου 2006 Εργοστάσιο Τέχνης

Modest Mussorgsky (1839 – 1881)

Εικόνες από μία Έκθεση

Ενορχήστρωση: **Maurice Ravel**

22 Δεκεμβρίου 2006, Εργοστάσιο Τέχνης

L.V. Beethoven (1770 – 1827)

Συμφωνία αρ. 5

Γιάννης Ψαθάς

Θέα από τον Όλυμπο

23 Δεκεμβρίου 2006, Εργοστάσιο Τέχνης

Εικόνες από μία Έκθεση

Ο Victor Hartmann (1834 – 1873) δεν καταχωρήθηκε ποτέ στο πάνθεο των μεγάλων Ρώσων ζωγράφων. Οι πίνακές του όμως, έγιναν διάσημοι όχι για τις παραστάσεις που απεικόνιζαν, αλλά γιατί ενέπνευσαν το συνθέτη και στενό του φίλο Modest Mussorgsky να αποτυπώσει μουσικά τις εικόνες που χαράχτηκαν στη μνήμη του, όταν επισκέφθηκε μία έκθεση με έργα του ζωγράφου. Ο Mussorgsky, όπως και ο Hartmann, ήταν φανατικοί οπαδοί ενός κινήματος που νοσταλγούσε το μεγαλείο της παλαιάς Ρωσίας και αγωνιζόταν να καταδείξει την υπεροχή της σύγχρονης ρωσικής τέχνης.

Έτσι, οι πίνακες του Hartmann αποτέλεσαν, στην ουσία, όχημα για να εκφράσει ο Mussorgsky τα ιδανικά του καλλιτεχνικού αυτού κινήματος. Ο συνθέτης απέδωσε μουσικά όχι μόνον τις εντυπώσεις του από κάθε πίνακα, αλλά και την περιήγηση του επισκέπτη από τον ένα πίνακα στον άλλο, λειτουργώντας και ως «επιμελητής» της έκθεσης.

Έγραψε τις *Εικόνες από μία Έκθεση* ως σουίτα για σόλο πιάνο. Το έργο ήταν πρωτοπόρο από μουσικής πλευράς και είχε ασυνήθιστο γράψιμο για πιάνο, πράγμα που έκανε τους σολίστες της εποχής να το θεωρούν ακατάλληλο για παράσταση. Έτσι, έμεινε στην αφάνεια. Καθιερώθηκε μόλις το 1958, όταν ο Sviatoslav Richter το έπαιξε στη Σόφια, εκτέλεση που θεωρήθηκε αποκάλυψη. Η μουσική των *Εικόνων* ήταν ήδη διάσημη από το 1922, όταν ο μεγαλοφυής συνθέτης και ενορχηστρωτής Maurice Ravel, κατά παραγγελία της Συμφωνικής της Βοστόνης, μετέγραψε την παρτιτούρα του πιάνου για ορχήστρα. Η πρώτη εκτέλεση στη Βοστόνη υπό τον Serge Koussevitzky προκάλεσε πάταγο. Η μουσική του Mussorgsky, μέσα από την ενορχήστρωση του Ravel, έκανε τις εικόνες του Hartmann διάσημες.

Το έργο ξεκινά με το θέμα της περιήγησης του επισκέπτη (περίπατος), που διακόπτεται μπροστά από κάθε πίνακα,

CHRISTMAS CONCERTS Cyprus State Orchestra & Patras Orchestra

Conductor: **Spyros Pisinos**

December 22 & 23, 2006 Art Factory

Modest Mussorgsky (1839 – 1881)

Pictures at an Exhibition

Orchestration: **Maurice Ravel**

December 22, 2006 Art Factory

L.V. Beethoven (1770 – 1827)

Symphony No 5

John Psathas

View from Olympus

December 23, 2006 Art Factory

Pictures at an Exhibition

Victor Hartmann (1834 – 1873) has never been included in the pantheon of great Russian painters. His pictures, though, became famous, not for what they depicted, but because they inspired the composer and close friend Modest Mussorgsky to put to music the images engraved in his mind after visiting an exhibition of Hartmann's works. Mussorgsky and Hartmann were passionate members of a movement, which longed for the glory of old Russia and sought to demonstrate the superbness of contemporary Russian art.

In essence Hartmann's pictures became a vehicle for Mussorgsky to express the ideals of that movement.

The composer not only rendered a vivid representation of each picture, but he also linked the separate pieces with a 'Promenade' to suggest the viewer walking from picture to picture, conveying somehow the musical setting of the gallery.

He wrote the *Pictures at an Exhibition* as a suite for solo piano. The piece was a pioneer in its kind with quite unconventional writing for piano, which discouraged soloists of the time to include it in their programmes. It remained neglected for many years, until Sviatoslav Richter played it live in Sofia, in 1958, a performance that was regarded as a revelation. The *Pictures'* music, however, had already become popular, when the great composer and orchestrator Maurice Ravel, by commission from Boston Symphony, transcribed the piano score for orchestra.

The premiere of the orchestration was given in Boston under the baton of Serge Koussevitzky in 1922 and it was a triumph. The work starts with the promenade theme, which is repeated between each separate picture.

The 1st picture, *Gnomus*, represents a nutcracker carved like jaws of a grotesque wizened face; the 2nd, *Il vecchio castello*,

για να συνεχίσει μέχρι τον επόμενο και ούτω καθεξής. Ο 1ος πίνακας *Καλικάντζαρος* αναπαριστά έναν ασυνήθιστο καρυοθραύστη, του οποίου οι δαγκάνες είναι σαγόνια ενός αλλόκοτου προσώπου. Ο 2ος, *Παλιός Πύργος*, είναι ένα παλιό ιταλικό κάστρο με έναν τροβαδούρο να τραγουδά στο προσκήνιο. Ο 3ος, *Κεραμεικός*, απεικονίζει αντί για τη γαλήνη των διάσημων κήπων του Παρισιού, τις φωνές των παιδιών που θα μπορούσαν να φιλονικούν παίζοντας σε αυτούς τους κήπους. Ο 4ος παριστά μια βαριά πολωνέζικη βοϊδάμαξα που αγωνίζεται να διασχίσει ένα λασπωμένο δρόμο. Ο 5ος, *Χορός των κλωσόπουλων στο κέλυφος*, δείχνει τα σχέδια για τα κοστούμια του μπαλέτου 'Trilbi'. Από εδώ και πέρα σταματά το ενδιάμεσο θέμα της περιήγησης και η μουσική περνά απευθείας από τον ένα πίνακα στον άλλο. Ο 6ος, *Samuel Goldenberg και Schmuyle*, αντιπαραθέτει τον πίνακα ενός πλούσιου Εβραίου να κομπάζει απέναντι στον πίνακα ενός φτωχού Εβραίου, που μεμψιμοιρεί για τη δυστυχία του. Στον 7ο πίνακα, *Η αγορά της Limoges*, ο συνθέτης αντηχεί την οχλοβοή των συζητήσεων, από την οποία περνά απευθείας στον 8ο, όπου ο Hartmann εικονίζει τον εαυτό του στις κατακόμβες του Παρισιού. Εδώ ο Mussorgsky αναδύει την ατμόσφαιρα και περνά στο επόμενο κομμάτι που δεν αντιστοιχεί σε πίνακα του Hartmann, το *Con mortuis in lingua mortua*, όπου ο συνθέτης εκφράζει την αίσθηση που προκαλεί η εικόνα των κρανίων των νεκρών. Η φοβερή μάγισσα της Ρωσίας *Baba-Yaga* είναι το θέμα του 8ου πίνακα. Ο συνθέτης περιγράφει τον τρόμο που προκαλεί, από τον οποίο περνά κατευθείαν στον τελευταίο πίνακα, *Η Μεγάλη Πύλη του Κιέβου*. Εδώ ο συνθέτης προφανώς χρησιμοποιεί το θέμα του πίνακα ως αφορμή για την αναπόληση του μεγαλείου της παλιάς Ρωσίας.

Συμφωνία αρ. 5

Η κώφωση του Beethoven ήταν προχωρημένη, όταν συνέθετε την *5η Συμφωνία*, με συνέπεια την αυξανόμενη απομόνωση του συνθέτη. Όπως αναφέρεται το εισαγωγικό θέμα είχε χαρακτηρισθεί από τον ίδιο ως το χτύπημα του πεπρωμένου. Αποφάσισε ότι η μοίρα ήταν ένας εχθρός που έπρεπε να τον προκαλέσει και να τον νικήσει. Οι κραυγές αναπόλησης της ζωής που χάνεται, οι οποίες εκφράζονται κυρίως από τα σόλο στα ξύλινα πνευστά, δεν τον παρασύρουν. Ακόμη και ο λυρισμός του 2ου μέρους διατηρεί μεγάλη ένταση. Εδώ όμως, ο Beethoven αρχίζει να συμφιλιώνεται με τον πόνο και τον χρησιμοποιεί ως κινητήρια δύναμη στη μάχη της ζωής. Έτσι, στο 3ο μέρος,

is an old Italian castle with a troubadour singing in the foreground; the 3rd, *Tuileries*, presents the squeal of children at play, rather than the tranquility of Paris' famous gardens; the 4th, *Byldo*, is a heavy Polish ox-cart struggling to move along a muddy road; the 5th, *Ballet of the Unhatched Chickens*, shows the designs for the costumes of ballet 'Trilbi'. At this point the composer abandons the promenade and runs directly from one picture to the next. The 6th, *Samuel Goldenberg and Schmuyle*, juxtaposes the pictures of two Jews, one rich boasting about his riches and one poor whining for his misery; in the 7th Mussorgsky evokes the chatter of the busy people of the pictured *Limoges Market Place* and proceeds immediately to the 8th, showing the painter in the Catacombs of Paris; in this picture the composer reflects the mystic atmosphere and adds another piece in sequence, which does not correspond to any Hartmann's picture, *Con mortuis in lingua mortua*; here Mussorgsky imagines the impression of skulls from within the catacombs; the 9th picture represents the horrific Russian witch *Baba-Yaga* and horror gives way to the splendour of the final picture, *The Great Gate of Kiev*. Apparently the composer uses the subject of the painting in order to symbolize the glory of old Russia.

Symphony No 5

During the composition of his *5th Symphony*, Beethoven had become increasingly deaf and more than ever isolated from his environment. Through this symphony, it is believed that the great composer decided to confront his tragic destiny. The theme introducing the first movement is reported to have been characterized by Beethoven himself as 'Fate knocking at the door'. Fate is an enemy, which he has to challenge and eventually defeat. He does not allow himself to be carried along by the cries, mainly on solo woodwinds, for a vanishing life. Even the lyricism of the second movement retains great tautness. However, Beethoven now begins a process of reconciliation with pain and suffering in order to use them both as driving forces in the battle of life. In the scherzo of the 3rd movement 'reconciliation' enables him to challenge the power of his destiny and to fight against it.
The transition from scherzo to finale is one of the tautest and truest of all musical transformations. It is a hard – won victory, a real joy, so deep and true, that the composer had to pass through the bowels of pain and devastation in order to be able to experience it. Beethoven's *Symphony No 5* was premiered in Vienna, in 1808. Ever since no other work of the symphonic repertoire has

η «συμφιλίωση» του επιτρέπει να αμφισβητήσει τη δύναμη του πεπρωμένου του και να την πολεμήσει. Η μετάβαση στο φινάλε, είναι από τις πιο αληθινές και συγκλονιστικές μουσικές μεταμορφώσεις. Είναι η νίκη, η αληθινή χαρά. Τόσο μεγάλη και βαθιά, που χρειάσθηκε να φθάσει κανείς στα έγκατα του πόνου και της απόγνωσης για να την βιώσει. Το έργο πρωτοπαρουσιάστηκε στη Βιέννη το έτος 1808. Η μουσική και διανοητική συγκέντρωσή του είναι μοναδική. Συγκαταλέγεται στα κορυφαία επιτεύγματα του ανθρωπίνου πνεύματος.

Θέα από τον Όλυμπο

Ο τίτλος του έργου του Γιάννη Ψαθά, Ελληνονεοζηλανδού συνθέτη, *Θέα από τον Όλυμπο*, είναι ακριβής. Το έγραψε κατά τη διάρκεια της παραμονής του στο μυθικό βουνό. Παρότι είναι ένα σύγχρονο έργο, επιχειρεί να διεισδύσει στην κλασική Ελλάδα, περιλαμβάνοντας θέματα αρχαιοελληνικής μουσικής παράδοσης. Έχει τη μορφή κοντσέρτου για πιάνο και κρουστά. Συνδυάζει το μεσογειακό αισθησιασμό με κορυφώσεις τρομερής ρυθμικής έντασης.

Γιάννης Ψαθάς

Ο Γιάννης Ψαθάς είναι Νεοζηλανδός ελληνικής καταγωγής. Αποφοίτησε από το Victoria University of Wellington με δίπλωμα στο πιάνο και τη σύνθεση και συνέχισε τις σπουδές του στο Βέλγιο. Σήμερα, έχει βάση του τη Νέα Ζηλανδία. Λαμβάνει πολυάριθμες παραγγελίες για νέα έργα από μεγάλες ορχήστρες και οργανισμούς. Στις μεγαλύτερες επιτυχίες του περιλαμβάνονται τα έργα ***Matre's Dance, Drum Dances, Spike, Happy Tachyons, Saxophone Concerto, View from Olympus, Percussion Concerto, Piano Quintet*** *κ.ά. Υπήρξε, επίσης ο συνθέτης της μουσικής των Τελετών Έναρξης και Λήξης των Ολυμπιακών Αγώνων ΑΘΗΝΑ 2004.*

Κρατική Ορχήστρα Κύπρου – Σπύρος Πίσυνος

Η Κρατική Ορχήστρα Κύπρου ιδρύθηκε το 1987. Με το πλούσιο ρεπερτόριό της από την εποχή μπαρόκ μέχρι και τον 21ο αιώνα, επιτελεί κεντρικό ρόλο στα μουσικά πράγματα της Κύπρου, αλλά και ευρύτερα. Υποστηρίζει συστηματικά νέους Κύπριους και ξένους συνθέτες. Έχει συνεργαστεί με μεγάλα ονόματα, όπως οι Placido Domingo, Vladimir Ashkenazy, David Cohen, Συπριέν Κατσαρής, Μαρτίνος Τιρίμος κ.ά. Οργανώνει επίσης, εκπαιδευτικά προγράμματα για μαθητές και νέους. Από τον Οκτώβριο του 2005, Καλλιτεχνικός Διευθυντής της Ορχήστρας είναι ο χαρισματικός μαέστρος Σπύρος Πίσυνος. Ο Σπύρος Πίσυνος γεννήθηκε, μεγάλωσε και έλαβε βασική μουσική παιδεία στην Κύπρο. Συνέχισε σπουδές στο πιάνο στο Κονσερβατόριο της Μόσχας και στη συνέχεια φοίτησε κοντά στον Enrique Barenboim, πατέρα και δάσκαλό του Daniel Barenboim. Ολοκλήρωσε την εκπαίδευσή του στη διεύθυνση ορχήστρας στο Κονσερβατόριο της Βιέννης. Έχει διευθύνει σημαντικές ορχήστρες και όπερες του κόσμου, όπως τη Philharmonia του Λονδίνου, την Deutsche Oper am Rhein στο Dusseldorf κ.ά.

reached the height of the musical and mental concentration of this symphony. It is ranked among the top achievements of human spirit.

View from Olympus

True to its name, *View from Olympus*, this work was composed while John Psathas was staying close by the fabled Mt Olympus. In fact, thematically, and perhaps ironically given its modernity, the narrative themes of this piece mine a much deeper vein of Greek classicism, containing influences of ancient Greek musical tradition. It has the form of a concerto for piano and percussion and provides listeners with a full palette of Mediterranean tonal color, which is combined with formidable rhythmic tautness. *View from Olympus* has three orchestral movements, followed by an optional chamber duet.

John Psathas

John Psathas is a New Zealander of Greek origin. He graduated from the Victoria University of Wellington and received his diploma in piano and composition. He continued his studies in Belgium. At the present, he lives and works in New Zealand. He receives numerous commissions for new works from important orchestras and organisations. Among his biggest successes are: ***Matre's Dance, Drum Dances, Spike, Happy Tachyons, Saxophone Concerto, View from Olympus, Percussion Concerto, Piano Quinet*** *et al. He has also been the composer of the music for the Opening and Closing Ceremony of ATHENS 2004 Olympic Games.*

State Orchestra of Cyprus – Spyros Pisinos

The Cyprus State Orchestra was established in 1987 and ever since it has had a consistent and stimulating presence in the musical life of Cyprus and abroad. It boasts a rich repertoire with baroque, classical, romantic and contemporary works as well as Greek and foreign light music, that enables it to give more than 20 concerts annually. It regularly supports foreign and especially Cypriot contemporary composers. It has collaborated with distinguished foreign and Cypriot soloists and ensembles, such as Placido Domingo, Vladimir Ashkenazy, David Cohen, Cyprien Katsaris, Martinos Tirimos and others. Educational Programmes constitute another significant priority of the Cyprus State Orchestra. Since October 2005, the Conductor and Artistic Director of the orchestra is Spiros Pisinos. Born and raised in Cyprus, Spiros Pisinos began piano studies in 1970, at the National Odeon of Cyprus. He continued his piano studies at the Moscow Conservatory; and undertook private instruction by Enrique Barenboim, father and teacher of Daniel Barenboim. He completed studies in orchestral conducting at the Vienna Conservatory. Spiros Pisinos in addition to his musical studies, has also studied Biophysics at the University of Pennsylvania and has carried out radiological research at M.I.T. and Massachusetts General Hospital. He has recently made his debut with the Philharmonia Orchestra of London. He has conducted St. Petersburg's Mariinsky Young Philharmonic Orchestra, Genoa's Carlo Felice Opera Orchestra and other important orchestras and ensembles.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ – ΠΑΤΡΑ 2006

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ανδρέας Καράβολας, Δήμαρχος Πατρέων, Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου
Παύλος Μαρινάκης, Δικηγόρος, Αντιπρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου
Παναγιώτης Καββαδάς, Γενικός Γραμματέας Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος
Ευάγγελος Φλωράτος, Εκπρόσωπος Μείζονος Μειοψηφίας Δήμου Πατρέων
Χρήστος Χατζηθεοδώρου, Πρύτανης Πανεπιστημίου Πατρών
Παναγιώτης Σιαφαρίκας, Πρόεδρος Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου
Γρηγόρης Αλεξόπουλος, Πρόεδρος ΤΕΔΚ Ν. Αχαΐας
Γιάννης Βαράκης, Καθηγητής Πανεπιστημίου Πατρών
Ευγενία Γατοπούλου, Διευθύντρια Υπηρεσίας Νεοτέρων Μνημείων και Τεχνικών Έργων Δυτικής Ελλάδος
Σπύρος Καραχάλιος, Πρόεδρος ΔΕΠΑΠ
Στέφανος Παϊπέτης, Καθηγητής Πανεπιστημίου Πατρών
Άγγελος Πολυδωρόπουλος, Καθηγητής ΑΤΕΙ Πατρών
Δημήτρης Ρουμελιώτης, Πολιτικός Μηχανικός
Κώστας Χριστοδούλου, Πρόεδρος Οργανισμού Λιμένος Πατρών (ΟΛΠΑ)
Χρήστος Ροϊλός, Συντονιστής της Εκτελεστικής Επιτροπής και Εκπρόσωπος Υπουργείου Πολιτισμού

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Χρήστος Ροϊλός, Συντονιστής της Εκτελεστικής Επιτροπής και Εκπρόσωπος Υπουργείου Πολιτισμού
Ανδρέας Καράβολας, Δήμαρχος Πατρέων, Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου
Δημήτρης Ρουμελιώτης, Πολιτικός Μηχανικός
Άγγελος Πολυδωρόπουλος, Καθηγητής ΑΤΕΙ Πατρών
Κώστας Χριστοδούλου, Πρόεδρος Οργανισμού Λιμένος Πατρών (ΟΛΠΑ)

ΓΡΑΦΕΙΟ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗ Ε.Ε.

Χρήστος Ροϊλός, Συντονιστής της Εκτελεστικής Επιτροπής και Εκπρόσωπος Υπουργείου Πολιτισμού
Χρήστος Σοφής, Νομικός Σύμβουλος
Ευαγγελία Δετοράκη, Γραμματέας Εκτελεστικής Επιτροπής και Διοικητικού Συμβουλίου
Ελένη Αθανασοπούλου, Γραμματέας του Συντονιστή της Εκτελεστικής Επιτροπής
Βελισσάριος Μηλιώνης, Σύμβουλος Συντονιστή της Ε.Ε.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

Κ. Αλέξης Αλάτσης, Καλλιτεχνικός Διευθυντής
Ηλέκτρα Παυλοπούλου, Βοηθός Καλλιτεχνικού Διευθυντή

EUROPEAN CAPITAL OF CULTURE – PATRAS 2006 ORGANISATION

THE BOARD OF DIRECTORS

Andreas Karavolas, Mayor of Patras, President of the Board of Directors
Pavlos Marinakis, Lawyer, Vice-President of the Board of Directors
Panayiotis Kavadas, General Secretary of The Region of Western Greece
Evaggelos Floratos, Representative of the Largest Minority of the Municipal Council
Christos Chadzitheodorou, Dean of Patras University
Panayiotis Siafarikas, President of the Hellenic Open University
Grigoris Alexopoulos, Head of the Local Union of Municipalities and Communities
Ioannis Varakis, Professor of Patras University
Evgenia Gatopoulou, Director of the Service of Monuments of Western Greece
Spiros Karachalios, President of Patras' Municipal Cultural Development Enterprises
Stefanos Paipetis, Professor of Patras University
Aggelos Polidoropoulos, Professor of the Patras Technical University
Dimitris Roumeliotis, Civil Engineer
Kostas Christodoulou, President of Patras Port
Christos Roilos, Managing Director of the "Patras 2006" Organisation and Representative of the Greek Ministry of Culture

THE EXECUTIVE COMMITTEE

Christos Roilos, Managing Director of the "Patras 2006" Organisation and Representative of the Greek Ministry of Culture
Andreas Karavolas, Mayor of Patras, President of the Board of Directors
Dimitris Roumeliotis, Civil Engineer
Aggelos Polidoropoulos, Professor of the Patras Technical University
Kostas Christodoulou, President of Patras Port

MANAGING DIRECTOR'S OFFICE

Christos Roilos, Managing Director of the "Patras 2006" Organisation and Representative of the Greek Ministry of Culture
Christos Sofis, Legal Counsel
Evangelia Detoraki, Secretary to the Board of Directors and Executive Committee
Eleni Athanassopoulou, Secretary to the Managing Director
Velissarios Milionis, Advisor to the Managing Director

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ
Ρένος Βάρλας, Τεχνικός Σύμβουλος
Αντωνία Κοκοβίκα, Σύμβουλος Παραγωγής Καλλιτεχνικού Προγράμματος
Ανδρέας Τρύφωνας, Τεχνικός Διευθυντής Θεάτρου «Εργοστάσιο Τέχνης»
Στέλλα Αγγελέτου, Στέλεχος Σχεδιασμού και Παραγωγής Προγράμματος
Χριστιάνα Γρηγορίου, Στέλεχος Σχεδιασμού και Παραγωγής Προγράμματος
Εύη Καριτζή, Στέλεχος Σχεδιασμού και Παραγωγής Προγράμματος
Μαρία Παπαθανασοπούλου, Στέλεχος Σχεδιασμού και Παραγωγής Προγράμματος
Μαντώ Σπυροπούλου, Στέλεχος Σχεδιασμού και Παραγωγής Προγράμματος
Μαρία Τζιβγινίδη, Στέλεχος Σχεδιασμού και Παραγωγής Προγράμματος
Μαρία Ζαφειροπούλου, Γραμματέας Καλλιτεχνικής Διεύθυνσης

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ, ΜΑΡΚΕΤΙΝΓΚ & ΧΟΡΗΓΙΩΝ
Μιχάλης Βασιλάκης, Διευθυντής Επικοινωνίας, Μάρκετινγκ και Χορηγιών
Ίλια Ράγκου, Υπεύθυνη Διαφήμισης
Βίκη Παπασταματοπούλου, Υπεύθυνη Διαχείρισης Χορηγιών και Εμπορικών Σημάτων
Ανδρέας Βρης, Δημοσιογράφος, Στέλεχος Γραφείου Τύπου
Τέτα Γιαννάρου, Δημοσιογράφος, Στέλεχος Γραφείου Τύπου
Ματίνα Μάγκου, Στέλεχος Δημοσίων Σχέσεων
Φάνια Παπαδημητρίου, Στέλεχος Γραφείου Τύπου
Φάνια Παλληκαράκη, Στέλεχος Γραφείου Τύπου
Γεωργία Δημητρακοπούλου, Βοηθός και Υπεύθυνη Γραμματείας Διευθυντή Επικοινωνίας, Μάρκετινγκ και Χορηγιών

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
Δρ Ιωάννης Παρασκευουλάκος, Διοικητικός Διευθυντής
Μαρία Ρουμελιώτη, Γραμματέας Διοικητικού Διευθυντή
Μαρία Αρτελάρη, Στέλεχος Διοίκησης
Δημήτριος Παπαδάκης, Στέλεχος Διοίκησης
Γιάννης Ασημακόπουλος, Υπεύθυνος Διαχείρισης Χώρων Εκδηλώσεων
Δέσποινα Παναγοπούλου, Υπεύθυνη Διαχείρισης Χώρων Εκδηλώσεων
Στέλιος Ιωαννίδης, Επιμελητής-Διαβιβαστής

Εξωτερικοί Συνεργάτες Διοικητικής Διεύθυνσης
Δημήτρης Μπάκος, Τεχνικός Σύμβουλος
Κώστας Σπυρόπουλος – Ιωάννης Γκόβας, Λογιστικές και Φοροτεχνικές Υπηρεσίες
Αγγελική Γιαννούλη, Συνεργάτης Λογιστών
Γεώργιος Ελευθεριάδης, Οικονομικός Σύμβουλος

ΤΟΜΕΑΣ ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΥ
Άγγελος Πολυδωρόπουλος, Μέλος του Δ.Σ. και της Ε.Ε., Υπεύθυνος Τομέα Εθελοντισμού
Ισμήνη Στεφανοπούλου, Γραμματέας Τομέα Εθελοντισμού
Σοφία Μπούκα, Γραμματέας Τομέα Εθελοντισμού

ARTISTIC DEPARTMENT
K. Alexis Alatsis, Artistic Director
Ilektra Pavlopoulou, Assistant to the Artistic Director

PRODUCTION DEPARTMENT
Renos Varlas, Technical Advisor
Antonia Cocovika, Artistic Programming Advisor
Andreas Tryfonas, Technical Manager of the 'Art Factory' Theatre
Stella Angeletou, Programming and Production Executive
Christiana Grigoriou, Programming and Production Executive
Evi Karitzi, Programming and Production Executive
Maria Papathanassopoulou, Programming and Production Executive
Manto Spyropoulou, Programming and Production Executive
Maria Tzivginidi, Programming and Production Executive
Maria Zafiropoulou, Secretary to the Production Department

COMMUNICATION, MARKETING & SPONSORING DEPARTMENT
Michalis Vasilakis, Director of Communication, Marketing and Sponsoring
Ilia Ragkou, Advertising Executive
Vicky Papastamatopoulou, Commercial and Sponsoring Executive
Andreas Vris, Journalist and Press Office Executive
Teta Giannarou, Journalist and Press Office Executive
Matina Magkou, Public Relations Executive
Fania Papadimitriou, Press Office Executive
Fania Pallikarakis, Press Office Executive
Georgia Dimitrakopoulou, Executive Administrator to the Director of Communication, Marketing and Sponsoring

ADMINISTRATION & FINANCE DEPARTMENT
Dr Ioannis Paraskevoulakos, Director of Administration & Finance
Maria Roumelioti, Secretary to the Director of Administration & Finance
Maria Artelari, Cost Control Officer
Dimitrios Papadakis, Operations Support Executive
Ioannis Assimakopoulos Venue Manager
Despoina Panagopoulou, Venue Manager
Stelios Ioannidis, General Services

External Collaborators
Dimitrios Bakos, Mechanical Engineering Services
Kostas Spyropoulos – Ioannis Govas, Accounting Services
Aggeliki Giannouli, Accounting Assistant
George Eleftheriadis, Financial Officer

VOLUNTEERS DEPARTMENT
Aggelos Polidoropoulos, Member of the Executive Committee and the Board of Directors, Head of the Volunteers Department
Ismini Stefanopoulou, Volunteers Department Executive
Sofia Bouka, Volunteers Department Executive

ΕΚΔΟΣΗ
Οργανισμός
Πολιτιστική Πρωτεύουσα
της Ευρώπης – Πάτρα 2006

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
κείμενα σελίδες 9, 10, 11, 13, 39, 51
Βασιλική Γιόκαρη
Κωνσταντίνα Γιόκαρη

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ – ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Κοινοπραξία Πάτρα Πολιτισμός

ΠΑΡΑΓΩΓΗ
Κοινοπραξία Πάτρα Πολιτισμός

PUBLICATION
Organisation
European Capital of Culture –
Patras 2006

TRANSLATION
texts pages 9, 10, 11, 13, 39, 51
Vasiliki Yiokari
Constantina Yiokari

ART DIRECTION
Joint Venture Patra Politismos

PRODUCTION
Joint Venture Patra Politismos

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ – ΠΑΤΡΑ 2006
Ακτή Δυμαίων 50, Πάτρα, τηλ.: +30 2610 368000, www.patras2006.gr, e-mail: info@patras2006.gr

EUROPEAN CAPITAL OF CULTURE – PATRAS 2006
50 Akti Dymeon st., Patras, tel.: +30 2610 368000, www.patras2006.gr, e-mail: info@patras2006.gr